

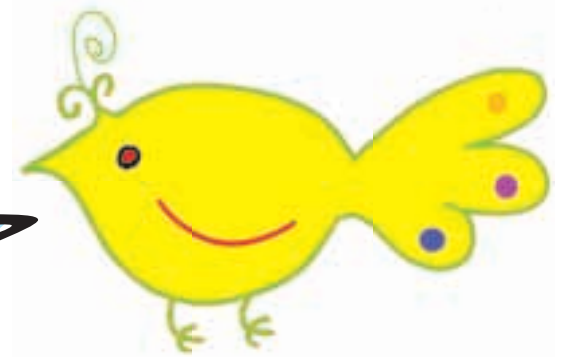
ATHENSvoice

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ρεβεγιόν Έξω ή στο σπίτι;
Πού θα φάτε τα καλύτερα **brunch**
στην πόλη

Η απόγνωση τό χίρει γνώση
τα αδιέφοδα αφετηρίες
και οι καταγίδες
ουράνια τσάφαι ελπίδες
Ευγένιο

ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ
ΤΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΝΑ ΦΤΕΡΟΥ-
ΓΙΣΕΤΕ ΥΨΛΑ,
ΠΟΛΥ ΥΨΛΑ
ΑΧΥΡΟΥΛΗΣ
ΤΟ ΣΚΙΑΧΤΡΟ

ΝΑ ΒΡΕΙΤΕ
ΚΙΕΣΕΙΣ
ΤΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΠΟΥ ΛΕΕΙ
ΠΑΝΤΑ
«Σ' ΑΓΑΠΩ»
Η ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟ
ΓΚΟΥΝΤΟΥΝ

ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΦΙΛΟΥΣ
ΟΛΗ ΤΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΝΙΩΣΕΤΕ ΠΟΤΕ
ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΜΟΝΑΞΙΑ
ΤΟ ΚΟΥΤΑΒΙ ΠΟΥ ΝΙΩΘΕΙ ΜΟΝΑΞΙΑ

ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
ΑΥΤΟ
ΝΑ ΑΓΓΙΣΕΤΕ
ΟΛΟΙ
ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ
ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΟ
ΤΡΟΚΤΙΚΟΥΛΗΣ

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΙΑΟΥΡΙΣΤΑ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ
ΚΑΙ ΤΥΧΕΡΑ
Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΥΡΗ ΓΑΤΑ

ΝΑ ΒΡΕΙΤΕ ΚΑΠΟΙΟΝ
ΠΟΥ ΝΑ ΣΑΣ ΑΓΑΠΑ
ΚΙ ΑΣ ΕΧΕΤΕ
ΑΓΚΑΘΑΚΙΑ ΜΥΤΕΡΑ
ΤΣΙΜΠΙΤΣΟΥΞ

ΜΕ ΚΕΦΙ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ
ΝΑ ΦΤΙΑΣΕΤΕ ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΣΑΣ
ΦΡΟΥΤΟΠΙΑ

ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΚΑΝΟΝΙ
ΝΑ ΜΗ ΜΕΙΝΕΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ
ΤΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ ΟΙ ΘΡΗΝΟΙ
Η ΦΑΛΛΑΙΝΑ ΠΟΥ
ΤΡΩΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΕΥΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΓΕΝΙΟ ΤΡΙΒΙΖΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΟΥ

ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Δεκατέσσερα καταστήματα. Δεκάδες ιστορίες. Μοναδικές εμπειρίες.

Η λίστα με τα χριστουγεννιάτικα δώρα είναι έτοιμη και ψάχνετε το κατάλληλο μέρος για τις γιορτινές σας αγορές; Η Στοά Νικολούδη αποτελεί μία ξεχωριστή πρόταση για εσάς που θέλετε να κάνετε τις χριστουγεννιάτικες αγορές σας σε ένα κτήριο που αποτελεί σπάνιο δείγμα ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής των αρχών του 20ου αιώνα.

ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ / ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 41

Επισκεφθείτε τα καταστήματα στα γιορτινά τους

Μία επίσκεψη στη στολισμένη Στοά Νικολούδη αρκεί, για να ανακαλύψετε τα προϊόντα και τις υπηρεσίες υψηλής ποιότητας που προσφέρουν τα καταστήματά της. Εκεί θα βρείτε το κοσμηματοπωλείο ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, το παντοπωλείο ΕΝ ΤΗ ΣΤΟΑ, το φαρμακείο ΜΑΡΑΓΚΟΣ, το κατάστημα οπτικών ΟΦΘΑΛΜΟΣ, το 6P6 CONCEPT STORE με προϊόντα τεχνολογίας, το κομμωτήριο BOX HAIR STUDIO, το CAFÉ "MAZI", το CHOCOTOPIA με σκολάτες από όλον τον κόσμο, το COOK SHOP με είδη κουζίνας, το DAILY FRESH με φρεσκομαγειρεμένες γευστικές προτάσεις, το STORMY WEATHER με design αντικείμενα, τα υποδήματα STRANTZALI και το κατάστημα ειδών γραφείου και δώρων TZANNES.

Ανακαλύψτε την ιστορία της Στοάς Νικολούδη

Μαζί με τις χριστουγεννιάτικες αγορές σας θα έχετε την ευκαιρία να θαυμάσετε από κοντά τη μοναδική αρχιτεκτονική της Στοάς Νικολούδη! Πρόκειται για μία από τις πιο ιστορικές στοές του αθηναϊκού κέντρου που ανεγέρθηκε το 1936 και είναι ένα από τα σημαντικότερα έργα του αρχιτέκτονα Αλέξανδρου Νικολούδη (1874-1944), με το οποίο μετέφερε στην Ελλάδα τις αρχές της γαλλικής École des Beaux-Arts, ενός φημισμένου, πρωτοποριακού αρχιτεκτονικού ρεύματος της εποχής, που είχε ως βασικά αξιώματα την αισθητική εκτέλεση και τον διακοσμητικό πλούτο. Τα καταστήματα που στεγάζονταν στη στοά άφησαν το στίγμα τους στην παλιά Αθήνα, μεταξύ των οποίων το ιστορικό βιβλιοπωλείο "Εστία" και το φημισμένο καφενείο του Λουμνίδη, όπου συχνάζαν σπουδαίες προσωπικότητες των Γραμμάτων και των Τεχνών. Το 1995, η Στοά Νικολούδη χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό, διατηρητέο μνημείο και έργο τέχνης από το Υπουργείο Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Κατά την περίοδο 1997-2001, αναπαλαιώθηκε και ανακατασκευάστηκε με πρωτοβουλία της Alpha Bank. Τον Φεβρουάριο του 2012, η Στοά Νικολούδη καταστράφηκε από τους εμπρησμούς στο κέντρο της Αθήνας. Η Alpha Bank και πάλι ανέλαβε την αποκατάστασή της, η οποία ολοκληρώθηκε στις αρχές του 2015.

Ελάτε στη χριστουγεννιάτικη γιορτή την Τετάρτη 20 Δεκεμβρίου

Στις 20 Δεκεμβρίου, η Στοά Νικολούδη φοράει τα γιορτινά της και σας περιμένει να την επισκεφθείτε, για μία ημέρα γεμάτη μουσική, γεύσεις και χριστουγεννιάτικες προσφορές! Να είστε εκεί!

www.stoanikoloudi.gr

ALPHA BANK

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Αρχισυντάκτης
Δημήτρης Μαστρογιαννίδης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Web
Δημήτρης Αθανασιάδης

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Κ. Νιαμονιτάκη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θεοδωρή Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλιάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Υπεύθυνη Direct Market Βούλα Καραβαγγέλη
Direct Market Θεοδώρα Θεμελή, Ρούλα Μαντή, Κωνσταντίνα Τριανταφύλλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζή, Γιώργος Άνθης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS!

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

i

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Ευγένιος Τριβιζάς**. Μεταξύ άλλων είναι δικηγόρος και διδάκτωρ Νομικής του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, διδάσκει Εγκληματολογία και Συγκριτικό Ποινικό Δίκαιο στο Πανεπιστήμιο του Reading και διευθύνει το Τμήμα Εγκληματολογικών Μελετών του ίδιου Πανεπιστημίου. Με τη λογοτεχνία ο Ευγένιος Τριβιζάς έχει ασχοληθεί από τα παιδικά του χρόνια. Έχει γράψει παιδικά βιβλία, για ενήλικες και πάνω από 20 θεατρικά έργα, μα και λιμπρέτα για όπερες. Βιβλία του έχουν μεταδοθεί από το BBC, έχουν περιληφθεί στα αναγνωστικά ελληνικών και αμερικανικών σχολείων και έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, γερμανικά, ισπανικά, ολλανδικά, σουηδικά, ιαπωνικά και πολλές άλλες γλώσσες. Η Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου της Μινεσότα της Μινεάπολης (E.M. Andersen Library) αποφάσισε να συγκεντρώσει το σύνολο των λογοτεχνικών βιβλίων του, μελέτες για το έργο του, χειρόγραφα και άλλο υλικό σε μια ειδική ερευνητική συλλογή.

Νέες συλλεκτικές φιγούρες αφιερωμένες στη διαχρονικότερη ελληνική αξία, την οικογένεια!

Η μουν εννιά χρονών, μέρες Χριστουγέννων, όταν μπήκαν σπίτι η γιαγιά και ο παππούς μου, κρατώντας ένα μεγάλο κουτί με ένα ακόμα πιο μεγάλο φιόγκο. «Για σένα», μου είπαν. Με το στόμα ανοικτό και κομμένη την ανάσα, έκανα κομμάτια τη συσκευασία κι εμφανίστηκε μπροστά μου αυτό που ζήλευα στις βιτρίνες των παιχνιδιάδικων: Το μεγάλο πειρατικό της Playmobil!

Τις αμέτρητες ώρες που έπαιξα με αυτό το πειρατικό θυμήθηκα βλέποντας σε μια άλλη βιτρίνα δύο φιγούρες Playmobil που δεν είχα ξαναδεί. Ένας παππούς και μια γιαγιά. «Ο παππούς και η γιαγιά της ελληνικής οικογένειας» ενημερώθηκα. Δύο νέες συλλεκτικές φιγούρες που παρουσιάζει φέτος το κοινωνικό πρόγραμμα Playmobil play & give της Playmobil Hellas, για να τιμήσει την ελληνική οικογένεια, αλλά και να ευαισθητοποιήσει μικρούς και μεγάλους για όσους έχουν ανάγκη.

Να ξέρετε ότι οι φιγούρες του παππού και της γιαγιάς κυκλοφορούν

αποκλειστικά για την ελληνική αγορά, σε όλα τα καταστήματα παιχνιδιών, και όπως συμβαίνει τα τελευταία έξι χρόνια με όλες τις συλλεκτικές φιγούρες Playmobil play & give, μέρος των εσόδων θα διατεθεί για την ενίσχυση του Συλλόγου «ΟΡΑΜΑ ΕΛΠΙΔΑΣ» και της Τράπεζας Εθελοντών Δοτών Μυελού των Οστών.

Παράλληλα, ο παππούς και η γιαγιά μαζί με τα εγγονάκια τους γίνονται και οι πρωταγωνιστές του νέου παραμυθιού που κυκλοφορεί στο πλαίσιο του προγράμματος εταιρικής κοινωνικής ευθύνης της PLAYMOBIL Hellas, με τίτλο «Τα μαγικά του παππού και της γιαγιάς».

Εκεί, μέσα από την τρυφερή ιστορία που εμπνεύστηκε ο Αντώνης Παπαθεοδούλου και εικονογράφησε η Ίρις Σαμαρτζή με τη φροντίδα των Εκδόσεων Παπαδόπουλος, αποτυπώνεται η ανιδιοτελής αγάπη και φροντίδα του παππού και της γιαγιάς, που απολαμβάνουν τα παιδιά και νοσταλγούν οι μεγάλοι. Το παραμύθι διανέμεται δωρεάν στο PLAYMOBIL FunPark καθώς και σε εκπαιδευτικούς. Διαχρονικός χορηγός επικοινωνίας του προγράμματος Playmobil play & give είναι το NICKELODEON.

Κυρίες συζητούν:

«Αυτή η Λίλα μπορεί όλη μέρα να μη φάει τίποτα αλλά όπου βρει γλυκό το γονατίζει. Να, κοίτα, ένα φορτηγό μπινελίκια αγόρασε προς δήθεν και καλά λόγω Χριστουγέννων κι έτσι. Μωρέ, της γλυκιάς αμαρτίας το ανάγνωσμα θα γίνει το βράδυ σπίτι της!»

(Σε café της Αγίας Παρασκευής, Τετάρτη μεσημέρι)

«Πω πω, τι Μπύθουλας στον Ηλεκτρικό. Μετρό θα παίρνω, όπως όλος ο καλός κόσμος».

(40άρα στο κινητό της, περιμένοντας έξω από το Attica, Πανεπιστημίου, Δευτέρα απόγευμα)

Διάλογος μέσα σε ταξί, ανάμεσα σε οδηγό και πελάτη:

-Αν θες, κάπνισε. Λέει στον πελάτη.

-Ευχαριστώ, δεν καπνίζω, το έχω κόψει.

-Εγώ είμαι στην κατηγορία «και καπνίζω και δεν θέλω να το κόψω». Θέλω να μπω στη στατιστική που λέει ότι το 90% θα πεθάνουν από καρδιά ή από κάπνισμα.

(Διαδρομή από αεροδρόμιο προς Μελίσια, Τετάρτη βράδυ)

...ο ίδιος ταρίφας συνεχίζει:

«...κι είχα πάει στο Μάτσοι Πίτσου και είχα ένα φύλλο από κόκα, μύτη-στόμα.

Μας το βάζανε για να αναπνέουμε καλύτερα όταν ανεβαίναμε το Μάτσοι Πίτσου...»

Στον ΟΑΕΔ, μέρα που γίνεται χαμός. Μία τεράστια ουρά που περιμένουν μπροστά σε έναν γκιοτέ. Μία πονηρή θείτσα πάει να κωθεί μπροστά.

-Ει! Έχει σειρά! Της φωνάζει κάποιος.

-Μμμ... (περιφρονητικά)

Για δουλειά ήρθα, μια σφραγίδα θέλω!

-Ναι, ενώ εμείς περιμένουμε για καφέ!

Χάχανα σε όλη την αίθουσα.

(Μαρούσι, ΟΑΕΔ, πρωί Παρασκευής)

«Μη μου το παίζεις εμένα λεζάντα γιατί θα σε τρίψω σα μαντηλοτρίφυλλο»

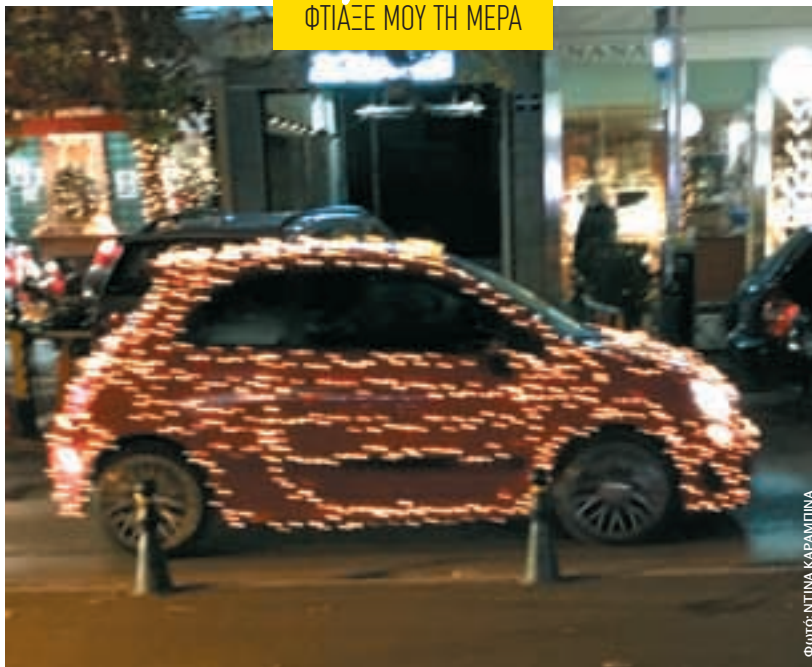
(Μάστορας υδραυλικός παιδεύεται με τους σωλήνες και μοναλογεί. Κωλώνκι, Δευτέρα πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Φωτο: ΝΤΙΝΑ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑ

Κηφισιά, Σάββατο βράδυ

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ «ΖΑΧΑΡΗ»

Είναι τρομερά μικρά, μια μπουκίτσα στην κυριολεξία, βουτηγμένα τίγκα στο μελοσίροπο με από πάνω τριμμένο καρυδάκι (οκ αυτό) ή κόκκινο πιπέρι (μανίτσα μου). Ξεχάστε ό,τι έχετε δοκιμάσει από μελομακάρονα. Ήρθε η ώρα να περάσετε στην τρίτη διάσταση. Ένα μικρό μόνο προβληματάκι: Ο Άλεξ, που τα φτιάχνει (όλο το χρόνο, παρακαλώ), ζει και δουλεύει στη Θεσσαλονίκη.

(Βύρωνος 7, 2310257734)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ

Ίσως είναι τα πιο έξυπνα και ξεκαρδιστικά σποτάκια που μπορεί να δει κάποιος στο internet. Οι υπέροχοι Μάκης Παπαδημητρίου και Πώργος Χρυσοστόμου έχουν γυρίσει μια σειρά από ταινιούλες με σκοπό να διαφημίσουν το έργο που πρωταγωνιστούν «Πέτρες στις τσέπες του» μ' έναν τρομερά αστείο και μοντέρνο τρόπο. Δείτε τα όλα στο athensvoice.gr

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΤΟΥΥΤΕΡ

-Πώς το λένε το παιδάκι σας;

-Κυριάκο.

-Και πώς το φωνάζετε;

-Αλέξη.

(@ggkriniaris)

ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

18 βαθμοί Κελσίου.

(ενώ ο υπόλοιπος κόσμος παγώνει)

Η ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ποια φούσκα θα σκάσει πρώτη στην Ελλάδα; Τα φαγάδικα ή τα bitcoin; (@PapOffice)

Η ΟΥΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ομόνοια, εξαργύρωση χάρτινων εισιτηρίων.

ΝΕΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ 2017

Πρώην παίκτης τηλεπαιχνιδιού επιβίωσης.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ

Του Δήμου Ιωαννίνων. Αποδομημένος κονστрукτιβισμός ή απλώς τελάρα και μαδέρια σε σωρό.

ΕΙΚΟΝΑ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ 2017

Ο Προκόπης Παυλόπουλος καθισμένος σεμνά στη γωνίτσα του λευκού καναπέ στο Προεδρικό Μέγαρο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΡΛΙΑΡΟΣ

Επιμέλεια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

Γιατί ήρθες ή πώς βρέθηκες στην Αθήνα; Σε ηλικία 10 ετών ήρθα με τους γονείς μου από την Κωνσταντινούπολη προκειμένου να συνεχίσω και να τελειώσω εδώ το σχολείο.

Η πρώτη δουλειά που έκανες...

Στο κατάστημα του θείου μου, πουλούσα ανταλλακτικά μοτοποδηλάτων.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα;

Το πρώτο μου διαμέρισμα ήταν στην Κυψέλη στην οδό Αγ. Ζώνης, ένα μικρό διαμέρισμα των 25 τετραγωνικών. Δυστυχώς δεν θυμάμαι και πολλά για τους γείτονές μου, αλλά ήταν μία περιοχή που έσφυζε από ζωή.

Η πιο τρελή αθηναϊκή ιστορία που έχεις ζήσει...

Ήταν στην αρχή της σταδιοδρομίας μου, όταν η γνωστή Αθηναία Φαίη Ξύδη μου παρήγγειλε μία τούρτα πορνό. Την τούρτα τη μετέφερε χωρίς κουτί και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα αφενός να αυξηθούν οι πωλήσεις των πορνό γλυκών, αφετέρου να χαλάσει μία σημαντική εμπορική συμφωνία και να εμπλακώ σε μία δικαστική διαμάχη ετών.

Ποιος ήταν ο καλύτερος δήμαρχος στα χρόνια που ζεις στην Αθήνα;

Ο Αντώνης Τρίτσης. Παρόλο που, δυστυχώς, βρέθηκε για λίγο στο τιμόνι του Δήμου, υπήρξε αποτελεσματικότερος.

Πού αλλού θα μπορούσες/ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα;

Στο Σούνιο. Τόσο κοντά στην Αθήνα, αλλά και τόσο απομονωμένα ταυτόχρονα.

Ποια ήταν η καλύτερη περίοδος της ζωής σου;

Τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70. Ήταν η εποχή που ανακάλυψα και αγάπησα την τέχνη της χαχαροπλαστικής.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεις στην Αθήνα;

Μα φυσικά ο χώρος που δημιουργώ. Το εργαστήριό μου...

Πού ζεις τώρα;

Σήμερα ζω γύρω από τον Λυκαβηττό. Διάλεξα την περιοχή γιατί είναι ιδιαίτερη.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο;

Η Ράτκα. Είναι ακριβώς το ίδιο σαν αίσθηση εδώ και 40 χρόνια.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου μπαρ;

Το ίδιο...

Αν η Αθήνα ήταν γλυκό, ποιο θα ήταν;

Καζάν ντιπί.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου;

Η έλλειψη καθαριότητας και ασφάλειας.

Πού βγήκες για πρώτη φορά ραντεβού στην Αθήνα;

Στην Πλάκα. Γραφική και ιδιαίτερη περιοχή.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας;

Το αγαπημένο ΕΒΓΑ της γειτονιάς και οι μικροί φούρνοι.

«Αθηναϊκές» λέξεις που δεν υπάρχουν πια;

Τηλεφωνικός θάλαμος και το «πάρε το μηδέν».

* Ο Σ.Π. είναι χαχαροπλάστης. Συνεργάζεται με την «Καθημερινή», τον «Γαστρονόμο» και τις «Γλυκές Αλλημείες», ενώ η τηλεοπτική του εκπομπή μεταδίδεται από τον Σκάι κάθε Σάββατο στις 19.00

3 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΥΓΙΕΙΝΟ TAKEAWAY

Το τρόλεϊ 10, από κει που δεν ήθελα να το ξέρω, το παίρνω πολύ συχνά τελευταία. Και ορίστε 2 επιλογές για έτοιμα γεύματα πολύ υγιεινά, εκτός από νόστιμα – και 1 επιλογή σπιτικού φαγητού, με τα ρέστα.

Το τρόλεϊ 10 είναι από τα αγαπημένα μου, όσο μπορεί κανείς να αγαπήσει ένα τρόλεϊ. Το 10 λοιπόν ξεκινάει από το Χαλάνδρι, διασχίζει την Κηφισιά, τη Βασιλίσσης Σοφίας, περνάει δίπλα από τον παλιό «Κούκο», τον τωρινό «Φωκιανό», την παλιά «Ολυμπιακή» της Συγγρού χωρίς να το καταλάβεις, τα ξενοχτάδικα, στριπτιτζάδικα και γενικότερα κωλάδικα επίσης της Συγγρού, κώνεται μέσα στην Καλλιθέα και με αφήνει πίσω από τον Σκάι στην στάση Επαμεινώνδας, έχοντας αλλάξει σε μια ώρα, μέχρι και κλίμα: από τα βόρεια της πόλης έχει φτάσει στα νότια. Όλο αυτό έχει γίνει μαλακά, τα πέντε χιλιόμετρα της Συγγρού δε, τα έχει αφήσει πίσω σου με τόσο smooth τρόπο που πιάνεσαι αδιάβαστος – ποτέ δεν είσαι προετοιμασμένος για τέτοια αλλαγή!

Επειδή το έκανα αυτό μπρος πίσω μερικές φορές με φουλ-σε-κόσμο τρόλεϊ και σε ώρες αιχμής... μετά είχα ναυτία και μηδέν διάθεση για κουζίνα οπότε παράγγειλα «απέξω». Πράγμα σπάνιο – δεν παίρνω «απέξω» και δεν θέλω να τρώνε τα παιδιά μου απδιές... πράγμα που κάνει τα παιδιά να θέλουνε μόνον απδιές, όπως ξέρουμε όλοι, αλλά πάντα ψάχνεις για συμβιβαστικές λύσεις (γιατί αν θέλει κάποιος απδιές, του τις φτιάχνεις και στο σπίτι στην τελική).

Το «**Square meal healthy daily food**», takeaway και restaurant, δεν έχει ούτε

μισή απδιά, τα φαγητά του είναι υγιεινά, θρεπτικά, ισορροπημένα και πολύ νόστιμα. Το Κάρυ Λαχανικών (με γλυκοπατάτα, ρεβίθια και άγριο ρύζι, €7,90) είναι γεύμα κανονικό, τα μπιρτεκάκια (€9,10) πεντανόστιμα, τα λαζάνια με μοσχάκι braisee (€8,50) εξαιρετικά. Έχει ανοίξει εδώ κι ένα χρόνο, λειτουργεί και σαν εστιατόριο στους Αμπελόκηπους, με λίγα τραπέζια, ανοιχτή κουζίνα και ωραία ατμόσφαιρα. Ο σεφ Κωνσταντίνος Παπασταμάτης μαγειρεύει με την τεχνική sous vide που ακούγεται ζόρικη, είναι όμως πολύ υγιεινή – φτιάχνει π.χ. μια χοιρινή πανσέτα που ψήνεται σε κενό επί 48 ώρες, και δεν την δοκιμάσαμε αλλά είναι λέει λουκούμι. Όλα τα πιάτα του είναι ευφάνταστα και βασίζονται σε πρωτότυπους συνδυασμούς σπόρων, οσπρίων, λαχανικών και θαλασσινών ή αλλαντικών. Το «Square meal» δεν είναι φθηνό αλλά πόσες φορές σας έτυχε γκουρμέ φαγητό «απέξω»; Και μάλιστα υγιεινό;

Επίσης υγιεινό φαγητό (δεν ξέρω τι με έχει πιάσει, σόρι, φταίει το τρόλεϊ 10...) ΚΑΙ νόστιμο, έχει το πολύ όμορφο «**Healthy bites organic & vegan bistro**» στο κέντρο, που είναι «το μοναδικό εστιατόριο στην Ελλάδα με πιστοποίηση gold σε βιολογικά προϊόντα, αποκλειστικά vegetarian/vegan». Έφαγα ένα πολύσπορο bagettini vegan με πιπεριά Φλωρίνης πολύ νόστιμο (€3,50), οι φυσικοί χυμοί είναι φυσικότατοι και το smoothie Σπιρουλίνας (€4) αναζωογονητικό – το πιάτο-σουζέ τους όμως είναι τα Νιόκι με κινόα και λευκή σάλτσα (€10). Στο «Healthy bites» επίσης μπορείς να πάρεις πακέτο ή να καθίσεις να φας σαν άνθρωπος και είναι πολύ αεράτο και φρέσκο.

Το επίσης καινούργιο στην κατηγορία «φαγητό σε πακέτο αλλά ποιότητας» είναι το «**Σπιτική κουζίνα**» που έχει ανοίξει σε διάφορα σημεία της πόλης. Αυτό των Αμπελοκρήπων είναι πεντακάθαρο, αστραφτερό, με πρόθυμο προσωπικό και έχει... σπιτικά φαγητά, μουσακά, παστίτσιο, μοσχάκι κοκκινιστό και άλλα παραδοσιακά, με τιμές από €2,90-3,50, όλα προσεγμένα και πράγματι σαν να τα έφτιαξες στο σπίτι σου. Όχι εσύ (ή εγώ, καλή ώρα) που όσα φτιάχνεις στο σπίτι σου δεν είναι και η Τζοκόντα, αλλά κάποιος που πιάνει το χέρι του και ξέρει από καλό λαχανοντολμά.

Η πρόθεσή μου δεν ήταν να γράψω για «φαγητό απέξω» αλλά ορίστε πού καταλήξαμε, από το όχι-φθηνό-αλλά-γκουρμέ και το μεσαίας-τιμής-βιολογικό-χορτοφαγικό, στο φθηνό-σπιτικό takeaway. Με τόσες επιλογές, έχω το ελεύθερο να ξαναμπώ στο τρόλεϊ 10, να ξεκάσω να κατεβώ στη σωστή στάση και να σερφάρω πάνω στη ραχοκοκαλιά της Αθήνας* (ε; ε;) άλλη μια φορά μέχρι να τη μάθω καλά...

* Την παραπάνω έκφραση την δανείζω/χαρίζω ευχαρίστως σε οποιονδήποτε παρουσιαστή της τηλεόρασης ψάχνει κάτι μπερδεψουάρ ποιντικοειδές να πει σχετικά με τις αθηναϊκές συγκοινωνίες ή επειδή ψάχνει για γκόμμενα χωρίς επιτυχία εδώ και μήνες. **Α**

«**Square meal**»
Καλαμών 13,
Αμπελόκηποι,
210 6927377,
Δευτ.-Παρ.
12.30-23.00

«**Healthy bites organic & vegan bistro & takeaway**»,
Πανεπιστημίου 25,
2103211375

«**Σπιτική κουζίνα**»,
Σεβαστουπόλεως 150B,
210 69184998,
11.00-17.00

GALLIANO
aroma italiano

WE LOVE TO MAKE COFFEE
FOR PEOPLE WHO LOVE TO
DRINK IT

CELEBRATING
ANNIVERSARY

40
YEARS
1976-2016

100% MADE IN ITALY

TS COFFEE ΟΕ
Λαμπελέτ 38, Πειραιάς – Καμίνια, 18541, ΑΤΤΙΚΗΣ
Τηλέφωνο: 2109609330, Φαξ: 2109609331
e-mail: sales@tscoffee.gr Website: www.tscoffee.gr
Facebook: TS Coffee - Galliano Espresso Italiano

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας εναντίον της συνήθειας να φορούν κασκόλ στους χιονάνθρωπους)

- Κάποιος χάκαρε τον λογαριασμό του Παύλου Πολάκη στο Facebook, αλλά δεν έχει δημοσιεύσει τίποτα ακόμα...
- Προφανώς δεν βρίσκει τίποτα που θα μπορούσε να ξεπεράσει αυτά που γράφει ο ίδιος ο Πολάκης.
- Πάντως το χειρότερο δεν είναι ότι η κυβέρνηση μιλάει για ανάπτυξη και για έξοδο από την κρίση με 1 εκ. έλληνες να έχουν δεσμευμένους λογαριασμούς γιατί αδυνατούν να πληρώσουν τους φόρους.
- Το χειρότερο είναι ότι μπορεί από τη συνεχή επανάληψη να το πιστέψει κιόλας.
- Και το ακόμα χειρότερο να πιστέψουν όλοι οι υπόλοιποι ότι αυτό είναι φυσιολογικό.
- Η Εύη Καρακώστα βλέπει μπετονιέρες στον δρόμο και συμπεραίνει ότι υπάρχει 19% οικοδομική ανάπτυξη...
- Με την ίδια λογική που επειδή κάποιος βλέπει φορτηγά ψυγεία με τρόφιμα στον δρόμο συμπεραίνει ότι κανείς δεν πεινάει...
- Δίδαγμα από την επίσκεψη Ερντογάν Νο 1: όσο πιο αντικρουόμενα είναι τα συμπεράσματα τόσο το καλύτερο για όλους, αφού και αυτοί που τη θεωρούν θρίαμβο και αυτοί που τη θεωρούν καταστροφική, μπορούν να ικανοποιήσουν τους πελάτες τους.

- Δίδαγμα από την επίσκεψη Ερντογάν Νο 2: Όταν δύο άντρες κάθονται σε έναν καναπέ, τις εντυπώσεις κερδίζει αυτός που κοιτάζει ευθεία.
- Δίδαγμα από την επίσκεψη Ερντογάν Νο 3: Η στάση του σώματος του πρωθυπουργού στην πολυθρόνα, στέλνει μηνύματα. Ας πούμε είχε την ίδια ακριβώς στάση και με τον Ερντογάν και με τον Ομπάμα. Πράγμα που σημαίνει ότι τους θεωρεί ίδιους. Ενώ με τον Μακρόν ήταν ευθυτενέστατος.
- Και τώρα ενός λεπτού σιγή για τους ανθρώπους που βάφτισαν το σουρεαλιστικό καλλιτεχνικό τους κίνημα Ντανταϊσμό...
- Γιατί δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι κάποια χρόνια μετά, ένας Έλληνας υπουργός Εθνικής Άμυνας θα έδινε νέο νόημα στο κίνημα «Νταντά», χρησιμοποιώντας τον εαυτό του ως installation.
- Καθισμένος μέσα στη Mercedes του αυθεντικού Νταντά.
- Του Ίντι Αριν.
- Και μια που το έφερε η κουβέντα, αυτός που αγόρασε τη Mercedes του Ίντι Αριν Νταντά από τον Πάνο Καμμένο, τσέκαραν στο πορτ-μπαγκάζ υπήρχε κάποια λεοπάρ στρατιωτική στολή και φούμο για make-up;

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Φίλος του μεσάζοντα Βασίλη Παπαδόπουλου

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

Μετεωρολόγος που προβλέπει τον καιρό των Χριστουγέννων

← **ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΡΟΧΩΡΑ ΣΕ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΔΡΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ**

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Νίκος Παππάς

«Καλώ όλες τις ελληνικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του διαστήματος να δουλέψουμε μαζί. Ο ουρανός ΔΕΝ είναι το όριό μας»

Μετάφραση «Ελάτε να σας φορολογήσω επιτέλους!»

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

● Τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που τώρα υποστηρίζουν με τόσο πάθος τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, είναι τα ίδια στελέχη που δεν εμπιστευόνταν τα «γκομπιούντερς» για τις εκλογές στα πανεπιστήμια επειδή θα «φακέλωνε τους ψηφοφόρους ο server»;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

● Δηλαδή σύμφωνα με τον Προκόπη Παυλόπουλο, ο πιο σίγουρος τρόπος να δείξεις ότι δεν μιλάς για τη Συνθήκη της Λωζάννης επειδή δεν τη θεωρείς καν θέμα, είναι να αρχίσεις να μιλάς για τη Συνθήκη της Λωζάννης σε αυτόν με τον οποίο δεν θέλεις να την συζητήσεις;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 3

● Τώρα που θα καταρτηθούν οι πλαστικές σακούλες τι θα βάζουμε στον κάδο σκουπιδιών που βρίσκεται κάτω από τον νεροχύτη;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 4

● Γιατί κανείς δεν τσεκάρει τα ωροσκόπια της επόμενης μέρας για να διαπιστώσει αν τελικά βγήκαν αληθινά;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«**Ελατρύπημα**»: Οι μικρές αμυχές στα χέρια που δημιουργούνται από τις βελόνες του έλατου κατά τη διάρκεια του στολισμού.

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
 ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988
 ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | SWATCH KIOSKS: ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3532606

swatch[®]Xyou
 SWISS MADE

Προσφυγικό: «Σε λίγο θα τους αφήνουμε και επίσημα να πνιγούν»

Η Ευρώπη χάνει τη δημοκρατική τιμή της

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η σύμπτωση είναι χαρακτηριστική. Την ημέρα που η Διεθνής Αμνηστία κατακραυμώνει με έκθεση πεπραγμένων τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και τη γραφειοκρατία της ΕΕ για την άθλια διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος, ο Ντόναλντ Τουσκ καταθέτει στους Ευρωπαίους, ως σκέψη, την προοπτική ακύρωσης των ποσοστώσεων υποδοχής προσφύγων από τις χώρες μέλη της Ένωσης.

Στην αποκάλυψη των προθέσεων της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας προχώρησε ο «Guardian». Μία τέτοια εξέλιξη ισοδυναμεί με πικρή προσωπική ήττα του αρμόδιου επιτρόπου Δημήτρη Αβραμόπουλου. Η πολιτική ήττα, η δική του αλλά και της Αθήνας και της Ρώμης, αντανάκλα την οδυνηρή αναποτελεσματικότητα ως προς τη διαχείριση του ζητήματος από τον μηχανισμό των Βρυξελλών. Δυστυχώς από την αντιπαράθεση στους κόλπους της ΕΕ εξήλθε κερδισμένο το μπλοκ του Βίσεγκραντ, δηλαδή η άτυπη πολιτική δομή που περιλαμβάνει πρώην Ανατολικές χώρες (Τσεχία, Ουγγαρία και Σλοβακία, τη Σλοβενία και ενίοτε την Πολωνία), υπό την άτυπη καθοδήγηση της αυστριακής διπλωματίας, με τη διακριτική στήριξη του Βερολίνου. Ο Ντόναλντ Τουσκ, Πολωνός, συντηρητικός και

συνήθως άοσμος και άγευστος πολιτικά, ένας πραγματικός γραφειοκράτης, απλά εκφράζει με την πρότασή του την ηθική αλλά και πρακτική κατάντηση της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας μπροστά σε ένα ζήτημα που τείνει να καταστεί πολιτικός εφιάλτης για τις ευρωπαϊκές χώρες. Η Ανγκελα Μέρκελ ήδη κατέβαλε το πολιτικό τίμημα στις πρόσφατες εκλογές. Η Αυστρία ανέδειξε με εκλογές ένα πολιτικό «τερατάκι» το οποίο ανέλαβε να «καθοδηγήσει» την εξαιρετικά συντηρητική και υπερδεξιό ως προς τις πολιτικές επιλογές της αυστριακή κοινωνία. Η Ουγγαρία έχει ήδη ξεφύγει θεσμικά και πολιτικά προς τα υπερδεξιό, ενώ η Πολωνία η οποία παρατηρεί εκ του μακρόθεν μεν αλλά με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αποτελεί ένα υπερδεξιό θεσμικό καρκίνωμα στους κόλπους της ΕΕ. Με λίγα λόγια, ο Ντόναλντ Τουσκ εκφράζει αυτό που όλοι έχουν κατανοήσει στις Βρυξέλλες αλλά κανείς δεν το παραδέχεται δημόσια. Η ΕΕ έχασε τη θεσμική και πολιτική μάχη αλλά και τη δημοκρατική της συνείδηση, όταν βρέθηκε αντιμέτωπη με τη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος. Αυτή η ήττα καταδεικνύει και τη διάσταση μιας άλλης, γονιδιακής αυτή τη φορά αδυναμίας της Ένωσης, να διαδραματίσει κυρίαρχο ρόλο ως προς τον καθορισμό πολιτικών σε μείζονος σημασίας ζητήματα. Αυτά ως προς τις αυτονόητες διαπιστώσεις.

Ως προς τις πρακτικές επιπτώσεις τώρα το θέμα προσλαμβάνει εφιαλτικές διαστάσεις. Αν η ΕΕ συλλογικά αποδεχτεί την ακύρωση της υποχρέωσης των χωρών μελών να μοιραστούν την ευθύνη υποδοχής και εγκατάστασης προσφύγων, τότε θα προκύψει αμέσως το ερώτημα. Πώς η Ιταλία και η Ελλάδα θα διαχειριστούν το προσφυγικό χωρίς συλλογική αλληλεγγύη; Ας μην αιφνιδιαστούμε, λοιπόν, στο άμεσο μέλλον, αν ο συνδυασμός δύο ανεξάρτητων μεταξύ τους προβλημάτων αλλά με κοινή αφετηρία εκδήλωσής τους, τους πολέμους στην Εγγύς, τη Μέση Ανατολή και την Κεντρική Ασία, δηλαδή του Προσφυγικού και της Τρομοκρατίας, θα τύχουν μίας ισοπεδωτικά κοινής αντιμετώπισης.

Υφίσταται ήδη μία διεθνής σταθερά που έχουν υιοθετήσει η διακυβέρνηση Τραμπ και το Ισραήλ. Η απόλυτη άρνηση διαχείρισης του προσφυγικού λόγω της τρομοκρατικής απειλής. Πρόκειται για ένα αξίωμα του οποίου οι πρακτικές επιπτώσεις γίνονται αντιληπτές κάθε μέρα που περνά. Η νοστορπία που επικρατεί στις ευρωπαϊκές χώρες που δεν βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των προσφυγικών ροών συνίσταται στην επιβολή συνθηκών κράτησης - περιορισμού των προσφυγικών ρευμάτων στις χώρες εκκίνησης των ροών, πρακτικά στην Τουρκία, τη Λιβύη, τις πλησιέστερες χώρες της Κεντρικής Αφρικής, το Μαρόκο και την Αίγυπτο. Οι καταγγελίες της Διεθνούς Αμνηστίας συνοψίζονται στο ότι αυτή η νοστορπία κατέληξε στη δημιουργία τερατωδών μορφών κράτησης και συγκέντρωσης ανθρώπων σε εφιαλτικές δομές στη Λιβύη και αλλού. Είναι πολύ φυσικό πως οι δομές αυτές κάποια στιγμή θα διαρραγούν. Οι επιπτώσεις από ένα ανεξέλεγκτο ρεύμα προσφύγων και μεταναστών στις νότιες ευρωπαϊκές ακτές θα προσλάβουν διαστάσεις «εισβολής».

Το επόμενο λοιπόν λογικό βήμα το οποίο θα υιοθετηθεί από την ευρωπαϊκή γραφειοκρατία και τις επιμέρους εθνικές γραφειοκρατίες δεν θα είναι μόνον η ακύρωση των υποχρεώσεων συνδιαχείρισης του προσφυγικού ζητήματος, αλλά η κατά μέτωπο και με κεντρική ανοχή αντιμετώπισή του. Μπορεί να αναλογιστεί και ο πλέον αφελής το πως ακριβώς θα διασφαλιστεί μία τέτοια αντιμετώπιση του φαινομένου. Στρατιωτικά.

Η Ευρώπη ολοφάνερα απέτυχε. Η ευρωπαϊκή δομή υποχρεώθηκε να αποδεχτεί την πραγματικότητα της επιβολής των εθνικών συμφερόντων επί των συλλογικών ευθυνών. Η ανησυχία λοιπόν είναι έκδηλη αλλά και δικαιολογημένη, αφού όλα συντείνουν στο να καταλήξουν πως σύντομα η αντιμετώπιση του προσφυγικού θα υπερβεί τις υφιστάμενες σταθερές περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών και θα προσλάβει διαστάσεις που θα αφορούν την επιβίωση των συστημάτων ασφαλείας, συλλογικών και εθνικών. Αντιλαμβάνεται ο καθένας πού θα οδηγήσει μία τέτοια λογική. Τις πρώτες ενδείξεις εκφρασισμού της πολιτικής ορολογίας που χρησιμοποιείται ήδη τις βιώνουμε υπό τη μορφή προς το παρόν δηλώσεων και διαπιστώσεων. Τι θα συμβεί όμως αν τους επόμενους μήνες σπάσει το μέτωπο της Λιβύης και μερικές εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες επιχειρήσουν να διαβούν για να αποβιβαστούν στη Σικελία; Ποια κρατική δομή θα είναι σε θέση να αποτρέψει ένα τέτοιο ενδεχόμενο στη Λαμπεντούζα ή τη Μυτιλήνη; Καμία. Τότε κάποιος Τουσκ θα ανακοινώσει το εφιαλτικό πως «αίρεται η υποχρέωση διάσωσης και υποδοχής των προσφύγων, καθώς και η παροχή ασύλου». Ποιος άραγε πολιτικός ή πολίτης θα μπορεί να κοιτάξει τον εαυτό του στο «δημοκρατικό ευρωπαϊκό καθρέφτη του;» Μόνον οι ακροδεξιοί! **Α**

ΕΞΥΠΝΕΣ ΑΓΟΡΕΣ, ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΔΩΡΑ!

Επαναφορτιζόμενο
σκουπάκι χειρός
BLACK+DECKER

NVB215WA-QW

Σετ κατσαβίδι
καστανίας STANLEY
με 25 μύτες

D-63-022

45€*

*Εργαλειοθήκη STANLEY

1-96-163

*Δεν περιλαμβάνονται
εργαλεία

Σκουπάκι χειρός αυτοκινήτου
BLACK+DECKER

PV1200AV

69€*

Φακός STANLEY
με τρίποδο

O-95-112

Εξυπηρέτηση πελατών

T 216 300 3333 F 216 300 3100 E customercare@kafkas.gr

KAYKAS

Shoes that make you smile.

Minam Meaghan

Morning Meaghan

Bab Felise

Clinton Ploy

Lively Genius

Effortless style that's always comfortable.
Inspiring happiness from the shoes up since 1958.

Autumn | Winter 2017

Hush Puppies®
We Invented Casual®

@HushPuppiesGreece

Για το πλησιέστερο κατάστημα καλέστε στο 2110122809

Στα άκρα με τη φαλάκρα

Στον στρατό οι παλιοί έλεγαν ότι το κράνος και το τζόκεϊ προκαλούν τριχόπτωση, συνεπώς αν θέλεις να κρατήσεις τα μαλλιά σου πρέπει να κυκλοφορείς ασκεπής. Εν ανάγκη, ας φας και μερικές μέρες φυλακή ή καμιά κράτηση. Τι είναι μία έξοδος μπροστά στην αίσθηση που σου δίνουν τα δάχτυλα μέσα σε μία πλούσια κόμη; Σωστό. Την έχω ακόμα αυτή την αίσθηση, απλώς το κεφάλι δεν είναι δικό μου. Στις μέρες μου η θητεία ήταν 21 μήνες. Με σημερινά κριτήρια ακούγεται σαν ποινή φυλάκισης. Εγώ, μετά από οικογενειακή απώλεια ή θεϊκή τρολιά, υπηρέτησα ως προστάτης, δηλαδή μόλις ένα χρόνο. Ήταν ένας χρόνος κατά τον οποίο είχα πολλά μέσα στο κεφάλι μου, αλλά τίποτα επάνω του. Το κράνος έδειχνε σαν δοχείο νυχτός δίπλα στο κρεβάτι ή στη σκοπιά μου. Το δε τζόκεϊ χρησιμοποιείτο μόνο σε έκτακτες και άκρως επείγουσες περιπτώσεις. Και τότε έβγαινε στραβοκυμμένο από την τσέπη. Λες και φορούσα στο κεφάλι κάλτσα με εθνόσημο. Δυστυχώς τα μαλλιά συνέχισαν να πέφτουν, σαν φύλλα ημερολογίου που τα παίρνει ο αέρας, μαζί με τις μέρες επάνω τους. Όμως, του κερατά, δεν ήμουν ούτε 25 ετών. Μπορούσα να σώσω το μαλλί και, κυρίως, τη σχέση μου με τον καθρέφτη. Ο μισός μισθός από την εφημερίδα πήγαινε σε χημικά κατά της τριχόπτωσης. Μιλάμε τώρα για πολλά χημικά. Έμπαινα στη θάλασσα το καλοκαίρι, έβλεπα κανένα φουσκωτό να έρχεται από μακριά και φοβόμουν πως είναι η Greenpeace. Τίποτα. Τσάμπα τα λεφτά. Πήγαν άδικα οι θαλάσσιοι οργανισμοί που κολύμπησαν κοντά μου. Σκέφτηκα τη μεταμόσχευση. Την απέρριψα ως λύση. Είναι τουλάχιστον περιέργο: οι μεταμοσχεύσεις οργάνων έχουν συνήθως λειτουργική επιτυχία, ενώ οι μεταμοσχεύσεις μαλλιών είναι ένας σίγουρος δρόμος για τη γελοiotητα. Το «Πριν» μου φαινόταν μοιραίο, αλλά αξιοπρεπές. Το «Μετά» με τρόμαζε. Και τότε κατάλαβα ότι αρχίζω και συνηθίζω την ιδέα. Όλοι κάποτε πεθαίνουμε. Και εγώ θα αποκτήσω φαλάκρα.

Πρέπει να ήταν επί κυβερνήσεως Ανδρέα Παπανδρέου. Ναι, τότε ήταν η τελευταία φορά που χρησιμοποίησα χτένα. Για να είμαι ειλικρινής έχω ξεχάσει και πώς την πιάνεις. Υπάρχουν ακόμα τσατσάρες; Και τις βάζουν οι άνδρες στην εσωτερική τσέπη του σακακιού ή είναι μία εικόνα που με στοιχειώνει από τα παιδικά μου χρόνια; Εντάξει, δεν χάθηκε και ο κόσμος. Ένα αξεσουάρ λιγότερο. Κερδίζω χρόνο. Δεν ξοδεύω περιττά δευτερόλεπτα μπροστά στον καθρέφτη. Άλλωστε από ένα σημείο και μετά καλό είναι να αποφεύγεις τον καθρέφτη. Και επειδή εκείνος δεν θα πάρει ποτέ την πρωτοβουλία, καλό είναι να πάρεις εσύ την απόφαση. Δεν ζηλεύω τους φίλους με μαλλιά. Εκείνοι άσπρισαν, εγώ κουρεύομαι στα τέσσερα χιλιοστά. Οι τρίχες που μου απέμειναν δεν προλαβαίνουν να άσπρουν. Δείχνω, βέβαια, σαν το κρανίο που κρατάει ο Άμλετ για να αναρωτηθεί αν αξίζει να ζεις. Το ξεπερνώ. Ευτυχώς οι παλιές φωτογραφίες είναι σε κουτιά. Συχνά απορώ για ποιο λόγο δεν γράφονται ποιήματα ή τραγούδια για φαλακρούς. Κανένας δεν στέκεται μπροστά σε αυτήν την ιδιόρρυθμη εκδοχή κοινωνικού ρατσισμού. Τα πρότυπα της ομορφιάς έχουν τρίχες στο κεφάλι και πουθενά αλλού. Εμείς δεν έχουμε τρίχες στο κεφάλι, αλλά είμαστε γεμάτοι στο υπόλοιπο σώμα. Δεν ξέρω αν υπάρχει καραφλό μοντέλο. Και αν υπάρχει, θα είναι γυναίκα με εκκεντρικό look. Ξεφύλλισε όσα περιοδικά θέλεις. Γυαλίζουν μόνο οι σελίδες. Κανένα ανδρικό κεφάλι. Κοίτα τις τεράστιες διαφημίσεις στους δρόμους. Φαλακρό θα δεις μόνο στις εκλογές – παρεμπιπτόντως, στις μέρες μας δεν υπάρχει φαλακρός πολιτικός αρχηγός. Απαξιώνουμε κάτι και το χαρακτηρίζουμε «τρίχες». Ωστόσο για μία μεγάλη σειρά κοινωνικών προτύπων, οι τρίχες αποτελούν προϋπόθεση της επιτυχίας. Ποια θα ήταν η εξέλιξη του Σάκη Ρουβά αν ήταν φαλάκρας; Πρέπει να είσαι καραφλός για να φέρεις τον εαυτό σου αντιμέτωπο με τόσο βαθείς στοχασμούς. Και όχι, ακόμα και χωρίς μαλλιά, τα μυαλά σου δεν θα πάρουν αέρα. Η φαλάκρα είναι αποτύπωση σοφίας στο εξωτερικό μέρος του κρανίου. Είναι ένα καλό μάθημα περί φθοράς. Απλώς στις δύσκολες στιγμές δυσφορίας ή πανικού, εσύ, ο πνιγμένος, δεν έχεις μαλλιά να πιαστείς. ●

→ kostas@giannakidis.com

Το τέλειο δώρο για τα ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ έχει το ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ!

Άλλο ένα δώρο χωρίς προσωπικότητα ή 100% προσωπικό: Αυτά τα Χριστούγεννα, κάντε δώρο στα αγαπημένα σας πρόσωπα μία εργαλειοθήκη Stanley με το όνομά τους τυπωμένο με σμάλτο!

Ελάτε σε ένα κατάστημα Praktiker, επιλέξτε μία από τις παρακάτω εργαλειοθήκες και εμείς θα της δώσουμε το όνομα που επιθυμείτε!

368603

STANLEY ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ 16" ΜΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΟΥΜΠΩΜΑΤΑ

9,99€

296366

STANLEY ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ 19" ΜΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΟΥΜΠΩΜΑΤΑ

19,99€

327855

STANLEY ΕΡΓΑΛΕΙΟΦΟΡΕΑΣ ΤΡΟΧΗΛΑΤΟΣ

39,99€

BAΣΙΛΗΣ

Praktiker
Το κλειδί για το σπίτι σου

STANLEY

Η ενέγγραπτη ισχύει από 14-30/12/17, μόνο για τους παραπάνω κωδικούς και μόνο για αγορά από τα καταστήματα Praktiker.

Ισπανικά Ένας κόσμος Μία γλώσσα

Τα δομικά προβλήματα της χώρας μας, τα εκ φύσεως προορισμένα να παραγάγουν στο εγγύς μέλλον –ή, μάλλον, να παράγουν σε σταθερή και επαναλαμβανόμενη βάση– πολιτική αστάθεια και ανασφάλεια, είναι πασιδinha. Και πασίγνωστα: Με εξαιρετικά εύρωπη οικονομία και πλήθος αντανάπτυξιακών παραγόντων, υφιστάμεθα μια αριστοκραροδεξιά πολιτική εξουσία, η οποία αντιλαμβάνεται το δημοκρατικό πολίτευμα ως... θεσμό που επιβάλλει τη χωρίς συμβιβασμούς απόλυτη κατάρχωση της βούλησης της πλειοψηφίας (δηλαδή μια πολιτική εξουσία χωρίς κουλτούρα και σεβασμό των θεσμικών αντερεισμάτων και περιορισμών)...

Έχουμε μια δικαστική εξουσία εξαιρετικά προβληματική και δυσλειτουργική, που έχει προ πολλού χάσει την έλωση καλή μαρτυρία... Το τραπεζικό μας σύστημα μόνο ως θωρακισμένο δεν μπορεί να θεωρηθεί... Βρισκόμαστε δε και στο μάτι του κυκλώνα όσον αφορά τις παγκόσμιες προσφυγικές ροές (κάτι που μεσομακροπρόθεσμα δημιουργεί και πρόβλημα εθνικής ταυτότητας, δεδομένης της δημογραφικής –μη– δυναμικής της κοινωνίας μας). Επιπρόσθετα έχουμε ήδη θεσμοθετήσει έναν παραγωγό αστάθειας παράγοντα, δηλαδή την απλή αναλογική, ενώ τα δύο μεγάλα κόμματά μας –επιβεβαιώνοντας πως οι μεγάλες βλακείες γίνονται ομόφωνα– έχουν δεσμευθεί να οδηγήσουν σύντομα, με συνταγματική αναθεώρηση, τη χώρα σε ένα ρευστό, χωρίς ταυτότητα πολίτευμα. Όπου ο ΠτΔ άλλοτε θα εκλέγεται από το Κοινοβούλιο και θα είναι ανίσχυρος και άλλοτε απευθείας από το λαό, καθιστάμενος πολιτικά πανίσχυρος, όποιες και αν είναι οι τυπικές οριοθετήσεις των αρμοδιοτήτων του.

Τούτων δοθέντων θα μπορούσαμε άραγε να αντλήσουμε σταθερότητα από το διεθνές περιβάλλον; Με την Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ και καιρό σε περιδίνηση, αν όχι σε κρίση ταυτότητας, τις εστίες της ισλαμικής τρομοκρατίας τόσο κοντά μας και χώρες-κλειδιά για την παγκόσμια ειρήνη στα χέρια ηγετών

Εισαγωγή αστάθειας και από τη Γερμανία;

Του ΘΑΝΑΣΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

επικίνδυνων, ενδεχομένως σε κάποιες περιπτώσεις και για ψυχιατρικούς λόγους, δύσκολα θα δινόταν καταφατική απάντηση στο ερώτημα αυτό. Αλλά και η Γερμανία, η οποία στα χρόνια της κρίσης, με όλες τις ιδεοληψίες και τις εμμονές της, μας στήριξε πολιτικά και οικονομικά, εμποδίζοντας τη μετατροπή μας σε αφρικανική χώρα με λευκούς κατοίκους, δεν μπορεί πια να λειτουργεί, σε σταθερή βάση τουλάχιστον, ως εξαγωγέας σταθερότητας για χώρες όπως η δική μας. Και είναι αμφίβολο αν θα το μπορεί ακόμη και αν αναπαρσθεί ένας ακόμη μεγάλος κυβερνητικός σχηματισμός και αποφευχθεί η επαναλαμβανόμενη προσφυγή στις κάλπες, που θα προκαλεί κλυδωνισμούς σε όλη την Ευρώπη.

Ας δούμε γιατί η χώρα των Τευτόνων δύσκολα θα μπορεί πλέον να επιτελεί αυτόν το ρόλο του εξαγωγέα σταθερότητας στις προβληματικές χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας.

Μέχρι την προ δωδεκαετίας πρώτη αναρρίχηση της Μέρκελ στην καγκελαρία, η χώρα, ως τυπικό μοντέλο «ατελούς δικοματισμού» (άλλως: «συστήματος των δυόμισι κομμάτων»), έβλεπε κατά κανόνα τις δύο μεγάλες πολιτικές οικογένειες, τη χριστιανοδημοκρατική και τη σοσιαλδημοκρατική, να εναλλάσσονται χωρίς προβλήματα στην εξουσία, με τη συγκυβερνητική διαθεσιμότητα και την κοινοβουλευτική επάρκεια του μικρού κόμματος των Φιλελευθέρων. Ο δε λεγόμενος μεγάλος συνασπισμός, η συγκυβέρνηση CDU/SPD, ήταν λοιπόν εξαιρεση: λειτούργησε μόνον την περίοδο 1966-1969. Από το 2005, όμως, ο κυβερνητικός συνασπισμός τω δύο μεγάλων έγινε

κανόνας. Λόγω πολύ συγκεκριμένων πολιτικοθεσμικών εξελίξεων. Ειδικότερα...

Οι περιβαλλοντικές ευαισθησίες που αναπτύχθηκαν στα 1980s, η ενοποίηση με την Ανατολική Γερμανία που κληροδότησε στο γερμανικό κομματικό σύστημα τους απόγονους των κομμουνιστών, η διάσπαση των σοσιαλδημοκρατών με απόσχιση της υπό τον Λαφοντέν αριστεριστικής πτέρυγας τους και η πρόσφατη ανάπτυξη ακροδεξιού κομματικού μορφώματος, λόγω του ρεύματος των μεταναστών/προσφύγων, όλα αυτά μετέτρεψαν τον ατελή δικοματισμό σε ευρύ πολυκομματισμό. Με αποτέλεσμα σπανιότατα πλέον να είναι πολιτικά και αριθμητικά δυνατή άλλη συγκυβέρνηση πλην αυτής CDU/SPD. (Άλλωστε μια απόφαση των –άσχετων από πολιτική και Πολιτική Επιστήμη– γερμανών συνταγματικών δικαστών ενέτεινε τον αναλογικό χαρακτήρα του εκλογικού συστήματος, ακυρώνοντας την πλειοψηφική λειτουργία των λεγόμενων «πλεονασματικών εδρών»).

Η εν λόγω εξέλιξη είχε, όμως, ως συνέπεια τα συνήθως συγκυβερνώντα –από τα μέσα της δεκαετίας του 2000– δύο μεγάλα κόμματα να υφίστανται ταυτόχρονα τη φθορά της εξουσίας: από κοντά 85% που ήταν τότε το αθροιστικό ποσοστό τους, ελάχιστα πλέον υπερβαίνει το 50%.

Αυτό σημαίνει πως σήμερα αντιμετωπίζουν ένα επώδυνο δίλημμα: ή αναπαράγουν τη συγκυβέρνησή τους, που δύσκολα θα είναι το ίδιο σταθερή όσο παλαιότερα, ή η χώρα καθίσταται αμέσως εξαιρετικά δυσκυβέρνητη και πολιτικά ασταθής...

Σε κάθε περίπτωση ο καθένας αντιλαμβάνεται τι σημαίνει η νέα γερμανική πολιτική πραγματικότητα για εμάς. Την εισαγωγή πολιτικής σταθερότητας που χρειαζόμαστε θα μπορούσε να την προσφέρει μια Γερμανία με κυβέρνηση σταθερή και διαθέτουσα ευρωπαϊκή συνείδηση. Τέτοια γερμανική κυβέρνηση δύσκολα μπορεί πλέον να υπάρξει στο μέλλον ακόμη και αν αναπαρσθεί και πάλι ο μεγάλος συνασπισμός που είναι το έλασσον κακό...

Στις πολλές εγγενείς εσωτερικές μας αδυναμίες, δηλαδή, ίσως προστεθεί και εισαγωγή αστάθειας, αντίθετα προς ό,τι συνέβαινε μέχρι σήμερα. Ήταν στραβό το κλήμα... **A**

Τα νέα και ανανεωμένα κρουστικά δράπανα της Black & Decker είναι εδώ!

**Θα τα βρείτε στα καταστήματα LEROY MERLIN να...
τρυπάνε την τιμή!!**

Κρουστικό δράπανο σε κασετίνα με μπαταρία & φορτιστή

BDCHD18K

Αγόρασε γεύματα

ArGOODaki®

και ενίσχυσε τη φετινή
εκστρατεία αγάπης!

Αυτά τα Χριστούγεννα, το ArGOODaki στηρίζει το έργο του σωματείου

του Μη Κερδοσκοπικού Οργανισμού
για την άμεση και σωστή αντιμετώπιση
των παιδικών ατυχημάτων.

GOODY'S
★ ΕΡΓΟΤΕΡΕΙΑ ★

Στείλε τις ευχές σου
με τα

ArGOODaki
emojis

Κατέβασε
τώρα το app

ΕΝΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΜΕΛΛΟΝ

Ο Παναγής Παναγιωτόπουλος «διαβάζει» τη φωτογραφία

↑ Φωτογραφία του Κώστα Μπαλάφα, από το Φωτογραφικό Αρχείο του Μουσείου Μπενάκη

Η φωτογραφία αυτή είναι πασίγνωστη. Διατέθηκε στο κοινό ως ψηφιακό ευχτήριο συμβολικό δώρο του Μουσείου Μπενάκη την περίοδο των Χριστουγέννων του 2012. Πάνε ήδη πέντε χρόνια που κάθε Δεκέμβριο αναπαράγεται αθρόα στο διαδίκτυο. Το βλέμμα της μνήμης μας έχει εποικιστεί απ' αυτή τη λήψη του Κώστα Μπαλάφα, η οποία χρονολογείται από τα Χριστούγεννα του 1960. Ο Μπαλάφας, ο ηπειρώτης φωτογράφος που πήρε τα βουνά με τον ΕΛΑΣ φωτογραφίζοντας το αντάρτικο και τη σκληρή ζωή της υπαίθρου για να γίνει ένας μεγάλος ουμανιστής καταγραφάς της ελληνικής ζωής στον πόλεμο, στον Εμφύλιο και στην περίοδο της δύσκολης μεταπολεμικής ειρήνης. Αυτήν τη μεταπολεμική ειρήνη της μεγάλης πόλης μεταφέρει σε εμάς, επαναληπτικά και επίμονα, κάθε χρόνο ο διαδικτυακός νόστος που προκαλεί η συγκεκριμένη εικόνα της Αθήνας, τότε. Της τότε Αθήνας.

Από ένα κτίριο στα αριστερά της ανόδου της Σταδίου, λίγο πιο πάνω από την Ομόνοια, ο φακός του Μπαλάφα μάς μεταφέρει την προοπτική προς το Σύνταγμα και την ελαφρά ανηφορική κλίση του δρόμου. Είναι η περιοχή των Χαυτείων, όπως θα την έλεγαν τότε, ένα τοπόσημο που σήμερα αγνοείται από τους νεότερους και έχει ξεχαστεί από τους παλιότερους χωρίς να έχει αντικατασταθεί από κάποιο άλλο. Αν θέλεις να μιλήσεις για το σημείο αυτό πρέπει να το κάνεις περιφραστικά, να πεις πολλές λέξεις. Ο Λαμπρόπουλος ή το κενό του κατεστραμμένου το 1980 Κατράντζου δεν σημαίνουν πλέον πολλά, η συμβολή της πεζοδρομημένης Αιόλου ακόμα λιγότερα, και η παρακμή του αστικού και χαρακτηριστικού αυτού δρόμου από τον Δεκέμβριο του 2008 τουλάχιστον και μετά είναι διαρκής, μόνιμη και τόσο δεδομένη που μια λήψη από τα Χαυτεία σήμερα θα ήταν μια στιγμή ενός θλιβερού δρόμου. Δίχως ονόματα, τοπόσημα και ικανότητα δημιουργίας νέων αναμνήσεων.

Αυτή είναι και η αιτία της δύναμης της αθηναϊκής νοσταλγικής θέασης που κάθε χρόνο, τέτοιες μέρες, μετατρέπει το ηχομιμητικό κάποιας άγριας λαϊκότητας του τοπόσημου Χαυ-τεί-α σε ένα ομοιωματικό καρέ μιας ιδανικής νεογιτορκεζικής avenue. Τι ακριβώς βλέπει όμως το νοσταλγικό βλέμμα εδώ; Τι νομίζει ότι ανακαλεί από το παρελθόν και γιατί αυτό που βλέπει έρχεται να συντρίψει το παρόν κάθε χρόνο από το 2012 ήδη;

Βλέπει φως και φώτα. Στολισμός Χριστουγέννων και φως αντανakλώνται παντού, φώτα των εμπορικών επιγραφών, μεγάλων και χρωματιστών, αισιόδοξος μοντερνισμός της φωτισμένης πόλης. Φανάρια των αυτοκινήτων κόκκινα και κίτρινες ταμπέλες, χριστουγεννιάτικα κόκκινα λαμπιόνια στα διακοσμητικά δέντρα κάθε φανοστάτη, όπως φαντάζεσαι πάντα μια ακμάζουσα μοντέρνα πόλη του 20ού αιώνα. Τόσο σημαντικό το φως αυτό και τόσο περιγραφικό, λες και είναι μελετημένο για να φωτίζει συγκεκριμένες

εμφάνειες και περιγράμματα αυτοκινήτων μα και τις σιλουέτες και τα πρόσωπα των ανθρώπων στα πεζοδρόμια. Το φως αυτό δεν είναι πλούτος και χλιδή, είναι υποδομή. Το 1960 οι παλιές τοπικές ηλεκτρικές έχουν ενοποιηθεί και αγοραστεί από τη νέα και ακμάζουσα ΔΕΗ, το πρόγραμμα μεγάλων επενδύσεων αναπτύσσεται και αποδίδει, νέα δίκτυα και εργοστάσια, κοιτάσματα, μηχανήματα και άνθρωποι συγκροτούν τη σύγχρονη Ελλάδα - ανάπτυξη της ΔΕΗ που φωτογραφίζει με επιμέλεια συμπτωματικά ο ίδιος ο Μπαλάφας. Την εξηλεκτρισμένη, ηλεκτρική Ελλάδα που καμία σχέση δεν είχε με τα σοβιέτ. Το πλήθος των Αθηναίων είναι η επόμενη αξία της φωτογραφίας αυτής. Αστικά ντυσίματα, ήρεμος συνωστισμός, πυκνότητα σε λίγα τεταρταγωνικά. Λίγα μέτρα από την Ομόνοια του επαρχιώτη που κατεβαίνει στην Αθήνα αδέξια ενδεδυμένος για δουλειές, στην παράλληλη εγγύτητα της Αθηνάς που δεν παύει ποτέ να θυμίζει ανατολίτικο παζάρι με τους μπακαλόγατους, του ξερούς μπακαλιάρους, τα γυμνά κρέατα στα τσιγγέλια και τα εργαλεία με τις βίδες στις βιτρίνες, είναι αυτή εδώ η Σταδίου του εμπορίου και μιας βραδινής τελευταίας εξόδου για ψώνια δυτικά, Χριστουγέννων ή Πρωτοχρονιάς. Είναι η Ελλάδα της δημογραφίας, του πρώτου shopping και ενός νέου πληθυσμού που οργανώνει πια τη ζωή στην πόλη οριστικά, αμετάκλητα. Μέσα από τα ήθη μιας αστικής κυκλοφορίας των αγαθών και των συμβόλων. Αυτό που έμελλε να είναι η Ελλάδα της ευμάρειας και της κατανάλωσης. Αργότερα, και μετά από το μεγάλο πισωγύρισμα του '67, και η Ελλάδα του εκδημοκρατισμού.

Τελευταία «δύναμη» της εικόνας είναι τα αυτοκίνητα. Αμερικανικά του '50, εμβληματικά, θα ήταν σεβρολέτ, αναγνωρίσιμα για τον όγκο και τα χρώματά τους. Ανηφορίζουν, είναι πολλά και μποτιλιάρουν. Την αίσθηση κίνησης μεταφέρει η στροφή που παίρνει το τρόλεϊ της Κυψέλης, που πάει στο Παγκράτι. Το τραμ έχει καταργηθεί, ελευθερώνοντας τις οδούς, και η αναπτυξιακή δυναμική των τετράτροχων έχει αποκτήσει τη δική της πίστα μέσα στην πόλη. Το ΙΧ θα γινόταν τις επόμενες δεκαετίες iconic αντικείμενο της μεσοαστικής ζωής και του ελληνικού μικροκαπιταλισμού, των αντιφάσεων του και των απολαύσεων που πρόσφερε. Είναι η Ελλάδα όπου κάθε γενιά κληροδοτεί στην επόμενη κάτι καλύτερο απ' αυτό που βρήκε. Με εισαγόμενα ΙΧ, χωρίς μεγάλη εθνική βιομηχανία, με κεφάλαιο που δεν συσσωρεύεται μα διαχέεται μικροϊδιοκτησιακά. Χώρα που στρέφεται στο μέλλον, ιδεοτυπικά μοντέρνα, όπως και η φωτογραφία αυτή.

Η φωτογραφία είναι αποτύπωση ενός οικοδομικού τετραγώνου, προδρομικού και όχι καθολικού. Δεν ήταν όλη η Ελλάδα έτσι. Μία μέρα βλέπουμε εδώ, μία στιγμή. Και την προβολή αυτής σε ένα πιο ευρύ μέλλον. Αυτό νοσταλγούν χρόνια τώρα οι κάτοικοι του σήμερα, και όχι το παρελθόν. Νοσταλγούν ένα μέλλον που εμπεριέχεται στο τότε παρόν. Δηλαδή, ένα παρελθόν με μέλλον. ●

La Pasteria

CUCINA ITALIANA

Το τέλειο δώρο για αυτές τις γιορτές είναι η κάρτα δώρου La Pasteria!

Οι γιορτές πλησιάζουν και μαζί έχει ξεκινήσει και η αναζήτηση για μοναδικά, πρωτότυπα και ιδιαίτερα δώρα. Πιστεύοντας ότι τα καλύτερα δώρα στην ζωή είναι οι εμπειρίες και οι πολύτιμες αναμνήσεις που μένουν από αυτές, η La Pasteria σας δίνει την δυνατότητα να χαρίσετε στους αγαπημένους σας, το πιο γευστικό και απολαυστικό δώρο, τη **νέα κάρτα δώρου La Pasteria** αξίας 30€ ή 50€, ώστε να απολαύσουν ένα μοναδικό γαστρονομικό ταξίδι στην ιταλική κουζίνα, μέσα από πολύχρωμες εικόνες, μεθυστικά αρώματα, ζωντανούς ήχους και εκλεκτές γεύσεις και να ζήσουν τη δική τους #LaVitaPasteria. Προσκαλέστε και εσείς λοιπόν τους αγαπημένους σας να ζήσουν την απόλυτη ιταλική εμπειρία στο γιορτινό περιβάλλον της La Pasteria, μετά το shopping, την βόλτα ή το

σινεμά και να απολαύσουν μοναδικές ιταλικές συνταγές παρακολουθώντας μέσα από την ανοιχτή κουζίνα τους chef «εν δράσει»! Γευστικά antipasti, pizza με αυθεντική ιταλική ζύμη, κλασσικές αλλά και πρωτότυπες συνταγές pasta, παραδοσιακά ριζότο και αυθεντικά ιταλικά dolci κάνουν ακόμα και τους πιο απαιτητικούς να υποκύψουν! Επισκεφθείτε ένα από τα καταστήματα της La Pasteria και ενημερωθείτε για το πώς μπορείτε να αποκτήσετε την κάρτα δώρου αξίας 30€ ή 50€.

www.lapasteria.gr, [facebook.com/lapasteria](https://www.facebook.com/lapasteria), [instagram.com/lapasteria](https://www.instagram.com/lapasteria)

Στον **μυστικό κόσμο** του Ευγένιου Τριβιζά

Παραμύθια - **Ευγένιος Τριβιζάς**. ... Τρεις λέξεις που εδώ και χρόνια ηλεκτρίζουν, όσο λίγα πράγματα, τα παιδιά στην Ελλάδα, αλλά και σε πολλές χώρες του κόσμου. Ήταν απόλυτα λογικό κάποια στιγμή, με συστατικά αυτές τις τρεις λέξεις, να φτιαχτεί και ένα θεματικό πάρκο που να φιλοξενεί όλον αυτόν τον «Κόσμο» που εδώ και δεκαετίες έχει φτιάξει ο Ευγένιος Τριβιζάς. «Οι Μυστικοί Κόσμοι του Ευγένιου Τριβιζά», λοιπόν, στην Helexpo στο Μαρούσι, από τις αρχές Νοεμβρίου μέχρι τον Φεβρουάριο. Και επειδή πάντα ψάχνουμε μια αφορμή για μια συζήτηση μαζί του, αυτή ήταν μια καλή αφορμή.

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ

Εσείς βλέποντας τους «Μυστικούς κόσμους του Ευγένιου Τριβιζά» συνειδητοποιήσατε κάτι για τον εαυτό σας που δεν το ξέρατε; Όχι. Συνειδητοποίησα, όμως, πολλά για τους Μυστικούς Κόσμους που τα αγνοούσα και τα ανακαλύπτω τώρα. Και αυτό χάρη στις προσπάθειες της HELEXPO- ΔΕΘ και το δημιουργικό ταλέντο της ομάδας των Dream Workers και των αποφοίτων της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Μερικά βιβλία σας είναι πιο αγαπημένα στα παιδιά από άλλα. Μέσα από αυτό έχετε αντιληφθεί κάτι για την παιδική ψυχή και τη φαντασία; Ότι κάθε παιδί είναι μια ξεχωριστή προσωπικότητα με διαφορετικά γούστα, απόψεις και προτιμήσεις. Ανάλογα με την ηλικία, την ιδιοσυγκρασία και τις ε-

μπειρίες του, ένα παιδί μπορεί να ενθουσιάζεται ή να συγκινείται από ένα βιβλίο που δεν βρίσκει παρόμοια ανταπόκριση όπως άλλα, ή από ένα βιβλίο που δεν βρίσκεται υψηλά στις στατιστικές εμπορικότητας.

Με δεδομένο ότι τα παιδιά για ό,τι τα αφορά έχουν φοβερή μνήμη, πώς γίνεται να γράφετε διαρκώς καινούρια παραμύθια τα οποία να μη τους θυμίζουν τίποτα από τα προηγούμενα; Δεν θα συνέχιζα να γράφω, αν δεν πίστευα ότι κάθε νέο παραμύθι προσφέρει κάτι το πρωτότυπο και διαφορετικό. Ταυτόχρονα, όμως, θέλω να τους θυμίζω τα προηγούμενα επειδή όλα μαζί συνδυάζονται στο νου τους και συνθέτουν ένα γνώριμο φανταστικό σύμπαν.

Βλέπετε κάποια κοινή αγωνία που να την έχουν όλα τα παιδιά του κόσμου; Υπάρχει κά-

ποια αγωνία που να αφορά κυρίως τα μικρά ελληνόπουλα; Τρεις από τις πιο κοινές αγωνίες των μικρών παιδιών σχετίζονται με τα τρία άλφα: την απόρριψη, τον αποχωρισμό και το άγνωστο. Στα ελληνόπουλα, κυρίως, θα μπορούσε να προστεθεί και ένα τέταρτο: η απόδοση στο σχολείο και γενικότερα η ανταπόκριση στις προσδοκίες των δικών τους.

Η παιδική ηλικία είναι σαν μια χώρα εντελώς ανεξάρτητη από τα πάντα. Υπάρχουν βασιλιάδες, πριγκίπισσες, ξωτικά, νεράιδες και όλα αυτά. Το να πιάσεις ένα παιδί να μη ζήσει την παιδική του ηλικία είναι σα να το διώχνεις εξορία... ...στην έρημο με την άμμο από σπασμένες κλεψύδρες.

Βλέπουμε συνεχώς παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο να υποχρεώνονται να ζήσουν

απίστευτα σκληρή ζωή, ή να κάνουν σκληρά και απάνθρωπα πράγματα. Υποχρεώνουν έναν κύκνο να ζήσει τη ζωή ενός λιονταριού. Σε έναν άνθρωπο όπως εσείς, πώς φαίνεται αυτό; Απλά... εγκληματικό.

Το να ζεις στην παιδική ηλικία είναι σαν να ζεις τις χίλιες ζωές πριν από τη μία του ενήλικου ανθρώπου. Εσείς με το έργο σας παίρνετε μέρος σε αυτές τις χίλιες ζωές. Τι θα λέγατε στους γονείς; Ποτέ δεν είναι αργά να ξαναγίνουν παιδιά και να ζήσουν άλλες χίλιες ζωές, μαζί με τα παιδιά τους.

Το σχολείο λειτουργεί κατά βάση εναντίον της προσωπικότητας του παιδιού. Συμφωνείτε μ' αυτό; Πιστεύετε ότι θα υπάρξει ποτέ εκπαιδευτικό σύστημα που να σέβεται την προσωπικότητα του παιδιού; Εξακολουθεί να ισχύει η απορία που είχε εκφράσει και το συμπέρασμα στο οποίο είχε καταλήξει εδώ και χρόνια ο Αλέξανδρος Δουμάς (υιός). «Διερωτώμαι», είχε πει, «πώς είναι δυνατόν τα παιδιά να είναι τόσο έξυπνα και οι μεγάλοι τόσο βλάκες. Μάλλον στην εκπαίδευση θα πρέπει να το αποδώσουμε αυτό». Το σχολείο δεν θα έλεγα ότι λειτουργεί εναντίον, όσο ερήμην της προσωπικότητας του παιδιού. Συχνά, αντί να του ανοίγει ορίζοντες, του φοράει παρωπίδες. Αντί να του γυμνάζει τα φτερά, του τα ψαλιδίζει. Ευτυχώς, υπάρχουν ακόμα εκπαιδευτικοί που και ορίζοντες ανοίγουν και φτερά χαρίζουν. Γι' αυτό υπάρχει πάντα ελπίδα.

Ποιο είναι το πιο θαυμαστό στοιχείο της ζωής; Το δάκρυ για τον πόνο του άλλου.

Οι συγγραφείς γράφοντας βιβλία προσπαθούν να κατανοήσουν περισσότερο τον εαυτό τους. Νιώθετε ότι ισχύει το ίδιο και με εσάς, καθώς γράφετε παραμύθια; Ο εαυτός μου δεν μου προκαλεί ιδιαίτερο ερευνητικό ενδιαφέρον. Πολύ περισσότερο με απασχολούν άλλοι προβληματισμοί, για παράδειγμα πόσα στραγάλια χωράνε σε μια μαύρη τρύπα του διαστήματος ή γιατί οι καμπλοπαρδάλεις έχουνε γαλάζιες γλώσσες.

Ένας άνθρωπος μπορεί να αυτοβιογραφηθεί και μέσα από τα βιβλία που έχει διαβάσει και τον έχουν επηρεάσει. Ποια ήταν αυτά τα βιβλία για εσάς; Είχα βρει στη βιβλιοθήκη του πατέρα μου ένα βιβλίο με ιστορίες του Hector Hugh Munro, γνωστού με το ψευδώνυμο Σάκι. Έμοιαζαν με παιδικές αλλά δεν ήταν. Σε μία από αυτές ένα αγόρι επειδή έχει κάνει αταξίες τιμωρείται να μείνει νηστικό. Έκτος από το τιμωρημένο αγόρι που βρίσκεται κλεισμένο στο δωμάτιό του, η οικογένεια απολαμβάνει ένα πλούσιο δείπνο, το οποίο, όμως, περιλαμβάνει μανιτάρια τα οποία αποδεικνύονται δηλητηριώδη. Η οικογένεια βρίσκει έναν επώδυνο θάνατο. Καταφθάνει ένας αστυνομικός. Ενώ μετράει τα πτώματα, βλέπει το αγόρι να βγαίνει από το δωμάτιό του. Το κοιτάζει σαν να το ρωτάει «Εσύ γιατί ζεις;» και το αγόρι σκέφτεται «Ζω επειδή ήμουν άτακτος». Οι ιστορίες αυτές, και άλλες παρόμοιες, με είχαν βάλει σε σκέψεις επειδή έρχονταν σε σύγκρουση με την άποψη ότι το «καλό» ανταμείβεται και το κακό «τιμωρείται». Εδώ συνέβαινε ακριβώς το αντίθετο. Η τιμωρία του άτακτου αγοριού αποδεικνύεται αιτία της επιβίωσής του. Πώς εξηγούνται όλα αυτά; Οι μεγάλοι δεν μπορούσαν να μου δώσουν

ικανοποιητικές εξηγήσεις. Δεν είναι απορίας άξιο ότι ψάχνοντας για απαντήσεις κατέληξα να γίνω εγκληματολόγος.

Υπάρχει κάτι που δεν παύει να σας κάνει εντύπωση σε σχέση με την αγάπη των παιδιών προς τα βιβλία σας; Ότι παιδιά τριών και τεσσάρων ετών τα αποστηθίζουν και τα απαγγέλλουν από μνήμης. Αυτό οφείλεται στο ότι ζητούν από τους πολύπαθους γονείς να τους τα διαβάζουν κάθε βράδυ ξανά και ξανά. Αυτό που μου κάνει μεγαλύτερη εντύπωση είναι η αγάπη των παιδιών με σύνδρομο Άσπεργκερ και μαθησιακές δυσκολίες, παρόλο που τα βιβλία περιέχουν λογοπαίγνια και άγνωστες λέξεις.

Ποιος θεωρείτε ότι είναι ο χειρότερος σπόρος που μπορεί να σπείρει κάποιος στην ψυχή, και ποιος στο μυαλό ενός παιδιού; Ο σπόρος της διχόνοιας στην ψυχή του και ο σπόρος της υπεροψίας στο μυαλό του.

Έχετε αυτοσχεδιάσει ποτέ λέγοντας ένα παραμύθι σε κάποιον ενήλικα που το είχε ανάγκη; Συμβαίνει κι αυτό καμιά φορά. Ενώ ταξίδευα με το αεροπλάνο, είχα πει μια ιστορία για ένα μαγικό χαλί πάνω στο οποίο ισορροπούν δύο μικρά συναχωμένα πάντα, σε μια κοπέλα από το Νεπάλ που είχε μια κάποια φοβία με τις πτήσεις. Μάλλον καλό της έκανε γιατί κάποια στιγμή άρχισε να γελάει.

Έχουν πάντα ενδιαφέρον και οι τίτλοι των βιβλίων σας. Ποιος είναι ο τίτλος του επόμενου βιβλίου σας; Τα «Τρία μικρά χαμαιλεοντάκια». Πρόκειται για το μοναδικό ασπρόμαυρο-πολύχρωμο βιβλίο στο σύμπαν, με την πιθανή εξαίρεση κάποιου παρόμοιου που κυκλοφορεί στον απρόσιτο πλανήτη Κορακορούμ ενός παράλληλου σύμπαντος, αλλά και εκεί δεν έχει εκτιμηθεί ιδιαίτερα επειδή οι εξωγήινοι κάτοικοί του πάσχουν από αχρωματοψία. Στο δικό μας ηλιακό σύστημα, πάντως, θα κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα και θα μας κάνει να θέλουμε να καϊδέψουμε χαμαιλεοντάκια.

Η συζήτησή μας κατέληξε στα τελευταία του βιβλία. Το «Αταχτο συννεφουλίν» από τις εκδόσεις Διάπλαση, «Η Κокκινόμπλουτζινίτσα» και το «Πλάσι Μουτς!» από τις εκδόσεις Διόπτρα. Όπως και το νέο χριστουγεννιάτικο βιβλίο του με τίτλο «Εξι στολίδια ταξιδεύουν».

Κύριε Τριβιζά, εσείς σίγουρα θα ξέρετε. Πού πηγαίνουν τα χριστουγεννιάτικα στολίδια όταν φεύγουν και ταξιδεύουν; Στην ακροθαλασσιά του Νησιού των Πυροτεχνημάτων με τους αστερίες και τα ερωτευμένα πεφταστέρια, στα γενέθλια της πριγκίπισσας των πυγολαμπίδων στο ξέφωτο του δάσους με τις πασχαλιές, στη Συννεφοχώρα με τα λουλουδένια σύννεφα και στο Μπαλί, τη Χώρα που ζούνε τα μπαλάκια του πινγκ πονγκ. **A**

FRIDAYS™

IT'S NOT JUST SANTA WHO LOVES TREATS!

Holiday Treats στα TGI Fridays™ από 19/12!
Εορταστικές γεύσεις και ξεχωριστά events
θα κάνουν πιο...
κόκκινα τα φετινά Χριστούγεννα!

ΑΘΗΝΑ: ΚΗΦΙΣΙΑ-ΓΛΥΦΑΔΑ-ΚΟΛΩΝΑΚΙ-ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΜΑΡΙΝΑ ΦΛΟΙΣΒΟΥ-ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ-MEDITERRANEAN COSMOS

 TGI Fridays Greece TGI FridaysGR TGI FridaysGR

www.fridays.gr

A man with dark, curly hair and a beard, wearing a black leather motorcycle jacket, is seated at a table in what appears to be a bar or restaurant. He is looking off to the side with a serious expression. In the background, a mirror reflects another person and the interior of the establishment. A glass of beer is partially visible in the bottom right corner.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΧΑΜΗΛΩΝ ΤΟΝΩΝ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Και ξαφνικά, πριν λίγες μέρες, μάθαμε ότι ο μαέστρος **Γιώργος Πέτρου** είναι υποψήφιος για το Grammy στην κατηγορία Best Opera Recording. Αυτή τη φορά για τη δουλειά που έκανε με την ιταλική ορχήστρα **Il Pomo D'Oro** πάνω στο έργο «*Ottone*» του Χέντελ.

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Παρότι μια τέτοια υποψηφιότητα είναι πολύ σημαντική, ο Γιώργος Πέτρου είναι ήδη γεμάτος με μερικά από τα σημαντικότερα βραβεία που υπάρχουν για έναν μαέστρο, όπως και βραβεία που έχει πάρει μαζί με την Καμεράτα. Καθώς την Κυριακή έφευγε για την Ολλανδία για να διευθύνει μια ορχήστρα, συναντηθήκαμε το περασμένο Σάββατο το απόγευμα. Στο Low Profile. Ο εύκολος τίτλος που μου ήρθε γι' αυτή τη συνέντευξη ήταν «Low Profile - High Achievements». Του τον είπα και λίγο ντράπηκε. Όμως επειδή ο τίτλος είναι απόλυτα ακριβής για τον ίδιο ως χαρακτήρα και αυτά που έχει καταφέρει, τον κρατάω...

Εκείνη την ημέρα στην αίθουσα θα βρίσκονται, μεταξύ πολλών ροκ σαρ, ο Springsteen και οι Metallica, που είναι υποψήφιοι. Βέβαια μάλλον το «Despárito» θα πάρει ένα σωρό βραβεία. Υπάρχει κάποιος από αυτούς τους σπουδαίους, που θα χαρείτε να είστε μαζί τους; Με τον Springsteen σίγουρα θα χαιρόμουν. Δεν είμαι φαν των Metallica, όμως έχουν μια ιστορία. Ωστόσο δεν θα παρευρεθώ στην τελετή, έχω συναυλία με την Καμεράτα στις 27 Ιανουαρίου στη Βιέννη, και την επόμενη μέρα παράσταση στην Ολλανδία.

Δεν μπήκατε στον πειρασμό να αναβάλετε τις συναυλίες; Δεν μπορώ να τις αναβάλω. Δεν μπορώ να αθετήσω συμβόλαιο για να βρεθώ στα Grammy.

Οι περισσότεροι από αυτούς είναι ήδη διάσημοι και εκείνη τη μέρα θα πάρουν ένα ακόμα βραβείο. Για έναν μαέστρο πόσο επιδραστικό μπορεί να είναι ένα τέτοιο βραβείο; Δεν μπορεί ένας μαέστρος να γίνει διάσημος με την έννοια που μπορεί να γίνει ένας ποπ ή ροκ τραγουδιστής. Ποτέ κανείς δεν ήταν. Βέβαια, κάποιος, παίρνοντας το Grammy μπορεί να ψωνιστεί από μέσα του, και αυτό δεν είναι εντελώς παράλογο. Αρκεί να μείνει μέσα μας και να μη βγαίνει προς τα έξω. Αρκεί να μην κάνουμε δύσκολη τη ζωή των άλλων δίπλα μας.

Όταν μάθατε για αυτή την υποψηφιότητα πρέπει να σκεφτήκατε αυτόματα τα προβλήματα της Καμεράτα. Όχι, γιατί υπάρχουν έτσι και αλλιώς στο μυαλό μου. Πλέον είναι τρόπος ζωής για μένα. Γενικότερα, ό,τι συμβαίνει σε εμένα προσωπικά ή στην Καμεράτα, που να δυναμώνει την εικόνα που έχουμε απέναντι στο κοινό μας και στο περιβάλλον μας, είναι θετικό. Αυτή η υποψηφιότητά μου είναι η πρώτη ντοχράφηση με την DECCA, αλλά με άλλη ορχήστρα. Όμως δεν έχει σημασία γιατί η Καμεράτα έχει σαρώσει τα δισκογραφικά βραβεία και επίσης θεωρώ ότι, αν δεν κλεί-

σει, θα της έρθει και το Grammy. Ίσως μια δική σας βράβευση τη βοηθήσει κάπως... Σκέφτομαι πως ό,τι και να κάνεις δεν το εισπράττεις ποτέ. Είτε φέρεις Grammy είτε Oscar, δεν θα το εισπράξεις ποτέ. Ο Λάνθιμος και ο Καβάκος παίρνουν βραβεία. Ασχολήθηκε ποτέ σοβαρά κανείς μαζί τους; Στα σοβαρά, όμως. Όχι απλά «ελάτε, κύριε Καβάκο, να μας φτιάξετε το κοντσέρτο του Μπετόβεν». Ασχολήθηκε κανείς πώς ο Λάνθιμος, ο Καβάκος ή εγώ, μπορεί να επηρεάσουμε σοβαρά τα πράγματα; Όλα εξαντλούνται στο «μας κάνατε περήφανους».

Τι είναι αυτό που στο εξωτερικό διακρίνουν στην Καμεράτα; Αυτό που σχολιάζουν συχνά είναι ο ήχος της. Ότι είναι διακριτός. Είναι, ίσως, το μόνο σύνολο με όργανα εποχής που έχει διακριτό ήχο, ενώ τα περισσότερα ακούγονται το ίδιο. «Armonia Atenea Sound», όπως τον έχουν ονομάσει.

Πως έχει επιτευχθεί αυτό; Ο ήχος έχει να κάνει με τα συστατικά της ορχήστρας και τη δουλειά που γίνεται. Σίγουρα έχω συντελέσει σε ένα βαθμό αλλά, αν μου φύγουν αυτοί οι μουσικοί και έχω άλλους, δεν θα έχω αυτό τον ήχο. Ούτε εγώ παράγω αυτό τον ήχο με άλλες ορχήστρες. Τον προσομοιάζω λίγο. Και στην Pomo d' Oro προσομοίασα λίγο τον ήχο της με αυτόν της Καμεράτα.

Μπορεί αυτό να έδωσε την υποψηφιότητα; Σίγουρα μπορεί να βοήθησε, από την άποψη ότι η Pomo d' Oro είχε ήδη δυναμική παρουσία, και ήταν υποψήφια για Grammy στο παρελθόν, αλλά νομίζω ότι με αυτή την ντοχράφηση έκαναν κάτι τελείως διαφορετικό. Άλλαξαν τελείως το προφίλ τους. Ενδεχομένως για κάποιον που ήξερε την ορχήστρα, αυτό να αποτέλεσε έκπληξη.

Ο Ερνέστο Σάμπανο έχει γράψει ότι όταν εφευρέθηκε το σκάκι, την ίδια στιγμή αναπόφευκτα εφευρέθηκαν και όλες οι πιθανές παρτίδες. Ισχύει αυτό με τη μουσική; Με το που βρέθηκαν οι επτά νότες, εν δυνάμει, βρέθηκαν και όλες οι πιθανές συνθέσεις που μπορούν ποτέ να δημιουργηθούν; Δεν μπορεί να ισχύει αυτό γιατί είναι πολύ περισσότεροι παράγοντες από τις επτά νότες που κάνουν ένα τραγούδι, μια μελωδία ή ένα μουσικό έργο. Είναι κυριολεκτικά άπειρες οι δυνατότητες παραγωγής μουσικής. Δεν μπορείς να προβλέψεις. Που σημαίνει πως όσο υπάρχει ο κόσμος θα υπάρχει και νούργια μουσική.

Εννοείτε ακόμα και ένα κομμάτι του οποίου ξέρουμε τον σκοπό, και πάνω στον οποίο γίνονται παραλλαγές; Φυσικά. Πολύ περισσότερο, αν μια μελωδία την πάρεις και της κάνεις μια συμφωνική ανάπτυξη. Όπως, για παράδειγμα, έκανε ο Philip Glass στο «Heroes» του Bowie. Πήρε τον «σπόρο» του τραγουδιού και το έκανε ένα μέρος συμφωνίας. Θα το παίξουμε και με την Καμεράτα αυτό στις 2 Φεβρουαρίου. Σε μια συναυλία συμφωνικής μουσικής.

Υπάρχει κάποιο έργο που ανακαλύψατε το μεγαλείο του τώρα τελευταία; Συνέχεια ανακαλύπτω τέτοια πράγματα. Για παράδειγμα, το «Sweeney Todd» που παρουσίασα στην

Ελλάδα, σε μια παραγωγή που όφειλε να είχε γίνει χρόνια πριν, και το θεωρώ πολύ δικό μου παιδί. Η συναυλία με το έργο του Philip Glass πάνω στο «Heroes» θα έχει στο δεύτερο μέρος το «Concerto for Group and Orchestra» των Deep Purple. Ένα έργο του 1969. Δεν είναι έργα που παίζονται συχνά, είναι μια πρόταση, δεν είναι συμφωνικό ροκ. Πώς τα ανακαλύψατε αυτά τα έργα; Στη συγκεκριμένη περίπτωση ξεκίνησα από τους Purple, που τους λατρεύω και είναι παιδική μανία. Ήθελα να κάνω αυτό το κοντσέρτο, το οποίο θεωρώ πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση. Και συμφωνικά έχει ενδιαφέρον. Πέρασα από διάφορα μέχρι να καταλήξω στο έργο του Philip Glass για το πρώτο μέρος. Ακούω διαρκώς και πολλή μουσική.

Έχετε παίξει στους κορυφαίους χώρους στον πλανήτη. Έναν μαέστρο τι είδους τρακ τον πιάνει όταν μπαίνει σε αυτούς τους χώρους; Υπάρχει ένα τρακ γενικότερα, αλλά δεν μπορώ να το εξηγήσω. Άλλες φορές είμαι πιο αγχωμένος και άλλες λιγότερο. Έχει να κάνει και με το πόσο φιλική είναι μια αίθουσα, αρχής γενομένης από τα καμαρίνια, αν σε προδιαθέτουν θετικά ή όχι, αν είναι σκοτεινά, άσχημα ή κρύα. Ο ήχος του χώρου παίζει πολύ μεγάλο ρόλο, το πώς αισθάνεσαι ότι αυτό που κάνεις αποδίδει και περνάει κάτω. Σε μια αίθουσα που δεν «λειτουργεί» δεν ξέρεις πώς να το διαχειριστείς.

Όσο περνάνε τα χρόνια είναι πιο διαχειρίσιμο ή όχι; Έχω παρατηρήσει ότι τώρα τελευταία έχω πιο πολύ τρακ από άλλες φορές. Έχω ακόμα και στις συναυλίες της Καμεράτα στην Ελλάδα. Ίσως επειδή θέλω πραγματικά να πηγαίνουν όλα καλά. Είναι τρακ και απέναντι στο κοινό, και προς τον ίδιο σου τον εαυτό, και προς τους μουσικούς.

Στους μουσικούς το λέτε; Οι μουσικοί το μυρίζονται αυτό. Αν βγεις επάνω και έχεις τρακ, το μεταδίδεις.

Κατά περιόδους έχετε πει ότι υπάρχουν πολλοί καλοί μουσικοί στην Ελλάδα. Μαέστροι καλοί, Έλληνες, υπάρχουν; Εξαιρετικοί. Η νέα γενιά έχει βγάλει εξαιρετικούς μαέστρους. Θα δείξει βέβαια, γιατί θέλει και πολλά άλλα στοιχεία για να πετύχεις.

Πού διευθύνουν αυτή τη στιγμή; Διευθύνουν στην Ελλάδα. Κάποιοι από αυτούς διευθύνουν την ΚΟΑ, κάποιοι την Καμεράτα. Περιμένουν.

Οι ηλικίες τους; Από είκοσι οκτώ μέχρι τριάντα πέντε χρονών.

Μέσα από όλη αυτή την οικονομική κρίση κινδυνεύουν να χαθούν; Γενικά η δουλειά του μαέστρου είναι περίεργη. Δεν είναι μόνο τι θα δώσει κάποιος σαν εμένα σε έναν νεότερο μαέστρο. Το θέμα είναι τι κάνει ο ίδιος παρα-έξω και πώς μπορεί να γεννάει τις δουλειές του και να δημιουργήσει ένα δικό του στάτους. Θέλει να είσαι δραστήριος.

Στην περίπτωση που πάρετε το Grammy, ποιο θετικό θα προκύψει άμεσα; Τίποτα. Μόνο ότι ακούστηκε ως είδηση. Αυτό βοηθάει γενικά. **A**

«Το 1977 ιδρύθηκε το πανκ και άνοιξε ο Μανώλης»

Αυτό είναι το σλόγκαν της ταβέρνας που άνοιξε το '77, στο Χαλάνδρι. Είναι ένα μαγαζί αγαπητό στους ανθρώπους της μουσικής, μεταξύ άλλων, που έχει δημιουργήσει τη φήμη της ταβέρνας των ροκ σtarς. Τα μουσικά συγκροτήματα που επισκέπτονται την Αθήνα περνούν από εκεί, σαν ένα κανονισμένο ραντεβού, και έχουν δημιουργήσει μία απολαυστική ανθολογία από ιστορίες, φωτογραφίες και ατάκες.

Αφεντικό η μαμά Γερανιού, που παραμένει η ηγετική φιγούρα του μαγαζιού. Γύρω της, η φαμίλια: ο μπαμπάς (που πρώτα δούλευε υπάλληλος στην κυρά Μαρία, στο Χαλάνδρι, στα μπιφτέκια), τα παιδιά και οι φίλοι, γνωστοί, κουμπάροι, όσοι δουλεύουν στο μαγαζί. Η οικογένεια πριν το '77 είχε ψαροταβέρνα στην Κυλλήνη στην Πελοπόννησο. Στο Χαλάνδρι, στην αρχή, το μαγαζί ήταν μικρό με ένα ψιλικατζίδικο δίπλα που επίσης το έτρεχε η οικογένεια. Μόλις η δουλειά άρχισε να πηγαίνει καλά, η ταβέρνα ανοίχτηκε και το ψιλικατζίδικο έγινε ο «χώρος μη καπνίζοντων» της ταβέρνας. Σαν κολλεκτίβα, όλοι κάνουν τα πάντα εκεί. Από τα ψώνια μέχρι το μαγείρεμα και το σερβίρισμα. Οι κανόνες της μαμάς ήταν: «Αν θέλετε να λειτουργήσετε δεν θα βάλετε ποτέ, με κανένα τρόπο τις γυναίκες εδώ μέσα να κάνουνε κουμάντο». Τα τέσσερα αγόρια το τήρησαν αυτό. Οι δύο ζουν στο εξωτερικό, ο Άκης στην Αγγλία και ο Νίκος στην Αμερική.

Μία μικρή ιστορία για τη «μουσική καρδιά» που χτυπάει στην οικογένεια Γερανιού, όπως τη διηγείται ο ένας γιος, ο Γιώργος: «Ο Άκης είναι καθηγητής μαθηματικών σε ένα πανεπιστήμιο στην Αγγλία. Αυτός έλυσε ένα πρόβλημα μαθηματικών που δεν είχε λυθεί ποτέ, το έστειλε από εδώ στο Σικάγο στην Μαθηματική Κοινότητα. Αυτοί του απάντησαν, ειρωνικά στην αρχή, "νταρέ, τα αξιώματα τα δεχόμαστε όπως είναι, δεν αποδεικνύονται". Αυτός τους απάντησε, "εγώ απέδειξα γιατί το δεχόμαστε έτσι". Μετά από 6 μήνες του στέλνουν μήνυμα: "Απίστευτο, όντως το αποδείξατε. Θέλουμε την άδειά σας για να το δημοσιεύσουμε στο περιοδικό μας". Τη δίνει την άδεια ο Άκης, βγαίνει η εργασία με το όνομά του από κάτω και μέσα σε ένα σαββατοκύριακο είχε 34 προτάσεις για δουλειά σε όλα τα πανεπιστήμια. Όσους καθηγητές του στείλανε μήνυμα τους έψαξε όλους έναν-έναν στο Facebook και ενώ όλοι πόσταραν μαθηματικά, ο Άκης πήγε σε έναν "βλαμμένο" στο York που πόσταρε μόνο Pink Floyd, ήταν άρρωστος με τους Pink Floyd».

Η μουσική καρδιά της οικογένειας, ο Γιώργος Γερανιός, είναι ένα αεικίνητο πλάσμα, «βασικά φωτογράφος» αλλά και συλλέκτης και παραγωγός, που ξυπνάει από τις 5 το πρωί για να προλάβει τα πάντα. Τσεκάρει τα emails της Undo Records, της δισκογραφικής ετικέτας που τρέχει μαζί με τον Νίκο Μπιτζένη (των Μίκρο), μόνιμο κάτοικο Λονδίνου πλέον. Επιμελείται τα των Marsheaux (τα δύο κορίτσια του γκρουπ είναι σύζυγοι του Γιώργου και του Νίκου που βρίσκονται πίσω από τις συνθέσεις). Τρέχει τους Foto novela, ετοιμάζει ένα τεράστιο άλμπουμ αφιέρωμα στους νεορομαντικούς, ενώ φροντίζει για τα ψάρια, για τα κρέατα, για τα ψώνια, έχει και ένα κομπιούτερ στην ταβέρνα και κάνει όλες τις άλλες δουλειές που προκύπτουν.

«Οι Έλληνες είναι του φαγητού» λέει ο Γιώργος. «Εδώ και χρόνια, από τότε που έγινε γνωστό στις δισκογραφικές εταιρείες ότι έχω ταβέρνα, άρχισαν πρώτα να έρχονται οι ίδιοι και μετά να φέρνουν εδώ τους ξένους καλλιτέχνες τους». Οι ιστορίες που έχει να θυμηθεί είναι πολλές.

Η ΤΑΒΕΡΝΑ
ΤΩΝ
ΡΟΚ
ΣΤΑΡΣ

Πώς οι Depeche Mode λάτρεψαν τους λαχανοντολμάδες

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com) ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

» DEPECHE MODE

Οι Depeche Mode έχουν έρθει δύο φορές στην ταβέρνα. Την πρώτη φορά, τους είχαμε πιάσει με τον Παντελή από τα μούτρα και δεν θυμάμαι καν τι είχαν φάει. Τους ρωτούσα συνέχεια διάφορα πράγματα. Είχα φτιάξει μια λίστα με ερωτήσεις που ήθελα να τους κάνω και δεν είχαν πάρει ανάσα. Ήταν 1997. Τη δεύτερη φορά είχαν φέρει και τις οικογένειές τους. Ήταν πιο ανθρώπινη κατάσταση, γι' αυτούς. Είχε φτιάξει η μαμά ένα ταψί παστίσιο το οποίο τσάκισαν, συν μια κατσαρόλα λαχανοντολμάδες.

» ERASURE

Οι Erasure είχαν έρθει το 1994, όταν είχαν βραβευτεί στα Mad Awards για την προσφορά τους στη μουσική. Ο Vince δεν ενδιαφερόταν για το τι θα φάει αλλά για το τι θα πιει. Ήθελε να δοκιμάσει ελληνική μπίρα. Είχε πιει 7-8 μπίρες μέχρι να τους γυρίσω στο ξενοδοχείο. Ο Andy είχε φάει σαρδέλες στα κάρβουνα και είχε δοκιμάσει όλες τις βραστές σαλάτες που είχαμε στην ταβέρνα (χόρτα, μπρόκολο, κολοκύθια και παντζάρια). Του λέγαμε ότι, αν φάει πολλά παντζάρια, μετά όταν θα πάει στην τουαλέτα τα ούρα του θα είναι κόκκινα και νόμιζε ότι του κάναμε πλάκα. Μου το επιβεβαίωσε την επόμενη μέρα!

» MOBY

Τρελάθηκε με τα τηγανητά κολοκύθια. Πρέπει να του είχαμε πάει τουλάχιστον 3 μερίδες. Δεν έφαγε καθόλου κρέας αλλά τσάκισε όλα τα υπόλοιπα. Φάβα, πίτες, χόρτα. Δεν του φαίνεται αλλά τρώει πάρα πολύ. Δεν θυμάμαι τι έπινε. Νερό νομίζω. Πάντως είχαμε πολύ ωραία κουβέντα για τη μουσική. Επίσης σε μια διπλανή παρέα που τον αναγνώρισε και ήρθε και του μίλησε, τους έδωσε εισιτήρια για τη συναυλία του. Ήταν στο 2ο Rockwave στη Δραπετσώνα, αν δεν κάνω λάθος.

» SIGUR ROS

Οι Sigur Ros ήρθαν μετά τη συναυλία τους στο θέατρο Βράχων. Ήταν 12 άτομα μαζί με την Αμίνα και τις κοπέλες που τους άνοιγαν τη συναυλία. Είχαν φάει τα πάντα. Κυριολεκτικά. Είχαν δοκιμάσει σχεδόν απ' όλα τα κρέατα. Είχαν τσάκισι τους κεφτέδες και όχι άδικα, αν και στην αρχή μάς έλεγαν ότι δεν ήθελαν τίποτε τηγανητό. Επίσης είχαν πιει τουλάχιστον 5 κιλά κρασί. Εκείνο το βράδυ ήταν η πρώτη φορά που έκαναν φωτογράφιση με κάποιον εκτός της κολεκτίβας τους στην Ισλανδία. Τους είχα φωτογραφίσει με φιλμ Polaroid για μια έκθεση που ετοιμάζα τότε. Τους είχα δείξει κάτι δείγματα και τους άρεσαν παρά πολύ. Τηλεφωνήσαμε στον μανάτζερ τους στην Ισλανδία και πήραμε την άδεια.

» MASSIVE ATTACK / DOT ALISON

Μια μέρα πριν τη συναυλία τους στον Λυκαβηττό ήρθαν στην ταβέρνα. Όσο υποτονικοί είναι στα άλμπουμ τους τόσο θορυβώδεις είναι στην παρέα. Καθολου ενοχλητικοί όμως. Είχαν φάει από μια τσιπούρα ο καθένας και παρά πολλές χωριάτικες σαλάτες. Το τραπέζι ήταν γεμάτο ψαροκόκαλα, τα φωτογραφίζαν και μου έλεγαν «αυτή η φωτό είναι η καλύτερη διαφήμιση για την ταβέρνα».

» BILLIE RAY MARTIN

Είχε μόλις κύκλοφορήσει το «Your Lovin' Arms». Ήμουν τρελαμένος μαζί της από την εποχή των Electribe 101. Τη Λία τη Μανσόλα και τη Βίκυ την Αργυροπούλου, στη Warner τότε, τις είχα πρήξει να μου κρατάνε ό,τι promo ερχόταν. Ένα Σάββατο πρωί μού τηλεφώνησε η Λία και με ρώτησε αν θα είμαι στην ταβέρνα για να μου φέρει κάτι από Billie Ray Martin. Υπέθεσα ότι θα μου φέρει κάποιο δίσκο της. Μου έφερε την ίδια. Ήταν γλυκύτατη, αν και η φήμη που τη συνόδευε ήταν η αντίθετη. Της φτιάξαμε το πιο ωραίο ψάρι που είχαμε. Της το καθάρισα ο ίδιος. Πέρασα τέλεια εκείνο το βραδυ. Πανεξυπνη γυναίκα, χαίρεσαι να κουβεντιάζεις μαζί της. Τη συγκρίνω μόνο με τον Andy McCluskey, τον Moby και τον Martin Gore όταν είναι ξεμέθυστος.

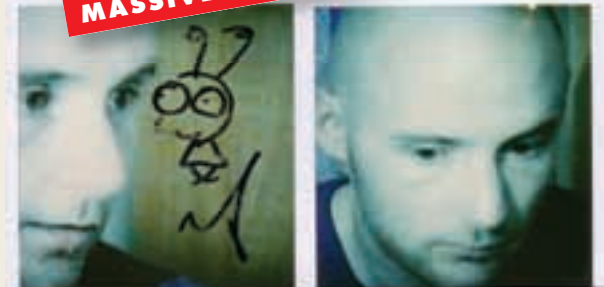
» CESARIA EVORA

Πολύ γέλιο! Δεν θυμάμαι τι έφαγε αλλά θυμάμαι καλά ότι ήρθε ξυπόλητη και η Αγγέλα από την EMI έψαχνε όλο το απόγευμα κάποιον, κάποιους να της κάνουν πεντικιούρ, αλλά το καλύτερο ήταν ότι μετά το φαγητό ήθελε να μιλήσει με τον Ντανιέλ Μπατίστα της ΑΕΚ. Δυο ώρες μετά καταφέραμε να τον εντοπίσουμε. Η Αγγέλα πάλι, νομίζω, το κατάφερε.

» HIM

Έρωτας με τον πατέρα μου. Μόλις τον είδε να κόβει τα κρέατα στο κούτσουρο τον ερωτεύτηκε. Ήθελε να του μάθει να κόβει τις μπριζόλες. Ήθελε να βγει φωτογραφίες μαζί του. Ήθελε να ψήσει τα κρέατα για άλλες παρέες (τον αφήσαμε να πάει σε 2-3 παρέες τα σερβίτσια και τα ποτά). Πέρασε περισσότερο χρόνο στην κουζίνα

ERASURE

MOBY

HIM

JEAN-JACQUES BURNEL

OMD

Οικογένεια Γερασιού.
Η μαμά, ο μπαμπάς,
και ο ένας από τους
τέσσερις γιους, ο
Πωργός

DEPECHE MODE

απ' ό,τι στο τραπέζι του τρώγοντας. Είχε έρθει αν θυμάμαι καλά για κάποιο ακουστικό σερ του MAD.

» OMD

Δυό λέξεις μόνο. Ελιές Καλαμών!

Το 1998 οι OMD κυκλοφορούν το «*The Singles*» και η VIRGIN τους φέρνει να εμφανιστούν στο «Μπράβο» της Ρούλας και να παίξουν τα «*Enola Gay*» και «*Electricity*». Μαζί με τους Depeche Mode ήταν οι μεγαλύτεροι παιδικοί ήρωές μου. Πέρασα ίσως περισσότερες ώρες ακούγοντας τα τραγούδια τους παρά αναπνέοντας. Δεν τους είχα συναντήσει ποτέ μέχρι τότε. Όταν με κάλεσαν ο Χρήστος Καρυώτης και ο Τάσος Μαρούγκας από τη Virgin τους είπα ότι εγώ και ο Αλεξ (Μαχαίρας – πιο πυροβολημένος για τους OMD από μένα) θα τους τρέχουμε παντού. Τους πεθάναμε. Τους είχαμε ξάγρυπνους κάθε βράδυ στο λόμπι του ξενοδοχείου μέχρι τις 5 το πρωί και μας μιλούσαν. Όταν ήμασταν στο αυτοκίνητο έβαζα τον Andy να μου γράφει στίχους από τραγούδια όπως το «*Navigation*» και το «*I Betray My Friends*», που κανείς δεν καταλάβαινε τι έλεγαν. Αποδείχτηκε μέσα στο αυτοκίνητο ότι ούτε ο Andy ήξερε και έλεγε ό,τι να 'ναι. Την προτελευταία μέρα τούς πήγα στην ταβέρνα για να γνωρίσουν τη μαμά μου! Ήθελα η μαμά μου να δει και να γνωρίσει αυτούς που έβλεπε σε αφίσες από τα έντεκά μου και ήξερε απέξω τα τραγούδια τους και τα ονόματά τους. Η γνωριμία τους με τη μαμά ήταν από τα πιο συγκινητικά πράγματα που μου έχουν συμβεί. Η μαμά δεν ξέρει λέξη στα αγγλικά και είχε δακρύσει, βλέποντας πόσο χαρούμενος ήμουν. «*Γεια σου Πολ, γεια σου Άντι. Χάρηκα πολύ. Thank you*». Ήταν τα λόγια της. Νομίζω ότι όλο αυτό ο Άντι και ο Πολ το εισέπραξαν 100%. Μόλις κάτσανε στο τραπέζι, το πρώτο που τους πήγαμε να φάνε ήταν ελιές Καλαμών. Από εκείνη τη μέρα ο Άντι τρώει συνέχεια ελιές σε καθημερινή βάση, αλλά νομίζω ότι αν του είχα πάει σκορδαλιά αντί για ελιές, το ίδιο θα συνέβαινε. Νομίζω ότι είχε να κάνει με τη στιγμή με τη μαμά, που είχε προηγηθεί. Από τότε έχουν έρθει πάνω από 5-6 φορές. Τρελαίνονται για ρεβύθια και για κολοκυθόπιτα, αν αυτό σημαίνει κάτι. Η μαμά λέει ότι ο Άντι είναι από την Κρήτη και το όνομά του είναι Ανδρέας Μαχλάσκης! Τον θυμάται πιο εύκολα έτσι.

» JEAN-JACQUES BURNEL

Τον είχε φέρει ο Ηλίας ο Ασλάνογλου το 1994 για να κάνει παραγωγή στο «*Νίψον Ανομήματα...*» των Magic De Spell. Ήταν η χαρά της ζωής και είχε αστείρευτο χιούμορ. Ο Ηλίας τού είχε διαφημίσει τόσο πολύ το τηγανητό συκώτι και την καπνιστή χοιρινή, που νομίζω έφαγε κάτι από αυτά. Έχουμε βγει μαζί με τον Παντελή και τον Jean-Jacques στην καλύτερη φωτό κάτω από την αφίσα των Depeche Mode «*I Feel You*». Κάποτε οι τοίχοι της ταβέρνας ήταν γεμάτοι από αφίσες και χρυσούς δίσκους συγκροτημάτων: Kraftwerk, Laibach, Cabaret Voltaire, Neu, New Order, Depeche Mode.

» SUNRISE AVENUE

Φάγανε δέκα τζατζίκια και πήραν και έξι μαζί τους στο αεροπλάνο! Από ένα σημείο και μετά τους είχαμε μάθει και φωνάζανε «*φέρε τζατζίκι*» στα ελληνικά. Ήταν τόσο αστείο. Μαζί τους για κάποιο άγνωστο λόγο ήταν και ο Μαραντίνης των ONIPAMA με την κιθάρα του, αλλά αυτός δεν έτρωγε τζατζίκι. Νομίζω, είχαν παίξει μαζί κάπου στο Θησείο και ειλικρινά δεν θυμάμαι ποιος τους είχε φέρει στην ταβέρνα.

» MALCOLM MCLAREN

Ο καλύτερος όλων! Ήρθε στις 12 το πρωί και έφυγε στις 10 το βράδυ! Ο σημαντικότερος απ' όλους που ήρθαν στην ταβέρνα. Ξεκίνησε με καφέ, συνέχισε με κρασί και τελείωσε με τσίπουρα. Στο ενδιάμεσο τσίμπηγε κιόλας. Μετάνιωσα που δεν ηχογράφησα αυτά που έλεγε. Για το πώς έφτιαξε τους Sex Pistols, για την KGB που κάθε Χριστούγεννα τους έστελνε λεφτά για να συνεχίσουν να βρίζουν τη βασίλισσα, για το πώς γνώρισε τον Afrika Bambaataa, για το «*Madame Butterfly*» και την ιστορία με τον Spielberg, για το ένα εκατομμύριο δολάρια που πήρε από το Υπουργείο Πολιτισμού της Γαλλίας για να κάνει το «*Paris*», για το πώς γνώρισε τον Sting στον Stewart Copeland και τον Andy Summers και δημιουργήθηκαν οι Police, για τη Chrissie Hynde που δεν τη κώνευε καθόλου αλλά την παραδεχόταν που τελικά τα κατάφερε. «*Αν έβγαζα βιβλίο θα λεγόταν I Got The Wrong Johnny*» μου είχε πει. Φεύγοντας πήρε ένα δίλιτρο κρασί μαζί του «*γιατί δεν έχουν καλό κρασί στο ξενοδοχείο*». Ένα χρόνο αργότερα ξανάρθε στην Ελλάδα για να μιλήσει κάπου και τον συναντήσαμε τυχαία μέσα στο Semiramis στην Κηφισιά, τη μέρα που γυρίζαμε το video clip των Marseaux για το «*Hangin' On*». Τον παρακαλέσαμε να εμφανιστεί στο κλιπ και δέχτηκε αμέσως.

* Ταβέρνα «Ο Μανώλης», Σάμου 1, Χαλάνδρι, 2106824342

Γεύση από Ρεβεγιόν

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**

Ήρθε αυτή η λαμπερή στιγμή; Η στιγμή που στολιζόμαστε και περιμένουμε τη γαλοπούλα να πάρει χρυσοκόκκινο, λιμπιστικό χρώμα; Η στιγμή που δεν αντέχουμε να περιμένουμε άλλο και για αυτό μπουκωνόμαστε με δεκάδες μελομακάρονα; Ω, ναι! Επιτέλους τα Χριστούγεννα είναι εδώ και μαζί τους έχουν όλες τις λιχουδιές που τα κάνουν την πιο νόστιμη γιορτή του χρόνου!

Τα μέσα και τα έξω του ρεβεγιόν

Το καλό με τα ρεβεγιόν είναι ότι είτε βγεις έξω, είτε μείνεις σπίτι, θα φας πολύ και θα φας καλά. Εντάξει, στην πρώτη εκδοχή κάποιος άλλος μαγειρεύει για εσένα και τους φίλους σου, κι αυτό λίγο δεν το λες... Το παν στο μαγείρεμα είναι να πάρεις τις σωστές αποφάσεις και να διαλέξεις τα σωστά υλικά. Άπαξ και το καταφέρεις αυτό, έχεις τη νίκη στο τσεπάκι. Κι αν όχι, τι πειράζει; Θα εξακολουθούν να σε αγαπάνε, ακόμη κι αν κάψεις τη γαλοπούλα (...μάλλον). Τώρα που το σκέφτομαι, άσε μην πειραματιστείς και πολύ, μέρες που είναι. Μείνε σε αυτά που ξέρεις να μαγειρεύεις και εμπλούτισε το τραπέζι σου με μερικά πεντανόστιμα μυστικά...

Ρεβεγιόν στο σπίτι

Αλλαντικά και τυριά από τα **Καραμανλικά του Φάνη**. Στο νόστιμο μεζετζίδικο του Αραπιάν μπορείς να γευτείς αυθεντικές καραμανλίδικες συνταγές από την Καππαδοκία (παστιρμαδοπιτάκια, ισλί κεφτέ, καβουρμά με πατάτες και πιπεριές κ.ά.) και έπειτα, χορτάτος, να κάνεις τα

ψώνια σου για το γιορτινό τραπέζι. Θα βρεις μια τεράστια ποικιλία τυριών απ' όλη την Ελλάδα (ημίκληρο και ξινομυζήθρα Μήλου, μανούρα Σίφνου, βολάκι Άνδρου, καπνιστό τυρί με τρούφα Νάουσας, κατσικίσια πικάντικη κρέμα Εύβοιας κ.ά.), αλλά και τα πιο εκλεκτά και σπάνια αλλαντικά, όπως ο παστοურμάς (μόσχου, καμήλας, πρόβειος-ωρίμανσης), το σουτζούκι ωρίμανσης, το Δραμινό παστράμι, το σαλτσίσι Τήνου, τον καβουρμά (βοδινό και κοτόπουλου). Αγόρασε ό,τι σου χτυπήσει στο μάτι, στόλισέ τα σε πατέλες και προτίμησε παλαιωμένο τσίπουρο ή ένα εκλεκτό κρασί για να τα συνοδέψεις. Τα Καραμανλικά του Φάνη μπορούν να σε προμηθεύσουν κι απ' τα δύο. **Σωκράτους 1, 2103254184**

Νόστιμες εκπλήξεις από το **Τυροκομείο Κωσταρέλου**. Από το 1937 το οικογενειακό Τυροκομείο Κωσταρέλου παράγει εκλεκτά τυροκομικά προϊόντα. Στις γυναλινες προθήκες θα βρεις περισσότερα από 20 διαφορετικά τυριά υψηλής ποιότητας με βάση το φρέσκο ελληνικό γάλα, κατσικίσιο ή πρόβειο. Best seller η βραβευμένη βαρελίσια φέτα (σκληρή ή μαλακή για να απλώνεται στο ψωμί). Θα ανακαλύψεις επίσης νόστιμες προτάσεις

ΦΕΤΟΣ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΣΤΑ STRA

Ρεβεγιόν Χριστουγέννων

24/12/2017

- Christmas Passion Cocktail & Amuse bouche, κάστανα με τρούφα
- Σούπα κολοκύθας με κουνουπίδι, τζιντζερ, φασκόμυλο, κολοκυθόσπορο και σπιτικό καπνιστό χοιρινό
- Χτένια με ψητά σπαράγγια και φουντούκια
- Σαλάτα με πορτοκάλι, κινόα, κέιλ, ψητά πολύχρωμα παντζάρια, καρότα και σουρωτή μυζήθρα
- Αργοψημένο baby χοιρινό με λαχανικά και φρούτα ψημένα στο γάλα
- Mont Blanc cake με σοκολάτα, μαρέγκα και κρέμα από κάστανο
- Μπουκιές από μελομακάρονα και κουραμπιέδες
- Καφές & Mignardises

Τιμή: €80/άτομο

Το Christmas Menu συνοδεύεται από λευκό και κόκκινο κρασί

Γιορτινό Brunch Χριστουγέννων & Πρωτοχρονιάς

στο εστιατόριο "Gallo Nero"

25/12/2017 & 01/01/2018

Γιορτάστε με τους αγαπημένους σας ανθρώπους τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά στο Brunch του "Gallo Nero", στη ζεστή και χαρούμενη ατμόσφαιρα που δημιουργήσαμε για εσάς. Πλούσιος μπουφές και γιορταστικές μελωδίες από live πιάνο και τραγούδι.

Τιμή ανά άτομο: 55 € για Χριστούγεννα / 60 € για Πρωτοχρονιά

- Γευτείτε την Cooked Freshness φιλοσοφία με θέα όλη την πόλη

Radisson Blu Park Hotel,
Λ. Αλεξάνδρας 10, Αθήνα, Κρατήσεις 210-8894500

Γιορτάστε με στυλ στο St. George Lycabettus

Ανακαλύψτε μαζί μας τη μαγεία των γιορτών

24/12 Red Christmas Eve Reveillon

Ζωντανή μουσική από τον Αλέξη Τσαρούχνη

25/12 Family Brunch Buffet

31/12 Gold Glam New Years Eve

Ζωντανή μουσική από τον Αλέξη Τσαρούχνη

1/1 Early Morning Recovery Breakfast

1/1 New Years Lunch Buffet

Για πληροφορίες και κρατήσεις: 210 7416191

Κλεισμένων 2 | Κολωνάκι | www.sgigr.gr | info@sgigr.gr

into NEW TASTE FESTIVE SEASON

NEW
TASTE

NEW HOTEL/ATHENS
for reservations 210 3273170

yeshotels.gr

#NewTaste
#NewHotelAthens
#YesHotelsGroup

CHRISTMAS EVE
GALA DINNER
DJ MUSIC

CHRISTMAS DAY BRUNCH
DJ MUSIC

NEW YEAR'S EVE
GALA DINNER
DJ MUSIC

NEW YEAR'S HANGOVER
BREAKFAST

NEW YEAR'S DAY BRUNCH
DJ MUSIC

σε καλάθια δώρων. *Πατρ. Ιωακείμ 30-32, Κολωνάκι, 2107259000*

Carnicero, ο άσος στο μανίκι. Όχι μόνο θα βρεις μια τεράστια ποικιλία σε ψαγμένα τυριά και αλλαντικά, όχι μόνο θα βρεις σάλτσες και συνοδευτικά κρεάτων για να απογειώσεις και την πιο απλή συνταγή, αλλά και άκρως γιορτινές προτάσεις (όπως γεμιστή γαλοπούλα, γουρουνόπουλο, ζαρκάδι ή ελάφι) από τον Chef του κρεοπωλείου, οι οποίες μάλιστα μπορούν να έρθουν έτοιμες σπίτι σου με ένα τηλεφώνημα. *Σόλωνος 9 (Yoleni's), Κολωνάκι, 2122223629, Δημ. Βασιλείου 18, Ψυχικό, 2106770050, Λ. Κηφισίας 322, Κηφισιά, 2108015100*

Ρεβεγιόν στην πόλη

St' Astra. Στον τελευταίο όροφο του Radisson Blue Park Hotel, με θέα όλη τη φωτισμένη Αθήνα, συμβαίνει το νόστιμο θαύμα των γιορτών. Το μενού για το ρεβεγιόν των Χριστουγέννων έχει €80/άτομο, ενώ της Πρωτοχρονιάς €130/άτομο. Και τα δύο μενού την Cooked Freshness φιλοσοφία του εστιατορίου. *Λ. Αλεξάνδρας 10, 2108894500*

NJV Athens Plaza. Στο εστιατόριο The Parliament το ρεβεγιόν αποκτά άλλη διάσταση με ζωντανή μουσική σε πιάνο. Παραμονή Χριστουγέννων το δείπνο έχει €85/ά-

τομο, παραμονή Πρωτοχρονιάς €105/άτομο (παιδιά έως 12 ετών -50%). Πιο οικονομική επιλογή ο μπουφές στο Explorer's Bar την παραμονή Χριστουγέννων έχει €60/άτομο και παραμονή της Πρωτοχρονιάς €75/άτομο (μαζί με μία φιάλη κρασί/2 άτομα). *Βασ. Γεωργίου Α' 2, Πλ. Συντάγματος, 2103235856*

New Hotel. Μία από τις ωραιότερες προτάσεις για ρεβεγιόν στο κέντρο της Αθήνας. Το χριστουγεννιάτικο μενού των 6 πιάτων έχει €80/άτομο και το μενού της Πρωτοχρονιάς 4 πιάτων έχει €100/άτομο. *Φιλελλήνων 16, 2103273000*

La Suite Lounge. Ρεβεγιόν στο πιο ψηλό σημείο, τα Χριστούγεννα αλλά και την Πρωτοχρονιά, με θέα όλη την πόλη, γεύσεις υψηλής γαστρονομίας από τον executive chef του εστιατορίου Βασίλη Μήλιο και live μουσική από τον Αδάμ Τσαρούχνη. *Κλεομένους 2, Κολωνάκι, 2107416191*

Τραγανός Κάβουρας. Μια διαφορετική πρόταση που δεν έχει λάμψη αστεράτων ξενοδοχείων, έχει όμως γνήσιο ελληνικό άρωμα και θαλασσινό αέρα. Στο ωραίο ψαροεστιατόριο το χριστουγεννιάτικο μενού έχει €35/άτομο και το μενού της Πρωτοχρονιάς €40/άτομο. *Λεωφ. Κωνσταντινουπόλεως 78-80, Περιστέρι, 2105731544*

Τραγανός Κάβουρας

Τούτος ο κάβουρας έχει πάρει τα μυστικά της θάλασσας και τα έχει πάει σε άλλο επίπεδο. Ναι, θα βρείτε ολόφρεσκο ψάρι και όλα τα κλασικά πιάτα θαλασσινών που μας κάνουν να γλείφουμε τα μoustάκια μας. Όχι μόνο όμως. Ο σεφ πειραματίζεται στην κουζίνα και πολύ τον ευχαριστούμε για αυτό. Πατί πώς αλλιώς θα γνωρίζαμε τη σαλάτα με πορτοκάλι, αμύγδαλα πάνω σε μεσκλέν λαχανικών, ντρέσινγκ εσπεριδοειδών και ένα ολόκληρο παναρισμένο καβούρι στην κορυφή; Ή αυτούς τους εξαιρετικούς καβουροκεφτέδες; Ή ακόμα το στιφάδο με

φρέσκο ψάρι που θα κάνει την άφιξή του σε λίγες μέρες μαζί με τον καινούργιο κατάλογο; Τέτοια νόστιμα θα βρεις στο ωραίο, θαλασσινό εστιατόριο και θα το κάνεις στέκι σου. Για τις μέρες των γιορτών ο κάβουρας φοράει χριστουγεννιάτικο σκουφί και ετοιμάζει μεγάλο γλέντι για το ρεβεγιόν των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς με πενταμελή ορχήστρα και εορταστικά μενού. Το μενού των Χριστουγέννων είναι €35/άτομο, ενώ της Πρωτοχρονιάς €40/άτομο. Tip: Το εστιατόριο μπορεί να φιλοξενήσει κάθε είδους εκδήλωση και διαθέτει parking.

Λεωφ. Κωνσταντινουπόλεως 78-80, Περιστέρι, 210 5731544, www.traganoskavouras.gr, Fb: @traganoskavouras.peristeri

• ΕΡΕΥΝΑ • ΠΑΣΤΙΜΑ •

ΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΦΑΝΗ

• ΜΕΖΕΤΣΙΑΙΚΟ •

Το ελληνικό απόσταγμα, στα καλύτερά του!

Σας προσκαλούμε να δοκιμάσετε επιλεγμένα ελληνικά αποστάγματα, στα Καραμανλίδικα του Φάνη!

Τσίπουρα παλαιώσης, από τη συλλογή μας:

Lord Amber από τις Σέρρες, Ρυτο Καραθάνου από τα Άγραφα, Καρδάση από τον Τύρναβο, Dark Cave από τα Μετέωρα, Χρυσή Βίδα από την Ήπειρο, κ.α.

Στην αναβίωση του βυζαντινού παστομαγειρείου απολαύστε τους αυθεντικούς καραμανλίδικους μεζέδες, συνοδευοντάς τους με εκλεκτά ελληνικά κρασιά, μπόρες ή αποστάγματα. Γευτείτε αυθεντικές καραμανλίδικες συνταγές από την Καππαδοκία: παστιρμαδοπιτάκια, ιτολί κεφτέ, καβουρμά με πατάτες και πιπεριές, σουτζούκι τηγανιά, καραμανλίδικα σαγανάκια και καραμανλίδικη ρεβυθάδα με παστιρμά.

Σε τιμές παντοπωλείου, προμηθευτείτε διαλεκτά προϊόντα, τυριά εξαιρετικής παλαιώσης, αλλαντικά ωρίμανσης και κρασιά από δυσεύρετες, γηγενείς ποικιλίες ελληνικών σταφυλιών, για το σπίτι.

ΤΟ ΠΑΣΤΙΡΜΑΤΣΙΑΙΚΟ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 41
210 3217 268

ΤΟ ΜΕΖΕΤΣΙΑΙΚΟ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 1 & ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
210 3254 184

info@karamanlidika.gr
www.karamanlidika.gr

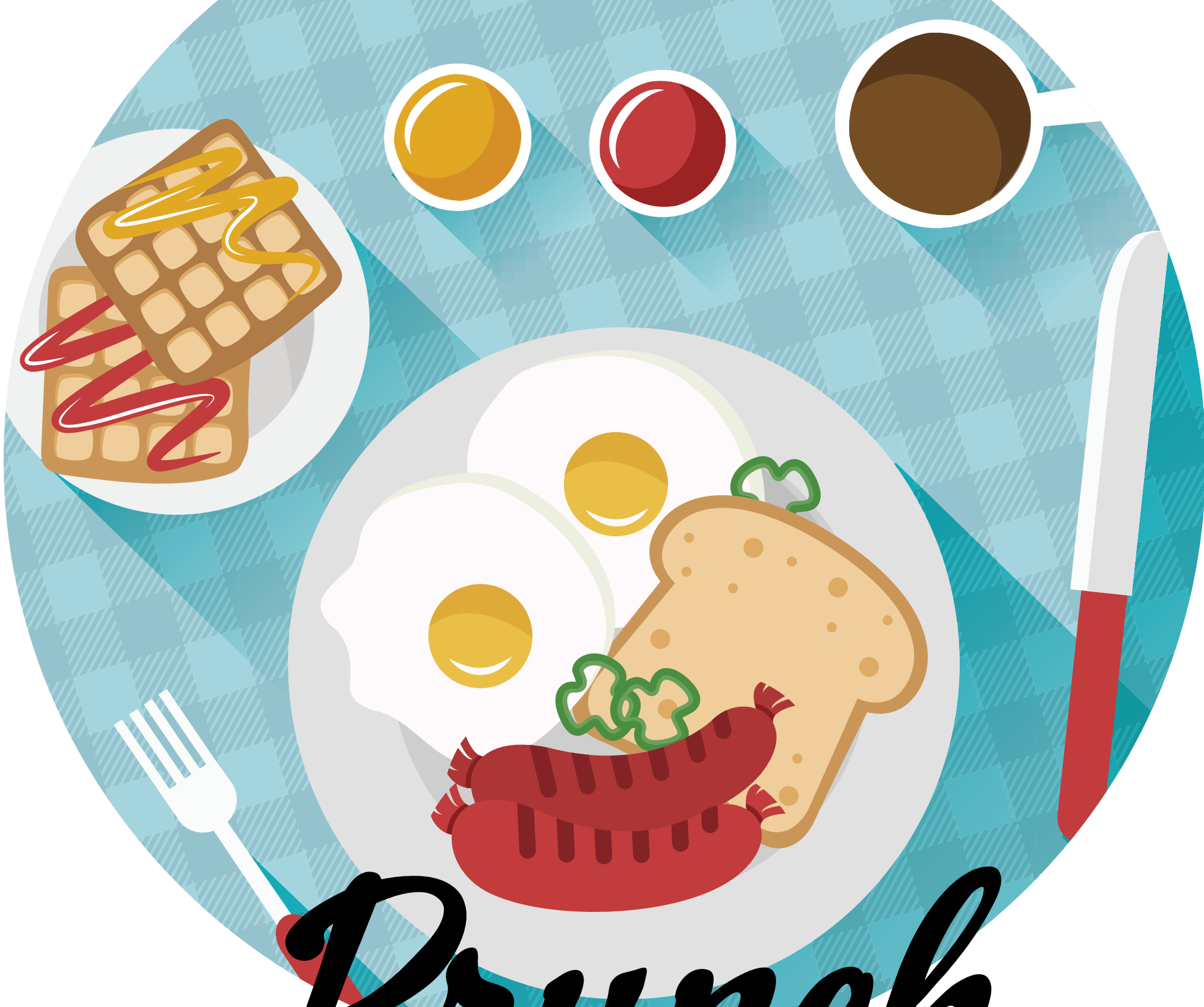
CARNICERO
meat & delicatessen

Το ξεχωριστό κρεοπωλείο που μοιάζει με νόστιμη μπουτίκ στέκεται δίπλα μας και τα Χριστούγεννα βοηθώντας μας να εμπλουτίσουμε το γιορτινό τραπέζι με τα καλύτερα κρέατα και σπάνιες κοπές, με νόστιμα πλατό και ξεχωριστές προτάσεις σε συνοδευτικά, ακόμα και με πρωτότυπα καλάθια δώρων! Θα βρείτε μια μεγάλη ποικιλία τυριών (Molitorio al tartufo, Pecorino al chianti, Grana Padano, Brie κ.ά.) και αλλαντικών (Iberico de Bellota, Prosciutto di Parma, Bresaola, Spianata κ.ά.), διάφορα antipasti, προϊόντα τρούφας, σάλτσες και rubs κρεατικών, μπαχαρικά, ριζότα και ζυμαρικά. Όσο για τα κυρίως του γιορτινού τραπέζι, εκτός από όλα τα γνωστά και άκρως λαχταριστά διαμαντάκια του Carnicero,

θα ανακαλύψετε επίσης και πολλές εορταστικές προτάσεις από τον chef του κρεοπωλείου (όπως γεμιστή γαλοπούλα ολόκληρη ή ρολό, γουρουνόπουλο μαρινarisμένο με πορτοκάλι και γλυκό κρασί, πάπια, φιλέτο μόσχου Wellington με Foie Gras κ.ά.), τις οποίες αναλαμβάνουν οι ίδιοι να σας τις στείλουν ψημένες στο σπίτι (ισχύει για παραγγελίες έως 20/12). Τέλος, ρίξτε και μια ματιά στις υπέροχες ιδέες καλάθιων δώρου που ξεφεύγουν από τα συνηθισμένα και υπόσχονται να νοστιμέψουν τις ζωές των αγαπημένων σας. **Σόλωνος 9, Κολωνάκι (Yoleni's store), 212223629, Δημ. Βασιλείου 18, Ψυχικό, 2106770050, Λ. Κηφισίας 322, Κηφισιά, 2108015100, www.carnicero.gr, Fb: @carniceromeat**

Brunch

#γιατίείχαμεκαιστοχωριόμας*

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ - Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΔΡΑΣ

Αυτοί που αναρωτιούνται γιατί έγινε μόδα το brunch, και μουρμουράνε («αμάν αυτές οι ξενόφερτες συνήθειες!»), μάλλον είναι γιατί δεν το έχουν δοκιμάσει ακόμα. Φυσικά και τους καταλαβαίνω. Κι εγώ υπήρξα καχύποπτη. Μετά έφαγα αυγά Benedict.

Το brunch δεν είναι απλά ένα γεύμα που παρεμβάλλεται μεταξύ πρωινού και μεσημεριανού (breakfast-lunch). Έχει τη δική του φιλοσοφία, τα δικά του πάτα, τη δική του μέρα και διάθεση. Είναι αυτόνομο. Όλη η ιστορία ξεκινάει από την Κυριακή. Η ιεροτελεστία του brunch αρχίζει στην ουσία όταν οι γυναίκες

μπαίνουν στο εργατικό δυναμικό. Δουλεύουν όλη την εβδομάδα, η Κυριακή είναι η μόνη ελεύθερη μέρα τους. Δεκαετία του '50 στην Αμερική. Είναι η εποχή που στη μαζική παραγωγή βγαίνουν τα έτοιμα μείγματα για pancakes, τα περιοδικά εκδίδουν συνταγές πρωινού που ετοιμάζονται εύκολα σε λίγα λεπτά και τα εστιατόρια πίνουν το νόημα και μπαίνουν στο παιχνίδι. Αρχίζουν και σερβίρουν brunch τις Κυριακές για όλη την οικογένεια. Η νοικοκυρά-εργαζόμενη (ποτέ δεν κατάλαβα γιατί αυτός ο διττός ρόλος βαρραίνει μόνο τις γυναίκες, κάποια στιγμή πρέπει να κάνουμε μια πάρα πολύ σοβαρή συζήτηση πάνω σε αυτό) δεν είναι υποχρεωμένη να μαγειρέψει και στην

Mask

Είναι πολλοί αυτοί που ισχυρίζονται πως το καλύτερο brunch του κέντρου το έφαγαν στην εξοχική κατοικία του Όθωνα. Εδώ, σε αυτό το εντυπωσιακό κτίριο του 1840 στεγάζεται το Mask, ένα bar restaurant με χαρακτήρα, και brunch πραγματικά... βασιλικό! Θα το βρεις καθημερινά από τις 10 το πρωί έως τις 6 το απόγευμα και θα σε αφήσει με το στόμα ανοιχτό. Θα ανακαλύψεις πολλές προτάσεις, αλλά για την πρώτη σου γνωριμία ρωτήσαμε και μάθαμε τα top 5 bests sellers. Σημειώνεις; 1. Το ελληνικό καλάθι με τηγανιτά αυγά, γραβιέρα, γαλοπούλα (ή ζαμπόν ή μπέικον), μανιτάρια, ντοματίνια και... κιμαδοπιτάκια!

2. Τη «σπασμένη» σπανακόπιτα με κρέμα φρέτας. 3. Τα αλμυρά pancakes με 2 αυγά και ζαμπόν (ή μπέικον ή λουκάνικο). 4. Το ρυζόγαλο με μασκαρπόνε και χειροποίητο παραδοσιακό χαλβά. 5. Τα Pancakes σιδηρόδρομο, δηλαδή μία ατελείωτη παρέλαση από αφράτα pancakes που ερωτοτροπούν με μια γενναία δόση σοκολάτας (ναι, κάνουν όλα τα κεφάλια να γυρίζουν στο πέρασμά τους).

Καλαμιώτου 18& Κολοκοτρώνη 55,
6987454777, www.maskathens.com
Fb: Mask, Instagram: @maskathens

Oh Mama

Το στέκι στα νότια όσων λατρεύουν τα brunch, εμπλουτίζει τον κατάλογό του με... νέες γευστικές αφίξεις που στ' αλήθεια μας αφήνουν άφωνους: Σχεδόν ερωτικό Red Velvet Pancakes, Waffle Croque Madame (ναι, σωστά κατάλαβες, σερβίρεται σε βάφλα), αλλά και Truffle Addict, ένα όνειρο με scrambled αυγά, κοτόπουλο, λάδι τρούφας και τυρί παρμεζάνα πάνω σε φρυγανισμένο ψωμί! Αυτά τα πεντανόστιμα, δίπλα στα ήδη γνωστά και αγαπημένα Avocado Toast (με smashed αβοκάντο, cream cheese, chilly flakes, αυγό μάτι και φρυγανισμένο ψωμί) και Crispy Chicken Waffle (με τραγανό φιλέτο κοτόπουλο, δροσερή σαλάτα μήλου, σέλερι και maple syrup), που όλα τους

σερβίρονται καθημερινά από τις 10 το πρωί έως τις 6 το απόγευμα. Μπορείς να αναφωνήσεις Oh Mama, αλλά μπορείς και «comfort food για πάντα!», γιατί η κουζίνα συνεχίζει να βγάζει τα ωραία της κι εσύ να έχεις να διαλέξεις από ζουμερά burgers, καλοφτιαγμένες πίτσες, δροσερές σαλάτες, μαζί με τα πολύ ιδιαίτερα και... kinky cocktails, με ονομασίες όπως "Dirty Mind" και "Get Naked". Στα μεγάλα συν του Oh Mama η value for money φιλοσοφία και τα συχνά ανατρεπτικά events με guest DJs.

Κύπρου 48, Γλυφάδα, 2108986049, Fb: Oh Mama,
Instagram: @ohmama.gr

Brunch

St. George Lycabettus

Από τα brunch που θα σου μείνουν αξέχαστα. Σερβίρεται στον 6ο όροφο του ξενοδοχείου St. George Lycabettus, στο εντυπωσιακό La Suite Lounge που ξεδιπλώνει όλη την Αθήνα στα πόδια σου. Εδώ στίνεται τις Κυριακές (12.00-16.00) το πλούσιο buffet με φρέσκες σαλάτες, φρεσκοψημένα bagels και ένα... σιντριβάνι σοκολάτας που σε αφήνει με το στόμα ανοικτό, αλλά και το Yogurt Bar, όπου μπορείς να ταιριάξεις το γιαούρτι της αρεσκείας σου με το αγαπημένο σου Super Food. Ασυγκίνητο όμως δεν θα σε αφήσει ούτε το a la carte μενού με προτάσεις όπως αυγά Benedict με σολομό ή μπέικον, ζουμερά burgers, pancakes με maple syrup ή French toast με μπανάνα και chocolate chips κ.ά. Tip: Οι μικρότεροι της παρέας μένουν απασχολημένοι με δραστηριότητες από τη Nannuka.com στο Kids Corner. Extra tip: Τις Κυριακές (16.00-18.00) kids movie time και popcorn στο Screening Room!

Κλεομένους 2, Κολωνάκι, 2107416000, www.sgl.gr, Fb: St. George Lycabettus Lifestyle Hotel

κυριακάτικη αργία της. Δεν το λες και άσχημο επιχειρηματικό πλάνο.

Τότε γίνεται το μπαμ. Ο όρος «brunch» όμως έχει εισαχθεί πολύ νωρίτερα. Η πρώτη αναφορά εμφανίζεται το 1895 στο περιοδικό «Hunter's Weekly» σε ένα άρθρο που γράφει ο Βρετανός Guy Beringer με τίτλο «Brunch - Μια έκκληση». Σε αυτό προτείνει να αντικατασταθεί το βαρύ, πατροπαράδοτο αγγλικό γεύμα που ακολουθούσε την καθιερωμένη κυριακάτικη επίσκεψη στην εκκλησία, με κάτι πιο ελαφρύ, κάτι μεταξύ πρωινού και βραδινού. Αλλά αυτό λίγο μας αφορά. Οι εργαζόμενες γυναίκες της Αμερικής και η μόνη ελεύθερη μέρα τους είναι πιο κοντά στο δικό μας τρόπο ζωής.

Με την καθιέρωση του πενθήμερου, το Σάββατο προστίθεται στην αργία της Κυριακής. Αντί όμως να είμαστε χαρούμενοι για αυτό, κάτι συνεχίζει να μας φταίει. Αργά, αλλά σταθερά, η Κυριακή γεμίζει μελαγχολία. Δεν είναι ακόμη μια ελεύθερη μέρα, αλλά μερικές ώρες πριν τη δυσσιώνη Δευτέρα. Το brunch

δεν δίνει τη λύση, καταφέρνει όμως να μετατρέψει την «κυριακάτικη μελαγχολία» σε «κυριακάτικη ραθυμία». Κι αυτό είναι κάτι.

Τις Κυριακές ξυπνάμε αργά. Τις περισσότερες φορές με ένα γερό πονοκέφαλο από τις ατασθαλίες του Σαββάτου. Τώρα έχουμε δύο επιλογές: Μπορούμε να πάμε στην κουζίνα και να φτιάξουμε ένα σκέτο καφέ. Ή να πάρουμε τους επίσης ταλαιπωρημένους φίλους και να μαζευτούμε γύρω από ένα τραπέζι, εμπλουτισμένο με όλες τις λιχουδιές που μας κάνουν να νιώθουμε καλά και επιπλέον μας βοηθούν να αφήσουμε για πάντα πίσω μας (καλά, έστω μέχρι την επόμενη Κυριακή) το hangover.

Αυτό είναι το μυστικό του brunch. Φαγητό που είναι πιο δυνατό από πρωινό, αλλά πιο ελαφρύ από μεσημεριανό (στην ουσία «κλέβει» συστατικά και από τα δύο). Φαγητό που μιλάει στα βάθη της ψυχής και λέει αυτό που θέλουμε να ακούσουμε όλοι: «Μην ανησυχείς, όλα θα πάνε καλά. Φάε!». ►

Quartier d'Athènes

Μεγάλες τζαμαρίες με θέα στον πεζόδρομο, μαρμαρίνα τραπέζια, δερμάτινοι καναπέδες, μια εντυπωσιακή μπάρα και η αίσθηση ότι βρίσκεσαι κάπου στην Κεντρική Ευρώπη. Σε αυτόν τον πολύ σικατό αλλά και φιλικό χώρο μπορείτε να απολαύσετε brunch, ποιοτικά και σε καλές τιμές, καθημερινά έως τις 13.00 και τα Σαββατοκύριακα έως τις 17.00. Πιάτα όπως croquet madame, αυγά benedict με μπέικον ή σολομό, scrambled eggs, tramezzini με προσούτο, bagels με σολομό και χορταστικές ομελέτες (μυρωδικών, μεσογειακή, με ασπράδια κ.λπ.) συμπεριλαμβάνονται στο καθημερινό μενού των 12 πιάτων για πρωινό ή brunch, αλλά τις Κυριακές υπάρχει και μια έκπλη-

ξη: ο σεφ επιλέγει κάθε φορά και μια διαφορετική περιοχή της Ελλάδας και με βάση τα τοπικά της προϊόντα παρουσιάζει εξαιρετικές δημιουργίες.

Το Quartier d'Athènes, που ακούει τζαζ, φανκ και σόουλ μουσικές και το βράδυ γίνεται ένα πολύ ατμοσφαιρικό μπαράκι, στις 19 Δεκεμβρίου γιορτάζει τα πρώτα του γενέθλια με πάρτι από τις 21.00, με guests djs, γευστικά finger foods και καλοφτιαγμένα cocktails.

**Παλαιών Πατρών Γερμανού 7,
Πλ. Αγίων Θεοδώρων, Αθήνα, 2155003850,
fb: Quartier d'Athènes**

Couleur Locale

Κάθε μέρα brunch με θέα την Ακρόπολη, στην ταράτσα που χρωμάτισε τα αθηναϊκά καλοκαίρια μας και όχι μόνο, και παραμένει ανοιχτή και το χειμώνα, αλλά σερβίρει (εκτός από τον Παρθενώνα στο πιάτο) και το πιο αναπάντεχα νόστιμο brunch. Θα το βρεις καθημερινά (10.00-18.00) ανεβαίνοντας από τη μυστική είσοδο της Νορμανού το ασανσέρ που οδηγεί στον Παράδεισο. Όταν φτάσεις πάνω θα χρειαστείς μια στιγμή για να συνθησίσεις τη μαγευτική θέα της Ακρόπολης σε πρώτο πλάνο (ψέματα λέμε, θα είσαι όλη την ώρα με το στόμα ανοιχτό και το κινητό ετοιμοπόλεμο για φωτογραφίες, αυτή η θέα δεν συνθησίζεται). Τώρα διάλεξε μια ζεστή γωνιά και δώσε προσοχή στις λιχουδιές του brunch: σαλάτα ζυμαρικών με προσούτο, πέστο βασιλικού, ντοματίνια και μοτσαρέ-

λα, αυγά ποσέ σε σφολιάτα με πικάντικο αλλαντικό, φρέτα, ντοματίνια και σαλάτα, αυγά μάτια σε scones πατάτας με μπέικον, κρούστα παρμεζάνας και σαλάτα. Εκτός από αυτές τις ενδεικτικές αμαρτίες, θα βρεις ακόμα πολλά σάντουιτς, όλες τις λαχταριστές εκδοχές σε αυγό και πολλά γλυκά. Ότι κι αν γίνει όμως κράτα χώρο για τα (εντελώς εθιστικά) pancakes με κρέμα bueno και τραγανές μπάλες σοκολάτες. Tip: Η έμπειρη ομάδα της μπάρας, που πάντα πειραματίζεται με τα cocktails, προτείνει να συνοδεύσεις το brunch σου με ένα πικάντικο Bloody Mary ή το ανατρεπτικό Golden Spritz. Na την ακούσεις. Extra tip: Οι απολαυστικά χαμηλές τιμές!

**Νορμανού 3, Μοναστηράκι, 2167004917,
www.couleurlocaleathens.com, Fb: @couleurlocaleathens**

Κλασικά πιάτα του *Brunch*

Ο βασιλιάς Αυγό. Το brunch πεθαίνει για αυγά και τα μαγειρεύει με όλους τους τρόπους. Τηγανητά, βραστά, ποσέ, scrambled, ομελέτα. Καθόλου τυχαία. Το αυγό είναι μία σούπερ θρεπτική τροφή, που σε κρατάει χορτάτο για ώρες και επιπλέον ανακουφίζει το στομάχι σου από ό,τι κι αν του έχεις ρίξει μέσα κατά τη διάρκεια του άγριου Σαββατόβραδου. Αν με ρωτήσετε το δικό μου αγαπημένο, θα απαντήσω χωρίς δεύτερη σκέψη: αυγά Benedict. Δηλαδή, αυγά ποσέ πάνω σε τραγανό μπέικον και περιχυμένα με μια γενναία δόση σος Hollandaise. Το ψωμάκι μπορεί να είναι από brioche μέχρι γαλλική μπαγκέτα, λίγο με ενδιαφέρει. Φέρτε μου το αυγό.

Τάρτες, πίτες, κι άλλες τάρτες. Βουτυρένια ζύμη και μαγική γέμιση. Αρέσει στους σεφ γιατί μπορούν να πειραματιστούν ελεύθερα και κυριολεκτικά να σερβίρουν τα πάντα. Από τυρί και μανιτάρια μέχρι καραμελωμένα κρεμμύδια και αντσούγιες.

Bagels. Που στην εξελληνισμένη του εκδοχή γίνεται και κουλούρι Θεσσαλονίκης. Και εδώ χωρούν τα άπαντα. Από φέτα και ντοματίνια μέχρι σολομό και κρέμα τυριού. Να πω τώρα και μια απάντηση σε όσους φοβούνται τις ξενόφερτες μόδες; Θα την πω. Το brunch δεν είναι τόσο μια ξένη παράδοση, είναι περισσότερο μια

ιδέα ή συνήθεια. Αυτό σημαίνει ότι τα υλικά του μπορούν να προσαρμοστούν στα τοπικά προϊόντα κάθε χώρας, και έτσι έχεις μεξικάνικο, ιταλικό, ισπανικό, κινέζικο ή ελληνικό brunch. Μάλλον πιο «ξενόφερτα» είναι το παγωτό ή η σοκολάτα.

Σάντουιτς ή burgers. Εδώ είναι περισσότερο φανερό το δάνειο από το μεσημεριανό. Και μάλιστα σε αμέτρητες εκδοχές για να μη βαρεθείτε ποτέ. Αν, δε, το εστιατόριο που επιλέξατε για το brunch έχει και έναν καλό σεφ, τότε η συνταγή είναι κάτι παραπάνω από επιτυχημένη.

Pancakes μέχρι να σκάσεις. Εννοείται ότι κάθε καλό brunch λήγει με ένα βουνό από pancakes που κολυμπάνε στη σοκολάτα. Όλοι το ξέρουν αυτό. Αλλά θα τα βρεις και στην αλμυρή εκδοχή τους, συνήθως με μπέικον και τηγανητό αυγό. Τέτοια γράφω και όλο πεινάω.

Και τώρα πού τα βρίσκεις όλα αυτά; Να είναι νόστιμα, να είναι οικονομικά, να είναι και ποιοτικά; Χα! Και εμείς τι κάνουμε εδώ; Για ποιον δηλαδή φάγαμε όλα τα brunch της πόλης; Αχάριστοι...

**To hashtag ανήκει στο The Trap, όπου ο Γρηγόρης Χέλμης φτιάχνει brunch αλά ελληνικά.*

Rey Pablo

Ιδιαίτερο, καλαίσθητο και προσεγμένο σε όλα του, το Rey Pablo, το οποίο μετά τη Βούλα πρόσφατα άνοιξε και στο Μαρούσι, καταφέρνει να ξεχωρίζει δίνοντας προσοχή σε κάθε λεπτομέρεια, από την επιλογή των πρώτων υλών μέχρι το σερβίρισμα στο τραπέζι σας. Ξεχωρίζει, επίσης, για τα εκπληκτικά του brunch, τα οποία μπορείτε να απολαύσετε καθημερινά έως τις 6 το απόγευμα, ενώ τα Σαββατοκύριακα τον κατάλογο εμπλουτίζουν και κάποιες επιπλέον προτάσεις ειδικά για τις γιορτές. Προσέξτε: Gingerbread-banana pancakes, με καραμελωμένες μπανάνες, σιρόπι gingerbread, τριμμένο μελομακάρονο και παγωτό βανίλια Μαδαγασκάρης, αλλά και Red velvet pancakes, με κρέμα τυριού και μπισκότα.

Δεν ακούγεται μόνο, είναι σαν όνειρο! Όπως και οι επιλογές του καθημερινού brunch, σαν τα φανταστικά τηγανητά αυγά με μαρμελάδα μπέικον, αβοκάντο και μπέικον ψημένο, πάνω σε bagel ψωμάκι. Το Rey Pablo διαθέτει επίσης εξαιρετικό καφέ, μια ξεχωριστή ποικιλία χαρμανιού που φτιάχνεται ειδικά γι' αυτό, θα σας προτείνει και διάφορα χριστουγεννιάτικα ροφήματα, ενώ η κουζίνα, που λειτουργεί έως τις 12.30, ετοιμάζει ακόμη φρεσκοτάτες σαλάτες, burgers, ζυμαρικά και άλλα πολλά. Όλα αυτά και με delivery.

Λ. Βασιλέως Παύλου 89-91, Βούλα, 2108992068, www.reypablo.gr, fb: Rey Pablo / Αγ. Κωνσταντίνου 59-61, Μαρούσι, 210 6147229, fb: reypablomaroussi

Bootleg

Με όνομα και ατμόσφαιρα που παραπέμπουν στην εποχή της ποτοαπαγόρευσης στην Αμερική, το Bootleg μοιάζει με το ιδανικό σκηνικό όπου γυρίζεται κάποια ταινία του σινεμά. Θα μπορούσες, ας πούμε, να πρωταγωνιστείς σε ένα μεγάλο πάρτι του '30, αλλά την άλλη μέρα το πρωί θα θέλεις να φας κάτι δυναμωτικό. Διάλεξε: Pancakes με ηραλίνα και τριμμένο μπισκότο; Μια ομελέτα Hangover, με 3 αυγά, γκούντα, φιλοκομμένο λουκάνικο, μπέικον, μανιτάρια, πιπεριά και ντομάτα; Ένα κρουασάν βουτύρου γλυκό ή αλμυρό, ή μήπως κάτι πιο ελαφρύ, όπως ένα γιαούρτι ή ένα smoothie;

Αυτές και αρκετές ακόμα εξαιρετικές επιλογές διαθέτει ο κατάλογος του brunch, που σερβίρεται καθημερινά έως τις 18.00, ενώ η κουζίνα ετοιμάζει ακόμα σάντουιτς, σαλάτες, πίτσα, finger foods, ζεστές και κρύες ποικιλίες, ενώ πολύ σύντομα θα προστεθούν και πολλά νέα και ενδιαφέροντα πιάτα. Το Bootleg συχνά διοργανώνει και διάφορα events, για τα οποία μπορείτε να ενημερωθείτε στο Facebook και στην ιστοσελίδα του.

Φανερωμένης 8, Χολαργός, 2106511288,
www.bootlegathens.gr,
fb: Bootleg Athens

Flamme Rouge cycle café bar

Μας έμαθε την bike friendly φιλοσοφία αλλά το Flamme Rouge είναι πολλά περισσότερα από ένα στέκι όσων αγαπούν το ποδήλατο. All day, με ανθρώπους αληθινά φιλικούς, όμορφο, με μια φανταστική αυλή, μέχρι και δυνατότητα για bike service, με συνεργείο και μίνι αγορά. Κι ακόμη, γνωρίζει καλά πως η καλή μέρα από το (δυναμωτικό) brunch φαίνεται. Από τις 9 το πρωί έως και τις 5 το απόγευμα, κάθε μέρα, μπορείτε να απολαύσετε αυγά benedict, αυγά μάτια, croque mesie, croque madam, φωλιά γεμιστή με λαχανικά και μπέικον, ομελέτες στο

φούρνο, αλλά και τα τεράστια πεντανόστιμα pancakes. Το μενού επιμελείται ο σεφ Στέφανος Στεφανίδης και να θυμάστε ότι τα αυγά είναι φρέσκα και ημέρας! Το έτσι κι αλλιώς value for money Flamme Rouge έχει ειδικές προσφορές για τους φοιτητές, σερβίρει μονοποικιλιακό καφέ, detox χυμούς, ενεργειακά gel και μπάρες αλλά και σπιτική σανγκριά, ενώ το βράδυ χαλαρώνει με ροκ εν ρολ, τζαζ και φανκ μουσικές.

Τριτολέμου 26, Γκάζι, 2103473903,
www.flammerougecafebar.gr,
fb: Flamme Rouge cycle café bar

The Wilbury

Η αγαπημένη αλεπού της πόλης είναι διάσημη για τα λαχταριστά brunch και τη rock της διάθεση. Ξεκίνα τη μέρα σου με ένα αυθεντικό English Breakfast με λουκάνικα, scrambled eggs ή αυγά μάτια, φασόλια, μπέικον, ψητή ντομάτα και αφράτα English muffins κι έπειτα αφέσου στη νωχελική διάθεση ενός νόστιμου μεσημεροαπογεύματος. Το brunch σερβίρεται καθημερινά (09.00-18.00) και περιλαμβάνει κλασικές αμαρτίες (όπως Eggs Benedict, Eggs Royal, croque monsieur και croque madame), γλυκιές ατασθαλίες (όπως pancakes με σιρόπι σφενδάμου και τραγανό μπέικον ή pancakes με πλούσια σοκολάτα), καθώς επίσης και πεντανόστιμες tortillas. Tip: Μην χάσεις το Christmas lunch ανήμερα τα Χριστούγεννα. Πιο πληθωρικό δεν γίνεται!

Λ. Κηφισιάς 238-240 (Κέντρο Μελά), Κηφισιά, 2108089454, Fb: The Wilbury

Αυλή

Ο αγαπημένος all day προορισμός της Ολυμπίου μας εκπλήσσει ευχάριστα και με τις προτάσεις του για πρωινό και brunch, το οποίο σερβίρει κάθε Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή, μέχρι τις 6 το απόγευμα. Απολαυστικά αυγά σεριφιιώτικα (ναι, η συνταγή είναι από τη Σέριφο), που σημαίνει τηγανητό αυγό πάνω σε χωριάτικο ψωμί, με ελαιόλαδο, φρέσκο κρεμμύδι, πράσινη και κόκκινη καυτερή πιπεριά κι όλο αυτό σβησμένο με κρασί, αλλά και ομελέτα Αυλή, με γαλοπούλα, λουκάνικο, μανιτάρια, ντοματίνια, πιπεριά και κρεμμύδι είναι πιάτα που θα σας ενθουσιάσουν. Μαζί με αυτά και πεντανόστιμα αλμυρά και γλυκά pancakes, όπως με αυγό τηγανητό, μπέικον, γαλοπούλα και αγριολόχανο ή με αυθεντικό σιρόπι σφενδάμου και ξηρούς καρπούς. Όπως όλα τα πιάτα της Αυλής, είναι χορταστικά και τελείως value for money. Σημειώστε την ημερομηνία 16 Δεκεμβρίου, κλείνει τα 5 της χρόνια και το γιορτάζει με πάρτι που θα μείνει αξέχαστο με τον Κώστα Μπίγαλη.

Γ. Ολυμπίου 4, Κουκάκι, 2114051412, fb: Καφενείο η «αυλή»

Twins Bistrot

Δύο καλοί φίλοι, μια κοινή ιδέα, μεράκι, συνεχής προσπάθεια και το αποτέλεσμα είναι το πολύ ιδιαίτερο Twins Bistrot. Η ιδέα ήταν ένας ζεστός χώρος, όπου θα μπορούς να απολαύσεις ποιοτικά προϊόντα, στο διάλειμμα από τη δουλειά, τη βόλτα ή τα ψώνια στο κέντρο και το Twins βγήκε ασπροπρόσωπο. Ανοικτό από τις 8 το πρωί έως τα μεσάνυχτα καθημερινά (τις Δευτέρες έως τις 17.00), με κουζίνα που επιμένει στα φρέσκα προϊόντα, ιδανικό και για ένα κρασί ή ένα καλοφτιαγμένο κοκτέιλ, αλλά και με δυναμικά πρωινά. Εμείς διαλέξαμε το πεντανόστιμο πιάτο με λουκάνικα, χειροποίητες πατάτες τηγανητές, σος κόλιανδρου, baby πατζαρόφυλλα και δύο αυγά μάτια, αλλά υπάρχουν και πολλές ακόμη επιλογές, όπως pancakes, τσιαπάτα με σοκολάδα, burgers, club sandwiches, όλα τους με φρέσκο και όχι τυποποιημένο ψωμί. Να γίνετε φίλοι στο Facebook γιατί για τις γιορτές ετοιμάζει και εκπλήξεις.

Πετρακόν 5, Σύνταγμα, 210 3227829, fb: Twins Bistrot

The Underdog

Ένα καλό brunch πρέπει να συνοδεύεται από έναν αντίστοιχα καλό καφέ. Αυτός ο καφές όμως δεν είναι απλά καλός, είναι... ένα μικρό θαύμα. Η ομάδα του Τάσου Δελήχρηστου σαρώνει σε όλους τους παγκόσμιους διαγωνισμούς barista και στο όμορφο νεοκλασικό της Ηρακλειδών σου φρεσκοκαβουρδίζει speciality coffee και μόνο. Το brunch (καθημερινά 10.00-20.00) κινείται στο ίδιο επίπεδο κορυφής με scrambled eggs, αυγά Benedict Guacamole (με φύτρες πράσου και σος hollandaise), croquet madame και ένα burger με black Angus, κατσικίσιο τυρί, καραμελωμένα κρεμμύδια και μαγιονέζα τρούφας. Μην φύγετε χωρίς να δοκιμάσετε το όνειρο από pancakes με καραμέλα βουτύρου, μπισκότο Oreo, κρέμα μπανάνας και κομμάτια φρέσκιας μπανάνας...

Ηρακλειδών 8, Θησείο, 2130365393, www.underdog.gr, Fb: @Project.The.Underdog

Wall Street Food and Bar

Μοντέρνο, φιλικό και πολύ ευχάριστο, το Wall Street Food and Bar είναι αυτό που έφερε τη συνήθεια του brunch στην Αγία Παρασκευή. Με το νέο κατάλογο του brunch να έχει επιμεληθεί ο ταλαντούχος Βασίλης Σπόρος, καθημερινά από τις 8.30 το πρωί έως και τις 9 το βράδυ μπορείτε να απολαύσετε δημιουργικές προτάσεις όπως το πιάτο Ties Up (μία μίξη από pancakes, αυγά μάτια, λουκάνικο, μπέικον, maple syrup και σαλάτα εποχής), αυγά Benedict, ομελέτες, καπνιστό σολομό μέσα σε ψωμάκι bagel, και άλλα πολλά, τα οποία μπορούν να έρθουν και στο γραφείο ή στο σπίτι, με το delivery

του brunch να κρατάει μέχρι τις 22.30. Το Wall Street, που αποτελεί must απογευματινό στέκι μετά τη δουλειά ή τα ψώνια, προσφέρει φρέσκους χυμούς, σπιτικές λεμονάδες, βιολογικά τσάγια, ακούει funk, soul, electro swing και άλλα ωραία, διαθέτει μεγάλη ποικιλία από καλά ούισκι αλλά και κοκτέιλ απόλυτα ταιριαστά με την κουζίνα του, η οποία θυμίζει πολύ Νέα Υόρκη και είναι ανοιχτή μέχρι τις 12 το βράδυ.

Ελπίδος 2 & Γούναρη, Αγία Παρασκευή, 2106003841, fb: Wall Street Food and Bar

Vinarte

Το φιλόξενο και καλαίσθητο Vinarte, που καταφέρνει και συνδυάζει άψογα το wine bar και το wine restaurant μαζί, πλέον κάνει τα Σαββατοκύριακά μας πολύ πιο γευστικά, εισάγοντας στον κατάλογό του μενού brunch, το οποίο σερβίρεται από τις 12 έως τις 5. Θα απολαύσετε πιάτα πάντα με έντονες ιταλικές επιρροές, όπως αυγά ποσέ με prosciutto crudo, σπαράγγια και vinaigrette κίτρου, τηγανητά αυγά με διπλοτηγανισμένες πατάτες, crema di pecorino και prosciutto cotto, αλλά και French Toast con gelato (αυγοφέτες, φαντάσου), με κρέμα pasticcera, nutella, μπάλα παγωτού βανίλια και σιρόπι βύσινου, που θα σας μείνουν αξέχαστα!

Το Vinarte, το οποίο αγαπά τις τέχνες και διοργανώνει κάθε Πέμπτη live και άλλα events, διαθέτει μια πλούσια wine list, με περισσότερες από 200 ετικέτες από τον ελληνικό, τον ιταλικό (και κάποιες αποκλειστικές), αλλά και το διεθνή αμπελώνα. Ο έμπειρος sommelier θα σας εξηγήσει τα πάντα, ενώ περίπου 40 από αυτές τις ετικέτες μπορείτε να δοκιμάσετε και σε ποτήρι, συνοδεύοντας είτε με κάτι πιο ελαφρύ, όπως ένα καλοφτιαγμένο tapas, είτε επιλέγοντας ένα γνήσιο ιταλικό γεύμα, με αυθεντικές ναπολιτάνικες πίτσες, χειροποίητη pasta, εκπληκτική bistecca fiorentina και άλλα πολλά, όλα διά χειρός του σεφ Τέρενς Η. Μαργκού 18, Γλυφάδα, 2108941511, www.vinarte.gr, Fb: @vinarte.gr

style

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

SCHOTT: Κεντρική Διάθεση
Fashion Squad,
www.fashionsquad.gr

SCHOTT
NYC

Το 1913, τα αδέρφια Irving και Jack Schott αντικατέστησαν τα κουμπιά στα μπουφάν με φερμουάρ. Μια τολμηρή κίνηση που τους δικαίωσε, κάνοντας το brand παγκοσμίως γνωστό. Το μαύρο δερμάτινο Original Perfecto φορέθηκε από τον Μάρλον Μπράντο στην ταινία «The Wild One» και έγινε ιδιαίτερα δημοφιλές στους μοτοσικλετιστές. Εξίσου δημοφιλή όμως έγιναν και τα militaire jacket που η εταιρεία κατασκεύαζε για τα αμερικανικά στρατεύματα κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Σήμερα, η Schott NYC εξακολουθεί να κατασκευάζει τα περισσότερα σχέδιά της στις Η.Π.Α., διατηρώντας την υψηλή ποιότητα και το απaráμιλλο στιλ για τα οποία αγαπήθηκε από τον κόσμο.

SHOP ONLINE
WWW.NEWCULT.GR

Δωρεάν μεταφορικά
στις παραγγελίες από €69

Δωρεάν αντικαταβολή
σε όλες τις παραγγελίες

BE^{the} PERFECT gifter

VANS adidas Superdry. Nike khujo Diamond

PCP CONVERSE UGG

Levi's CROOKS&CASTLES LAP ANGELES STAPLE CAYLER SONS

REPLAY TIGER G-STAR RAW

...and many more brands!

NEW CULT STORES
Αγγέλου Μεταξά 9-11, Γλυφάδα

NEW CULT OUTLET STORE
Λεωφ. Βουλιαγμένης 22, Γλυφάδα

GLAMAZON

Η μόδα Galactica σου πάει τρέλα

Ετοίμασε γκαρνταρόμπα, γιατί ο Μπαζ Άλντριν προέβλεψε τον εποικισμό του Άρη το 2040. Το δορυφορικό σου φόρεμα υπόσχεται ένα διαστημικό ταξίδι, ένα νέο ξεκίνημα σε έδαφος απάτητο.

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η ρουτίνα της καθημερινότητας μπορεί να περιμένει. Ο πύραυλος της μόδας εκτοξεύεται για να συναντήσει εξωγήινους 7.000 ετών που κρατιούνται καλά μμοιάζουν νεότεροι 5.750 ετών και ντύνονται ακόμα καλύτερα. Από λουσάτους οίκους μόδας, όπως οι Gucci και Chanel, έως τις προσιτές ρεπλικές για γήινους που κρέμονται στις κρεμάστρες γνωστών αλυσίδων. Ο Αλεσάντρο Μικέλε πάντρεψε φέτος δημιουργίες με αγελάδες και UFO με φόντο λιβάδια και ο Καρλ Λάγκερφελντ «σκηνοθέτησε» προσομοίωση εκτόξευσης πυραύλου πάνω από την πασαρέλα. Η Coach κυκλοφόρησε συλλογή-κάψουλα με φουτουριστικές τσάντες εμπνευσμένες από τη NASA και ο Μπαζ Άλντριν συνέδεσε το όνομά του με τη σούπερ διαστημική συλλογή της Sprayground, εταιρίας street wear. Ο Άλντριν είναι ο δεύτερος άνθρωπος που πάτησε στο φεγγάρι για 20 λεπτά, μετά τον Νιλ Άρμστρονγκ, και το επίτευγμά του γράφτηκε με χρυσά γράμματα στη διαστημική ιστορία των ΗΠΑ. Το δυστοπικό σκηνικό αναζητά λίγη φαντασία. Escape με διαστημικά ταξίδια και την τσάντα του Σπορτ Μπίλι. Αστερισμούς, δορυφόρους, πλανήτες, εξωπλανήτες, άλλους γαλαξίες. Η αντίστροφη μέτρηση ξεκίνησε στην παρουσίαση των χειμερινών/ φθινοπωρινών συλλογών και το διαφημιστικό πουσάρισμά τους. Η μόδα γιορτάζει την επιστροφή της στους γαλαξίες. Χιούστον καλεί Κάρα Ντελεβίν! Φέτος, δεν θα βασανιστείς. Πες όχι στο μικρό μαύρο φόρεμα. Γύρνα την πλάτη στην παγιέτα. Πια το ρεβεγιόν μία από τις πιο ασφαλείς και οικονομικές επιλογές είναι ένα αστρικό φόρεμα με διαφάνειες. Στο κάτω-κάτω το δορυφορικό σου φόρεμα υπόσχεται ένα διαστημικό ταξίδι, ένα νέο ξεκίνημα σε έδαφος άγνωστο μεν, απάτητο δε. Αυτή είναι η μαγεία της διαστημικής διαφυγής. Δεν θέλει χρήματα, δεν θέλει κόπο. Θέλει μόνο φαντασία. Όλα έχουν να κάνουν με το zeitgeist. «Σε ένα διχαστικό, συχνά χαοτικό, κοινωνικοπολιτικό κλίμα, η εξερεύνηση του διαστήματος προσφέρει ένα όραμα για διαφυγή, που είναι πραγματικά ελκυστικό» λέει ο Ντάνιελ Γουίλσον στους NYT. Ο Γουίλσον είναι μηχανικός ρομποτικής και συγγραφέας μυθιστορημάτων επιστημονικής φαντασίας, όπως η «Δυναστεία των ρολογιών» και το «Robogenesis». Ο ίδιος λέει πως στο χώρο των sci-fi εκδόσεων παρατηρεί μια στροφή. Από την καταστροφολογία σε πιο αισιόδοξα σενάρια ή κάπως έτσι. Αν η πραγματικότητα είναι μια δυστοπία, τότε γιατί τα όνειρά μας να μην είναι ουτοπικά; Και για όσους αναζητούν... σενάρια συνωμοσίας πίσω από τα φορέματα, τα φούτερ και τα μπλουζάκια με πλανήτες, δεν αποτελεί μυστικό ότι ο Τζεφ Μπέζος έχει βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη διαστημική του εταιρία «Blue Origin». Ούτε ότι ο Ρόμπερτ Ρίτσαρντς, το μεγάλο αφεντικό της «Moon Express», έχει συλλάβει ένα σούπερ business plan το οποίο έχει θέσει ως στόχο να επεκτείνει την οικονομική επιρροή της γης «στο φεγγάρι και ακόμα παραπέρα». Ακόμα πιο σωστά «στο άπειρο κι ακόμα παραπέρα», όπως ήταν η χαρακτηριστική ατάκα του Μπαζ Λάιτγιαρ, του αστροναύτη-ήρωα του «Toy Story». Προφητικός ο Μπαζ.

Style

NEW CULT
Γυναικείο μπουφάν €265

ART OTICAL
ΣΙΣΣΥ ΚΑΖΑΚΙΔΟΥ
Γυαλιά οράσεως Lindberg €390
(Χαλκίδος 1-3, Ανω Πατήσια)

HUSH PUPPIES
Μποτάκι σουέντ €119

TEZENIS
Bralette με δαντέλα €14,90

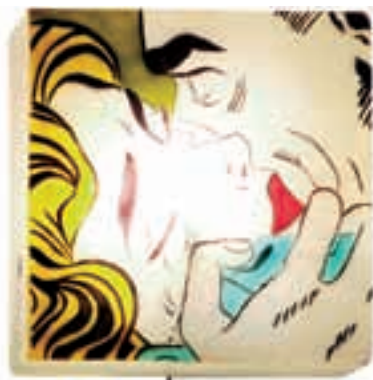
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Επιτραπέζιο γούρι 2018 της Ρίτσας Αναστασιάδου (20 x 18 εκ.) €45

KARAKASSIS OPTICS

Γυαλιά ηλίου Persol ταρταρούγα €152

G SHOP

Φωτιστικό τοίχου Lichtenstein €80

URBAN DECAY

Παλέτα σκιών Heavy Metals Limited Edition €57

VANS

Ανδρική ζακέτα από τη συλλογή All Weather MTE €165

CALZEDONIA

Καλτσάκια με λεπτομέρεια γκλίτερ €3,95

SISLEY

Πλεκτό πτι καρό παλτό με δερμάτινες λεπτομέρειες €239

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΕΪΤΑΝΗ

Μηρούτζινα σκουλαρίκια €58

VANS

Παπούτσια
SK8-Hi

SWATCH

Ρολόι χειρός Pattu Lady, από τη σειρά A Gala Night, €50

KARAKASSIS
optics

50, Solonos Str Athens 10672, Greece
T. 210 3613366 | info@karakassis.gr

CLYDE JULIE

Ραφίκα Σαουίς (Φιόνα/Έντριαν)

«Η Φιόνα είναι γύρω στα 28, αγγλικής καταγωγής, δουλεύει ως δασκάλα σε ένα καθολικό σχολείο του Ρότερνταμ και μετράει επτά χρόνια δεσμού με την Άλις. Στην πρώτη πράξη συναντάμε το ζευγάρι Χριστούγεννα, με τη Φιόνα να ανακοινώνει ότι όλη της ζωή ένιωθε άνδρας και ότι επιθυμεί πλέον να προχωρήσει με φυλομετάβαση. Στη δεύτερη πράξη έχουν μεσολαβήσει τέσσερις μήνες στους οποίους η Φιόνα παίρνει ορμόνες, ενώ πρέπει να περάσουν περίπου δύο χρόνια προκειμένου να αποφασίσει αν θα κάνει την επέμβαση. Όλη αυτή η διαδικασία –δικαιολογημένα θα έλεγα– θα φέρει τα πάνω κάτω στο ζευγάρι, που έμαθε να ζει τόσα χρόνια μέσα σε ένα συγκεκριμένο “σχήμα”. Εξαιτίας του έργου, μπορεί να αρθεί μια πολύ συνηθισμένη σύγχυση. Πολύς κόσμος ταυτίζει ταυτότητα και σεξουαλική προτίμηση. Δεν έχουν όμως σχέση μεταξύ τους. Η Φιόνα από μικρή είχε την αντίληψη ότι είναι άνδρας – πολύ πριν καταλάβει αν τις αρέσουν οι γυναίκες ή οι άνδρες. Αυτό είχε να κάνει με την ταυτότητά της, με το ότι ένιωθε ανοίκεια σε μια στερεοτυπική συμπεριφορά που όριζαν οι άλλοι γι’ αυτή. Αυτό πάντως που κάνει το έργο του Τζον Μπρίτεν να ξεχωρίζει, και ίσως ένας από τους λόγους που το οδήγησαν στη βράβευση, είναι ότι όλα αυτά τα σοβαρά ζητήματα που συζητάμε τώρα μεταξύ μας τα θέτει σε μια κανονική καθημερινότητα, χωρίς μελοδραματισμούς ή διδακτική διάθεση, όπου φυσιολογικοί άνθρωποι αναρωτιούνται για την αγάπη και τη σεξουαλικότητα».

INFO

Από 28/12, Beton 7, Πύδνας 7, Κεραμεικός. Σκην.: Μάριος Παναγιώτου. Πρωταγωνιστούν: Ραφίκα Σαουίς, Κλεοπάτρα Μάρκου, Γιώργος Σύρμας, Μαρία Δαμασιώτη

Κλεοπάτρα Μάρκου (Άλις)

«Η Άλις, όταν τη γνωρίζουμε, δουλεύει μάλλον σε μια ναυτιλιακή εταιρεία, έχει σχέση με τη Φιόνα και ζουν στο Ρότερνταμ – δεν είναι τυχαία η τοποθεσία όπου διαδραματίζεται το έργο, αφού όπως λέει και ο συγγραφέας πρόκειται για ένα λιμάνι όπου όλα είναι σε μετακίνηση και ρευστά. Στην πρώτη πράξη βλέπουμε την Άλις έτοιμη να ανακοινώσει με ένα μείλ στους γονείς της στην Αγγλία ότι είναι ομοφυλόφιλη –κάτι που το έχει κρύψει τόσα χρόνια– και για τη σχέση της με τη Φιόνα. Μόνο που την ίδια στιγμή η Φιόνα ανακοινώνει ότι θέλει να ζήσει τη ζωή της ως άνδρας και καταστρέφει τις ισορροπίες. Η Άλις στην Αγγλία είχε σχέσεις με άνδρες, στο Ρότερνταμ κατόρθωσε να ζήσει ως λεσβία, όπως ανέκαθεν ήθελε, και τώρα ένα χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών την προσπάθεια ενός ζευγαριού να σώσει τη σχέση και την αγάπη του ενώ αλλάζουν τα δεδομένα, αλλά και το πώς οι αποφάσεις τους επηρεάζουν τους άλλους – στο έργο εμφανίζονται και δύο φίλοι του ζευγαριού, φέρνοντας με αυτό τον τρόπο και το βλέμμα της κοινωνίας στο... θέμα. Το έργο έχει απίστευτο χιούμορ, είναι βαθιά ανθρώπινο και μιλάει με πολλή λεπτότητα και σεβασμό για σημαντικά θέματα και κυρίως για την αγάπη και την αποδοχή που οφείλουμε πρώτα στον εαυτό μας και κατ’ επέκταση στους άλλους. Είναι τελικά ένα έργο για την αναγκαιότητα της ορατότητας και του να ζει ο καθένας τη ζωή του με τον τρόπο που τη φαντάζεται καλύτερη γι’ αυτόν».

Η ΦΙΟΝΑ/ΕΝΤΡΙΑΝ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΗΝ ΑΛΙΣ

«Δεν θέλω να γίνω άντρας, απλά θέλω να σταματήσω να είμαι γυναίκα». Αυτή η αφοπλιστική δήλωση διαταράσσει τη σχέση δύο ομοφυλόφιλων γυναικών στο βραβευμένο με Ολιβιέ έργο «Rotterdam». Η Ραφίκα Σαουίς και η Κλεοπάτρα Μάρκου μας συστήνουν τις ηρωίδες που ενσαρκώνουν στη σκηνή.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΩΜΑΣ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

Έχουμε ως λαός
μια ροπή προς
τη μοιρολατρία

Ενώ συνεχίζεται από πέρυσι «Η Δίκη του Κ.»
ξεκίνησε και ο «**Καντίντ ή η αισιοδοξία**».
Με τέτοια έργα, όταν έχεις το σκηνοθέτη τους απέναντί σου,
πέφτεις κατευθείαν στα βαθιά.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Βρεθήκαμε για μια μικρής διάρκειας συνέντευξη και καταλήξαμε σε μία τετράωρη συνάντηση. Πολλά από αυτά που ειπώθηκαν ήταν εκτός μαγνητοφώνου – από αυτοκριτική μέχρι το κόλλημα με ξένες τηλεοπτικές σειρές. Όλα έδειχναν έναν άνθρωπο που δεν του λείπει πολλά το ότι βρίσκεται στη «λίστα» των καλύτερων ελλήνων σκηνοθετών για κοινό και δημοσιογράφους ή τέλος πάντων δεν τον κάνει πιο ευτυχισμένο. Με αφορμή το έργο «Καντίντ ή η αισιοδοξία», που πρόσφατα ανέβηκε στο Πόρτα, είπα να ξεκινήσω με το «καλημέρα» με το αν είναι αισιόδοξος. «Από τη στιγμή που σταμάτησα να είμαι τόσο αισιόδοξος στη ζωή μου νομίζω έγινα πιο ισορροπημένος. Η αισιοδοξία κουβαλάει ένα είδος επιπολαιότητας, καθώς δεν σε αφήνει να προβλέψεις, και πιστεύεις ότι κάποιος άλλος πάντοτε θα βρεθεί να σε σώσει. Αντιθέτως, όταν είσαι δημιουργικά απαισιόδοξος μπορείς να προβλέψεις ένα μέρος των κακών που μπορεί να συμβούν. Δεν πιστεύεις ότι τα πράγματα θα γίνουν από μόνα τους. Αν σε αυτή τη χώρα ήμασταν λίγο πιο απαισιόδοξοι θα γλιτώναμε πολλά από αυτά που μας ταλανίζουν αυτή τη στιγμή».

Μα η ελληνική μπαναλιτέ είναι μάλλον απαισιόδοξη. Νομίζω ότι είμαστε βαθιά νάρκισσοι και μοιρολάτρες. Όπως οι ήρωες στον «Καντίντ» έτσι κι εμείς θεωρούμε ότι ζούμε στην καλύτερη χώρα και ότι είμαστε οι καλύτεροι άνθρωποι — γι' αυτό συμπεριφερόμαστε αυτιστικά και αλαζονικά. Από την άλλη, κυκλοφορεί μία καθολική αίσθηση ενοχής και μάλιστα την κουβαλούν κυρίως οι άνθρωποι που υπήρξαν σωστοί και τίμιοι. Οι αντιδράσεις είναι δε ψευτο-συναισθηματικές. Μας λείπει η κριτική σκέψη αξιολόγησης. Τα κριτήριά μας είναι μεταβυζαντινά, για να μην πω οθωμανικά. Δεν μας άγγιξε ο διαφωτισμός.

Ο διαφωτισμός αρχίζει και μοιάζει με μια ευρωπαϊκή πιπίλα. Η Ευρώπη αναφέρεται συνέχεια σε αυτόν, ενώ πολλές από τις πράξεις της είναι ενάντιες στις αρχές του... Συμβαίνει. Όμως και πάλι μπορούμε να συγκριθούμε; Μπορούμε να πούμε ότι υπάρχουν στη χώρα μας θεμελιώδεις αξίες και θεσμοί; Δεν νομίζω. Πρόσφατα έχω ζηήσει το εξής παράλογο. Καλώς ή κακώς, εκτός της σκηνοθεσίας, έχω αναλάβει και άλλες ευθύνες στο θέατρο. Πριν λίγο καιρό είχα δώσει σε κάποιον να υπογράψει ένα συμβόλαιο. Όταν άρχισε να αθετεί τους όρους του επεσήμανα ότι αυτοί υπάρχουν στο συμβόλαιο. Η απάντησή του ήταν «δεν τους κατάλαβα κι αν θέλεις κινήσου νομικά, αλλά αν το κάνεις θα σου κοστίσει πολύ περισσότερο και σε χρήμα και σε χρόνο». Αυτό ανήκει σ' ένα θυμικό πολύ συνηθισμένο. Ακόμα και τώρα τα ζητήματα δικαίου δεν τα έχουμε λυμένα.

Μιλάμε για προβλήματα δομών και θεσμών. Η λύση τους δεν προϋποθέτει την αλλαγή μιας νοοτροπίας; Έχει νόημα να πω ότι πρέπει να αλλάξει ο Έλληνας; Νομίζω ότι το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να δεχτεί τη φύση του. Είμαστε βαλκάνιοι, μεσογαιο-ανατολικο-βαλκάνιοι, για την ακρίβεια, και όχι μόνο οι απόγονοι των αρχαίων ελλήνων. Αυτό σημαίνει πως έχουμε μια ροπή προς τη μοιρολατρία. Αν αποδεχτείς την ταυτότητά σου μπορεί να αρχίσεις και να διορθώνεις τα αρνητικά της. Δεν χρειάζεται δε να αναφερθούμε σε πολύ εξειδικευμένα αρνητικά. Η αγένεια είναι αρκετή για να αρχίσουμε.

Είναι δύσκολο να μην καταλήξεις αγενής, όταν για παράδειγμα αναζητάς το δίκιο σου μέσα στη γραφειοκρατία. Φαντάζομαι, όμως, το λέτε και γιατί ένα μεγάλο μέρος του θεατρικού κοινού συμπεριφέρεται με αγένεια. Μιλάω για την αγένεια στο δρόμο, αλλά θα δεχτώ και αυτό που λέτε για το θέατρο. Ο θεατρόφιλος θεατής έχει αλλοιωθεί. Επειδή μάλιστα θέλει να κινείται εκ του ασφαλούς, όπως έρχεται έτσι φεύγει. Δεν επιθυμεί, στην ουσία, να του συμβεί καμία μετακίνηση. Φυσικά έχουμε κι εμείς οι άνθρωποι που δουλεύουμε στο θέατρο την ευθύνη για όλο αυτό. Για μένα είναι εξίσου πρόστυχο το να προσπαθήσω να σε σοκάρω μόνο και μόνο για το σοκ, με το να σε αφήσω να φύγεις όπως ακριβώς ήρθες.

Χρησιμοποιήσατε τη λέξη μετακίνηση. Τι είδους; Να γίνει κάποιος περισσότερο συνειδητός. Με αφορά πολύ η έννοια της ενσυναίσθησης. Όπως πιστεύω και στον παιδαγωγικό χαρακτήρα του θεάτρου.

Γι' αυτό και η επιλογή των δύο έργων; Όχι μόνο των δύο τελευταίων. Υπάρχει όμως και άλλη μια «δικαιολογία» για την επιλογή τους. Με αφορούν πλέον έργα που ασχολούνται με κοινωνικά θέματα και όχι τόσο με προσωπικά. Ασχολήθηκα με τη «Δίκη» γιατί πιστεύω ότι ζούμε σε μία τέτοια συνθήκη. Ζούμε έναν καφκικό εφιάλτη.

Ο «Κ» στη «Δίκη» βρίσκεται κατηγορούμενος για κάτι που δεν διέπραξε. Πόσο συμφωνεί αυτό με όσα αναφέρατε πιο πριν σε σχέση με την

ευθύνη που φέρνουμε ως άτομα και ως κοινωνία; Αυτή νομίζω είναι μια μονομερής ανάγνωση της «Δίκης». Ο Κάφκα κάνει κριτική τόσο στο σύστημα όσο και στη μονάδα. Στο έργο ο «Κ» συνειδητοποιεί στο τέλος ότι ποτέ του δεν νοιάστηκε για κανέναν άλλο και μάλιστα ζητάει τη συμπόνια. Το να θυμηθούμε τις λέξεις συμπόνια και –την επαναλαμβάνω– ενσυναίσθηση είναι κάτι πολύ ουσιαστικό. Γενικά πιστεύω ότι όλα πρέπει να ξαναειπωθούν. Χρειαζόμαστε το διάλογο, που λέει και ο Βολταίρος.

Τι νόημα έχει πάλι ένας διάλογος; Αφού όλοι προσέρχονται σε αυτόν χωρίς καμία διάθεση μετακίνησης. Για μένα διάλογος δεν σημαίνει συζήτηση αλλά ανταλλαγή πράξεων. Στον «Καντίντ» μιλάνε πάρα πολύ, χρησιμοποιώντας πολλούς «-ισμούς». Τελικά όμως αυτό που φαίνεται να έχει αξία στο τέλος είναι το «να καλλιεργήσουμε τον κήπο μας». Οι πράξεις, δηλαδή. Πολλές φορές όμως νομίζουμε ότι ό,τι κάνουμε πρέπει να είναι κάτι μεγάλο. Πως με την πράξη μας πρέπει να σηματοδοτήσουμε κάτι σπουδαίο. Δεν ισχύει. Μπορούμε να κάνουμε και μικρότερα, που να αφορούν ακόμη και τις προσωπικές μας σχέσεις. Ίσως φανεί ανόητο το παράδειγμα που θα πω. Το να να πεις μια ευχή μέσω τηλεφώνου και όχι να τη στείλεις μέσω fb έχει αξία. Έτσι δημιουργείται η κοινωνική συνοχή. Πιτσιρικάς θυμόμουν όλα τα γενέθλια των φίλων μου. Τώρα... δεν ξέρω καν αν έχω φίλους. (γέλια)

Το εννοείτε; Όχι ακριβώς, αλλά με χαρακτηρίζει μία ανθρωποφοβική διάθεση. Λόγω δουλειάς νιώθω υπερεκτεθειμένος, οπότε στις προσωπικές μου ώρες θέλω να είμαι με έναν άνθρωπο το πολύ. Εντάξει.... κυριαρχεί στις μέρες μας μια εφιαλτική μοναξιά. Κανείς μας δεν έχει τη διάθεση να παραχωρήσει τα δικαιώματά του.

Σκηνοθετείτε και διδάσκετε στον Καναδά. Είναι μια χώρα που εμφανίζεται συχνά σε λίστες με πόλεις ιδανικές για να ζεις. Μπορείτε να βρείτε κάποιο λόγο που να το δικαιολογεί; Οι συνθήκες και ο τρόπος δουλειάς. Είναι αυτό που λέμε Νέος Κόσμος. Συναντάς πολλούς ανθρώπους που είναι νέοι στα μυαλά – αυτό δεν σημαίνει αναγκαστικά πρωτοπόρους, αλλά κάτι πολύ πιο απλό, δεκτικούς. Εκεί, για παράδειγμα, κανένας μεγάλος ηθοποιός δεν έχει πρόβλημα να περάσει από οντισιόν. Πού να τολμήσεις να το ζητήσεις εδώ; Στην Ελλάδα υπάρχουν ελάχιστοι επαγγελματίες ηθοποιοί που μπορούν να τολμήσουν και να μετακινηθούν παίρνοντας το ρίσκο και δείχνοντας το παράδειγμα. Οι περισσότεροι είναι ταλαντούχοι ή ευφυείς ερασιτέχνες, αλλά με βαθιά προβληματικές κοινωνικές σχέσεις. Εκεί συναντάς επίσης πολύ μορφωμένους ανθρώπους που δεν είναι καθόλου σνομπ. Εδώ δεν ξέρω γιατί συμβαίνει, αλλά όταν κάποιος αποκτάει μόρφωση χάνει μέρος της κοινωνικής του παιδείας.

Τελικά ο Χατζιδάκις μέσα στην υπερβολή της φράσης του «πρέπει να γκρεμίσουμε την Ακρόπολη» είχε δίκιο; Το λέω γιατί οι χώρες που εμφανίζουν ποιοτική ζωή δεν έχουν να επιδείξουν καθόλου πολιτισμό αιώνων. Διόλου απίθανο. Κάποτε ρώτησα μια πολύ διάσημη ηθοποιό του θεάτρου στον Καναδά «μα πώς μπορείτε και είστε τόσο ανοιχτοί ως άνθρωποι;». Μου απάντησε το εξής. «Πρώτα απ' όλα οι περισσότεροι είμαστε ξένοι. Αναγκαστικά πρέπει να ακούσεις τον άλλο για να δουλέψεις μαζί του. Επίσης τίποτα δεν είναι δεδομένο. Το να δώσεις το χέρι σου για χειραψία κοιτάζοντας κάποιον στα μάτια δεν είναι και τόσο αυτονόητο, γιατί μπορεί να έρχεται από μία άλλη κουλτούρα, την οποία και πρέπει να σεβαστείς. Το άλλο που συμβαίνει είναι το εξής. Καθώς ζούμε αραιοκατοικημένα πρέπει να τα έχεις καλά με το γείτονά σου γιατί έτσι και πιάσει παγωνιά, αν σου συμβεί κάτι, μπορεί και να πεθάνεις». Εμείς, από την άλλη, ευχόμαστε να πεθάνει η κατσίκα του γείτονα. Ωστόσο, ομολογώ, αν και μου έγινε πρόταση να μείνω και να δουλέψω μόνιμα εκεί είπα όχι, γιατί σκέφτηκα «πώς θα μάθω από την αρχή πώς είναι ο πολιτισμένος κόσμος;». Μάλλον θα μου κατοφανεί που δεν θα υπάρχει η κυρία στη λαϊκή που θα με σπρώξει γιατί της καρφώθηκε να πάρει το πορτοκάλι που είναι μπροστά μου. (γέλια) Έχω μάθει πλέον στην έλλειψη κοινωνικής ζωής και δηλώνω ανάπηρος να αντιδράσω σε κάθε κακώς κείμενο που μπορεί να συμβεί στην καθημερινότητά μου. Για να μη θίξω το θέμα του ναρκισσισμού...

Νομίζω είναι κοινό χαρακτηριστικό των καλλιτεχνών. Α, ναι. Όλοι, δυστυχώς θέλουμε να κάνουμε κάτι που να προκαλεί λιποθυμίες από έκσταση. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να συμβαίνει αυτό. Δεν μπορεί να ξεκινάς λέγοντας αυτό θα είναι το αριστούργημά μου. Άλλοτε θα πετύχει αυτό που θα κάνεις και άλλοτε όχι. Αν γνωρίζεις δε ότι ασχολείσαι με μια πάρα πολύ εφήμερη τέχνη, αυτό μπορεί να σε κάνει και λίγο πιο φιλόσοφο. Πιστεύω όμως ότι πρέπει να έχουμε το δικαίωμα της αλαζονείας, αλλά μόνο πάνω στη σκηνή. Όχι όμως στη ζωή. Δεν είμαστε σημαντικότεροι από κανέναν άλλο. **Α**

— INFO —

«Η Δίκη του Κ.» & Καντίντ ή η αισιοδοξία», Θέατρο Πόρτα, Μεσογείων 59, 2107711333, www.porta-theatre.gr

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ

ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

• Ευχόμαστε περαστικά στον **Τζιμάκο** μετά την περιπέτεια υγείας που είχε στις αρχές του μήνα, όταν κατέρρευσε επί σκηνής στη διάρκεια της παράστασής του «Όλοι οι χαζοί μπορούμε!». Σιδερένιος!

• Στις 16/12 έρχεται το καθεωρωμένο αφιέρωμα στον ιρλανδό ρόκερ **Rory Gallagher** «Keep the Legend Alive» με τους συνοδοιπόρους του Rory, **Gerry McAvoy's Band of Friends**. Μαζί τους οι **Vavoura Band**. (21.00/€15)

• Στις 22/12 ένα live party από τους **Μπλε** (φωτό) και την **Τζώρτζια Κεφαλά** με επιλογές από την πλούσια δισκογραφία τους και το τελευταίο album τους «20». (22/€10).

• Στις 23/12 ο ράπερ και παραγωγός **Iratu** με το One Man Show vol.5 (22.00/€10)

• Στις 29/12 οι **Λάκης Παπαδόπουλος, Γιάννης Γιοκαρίνης, Νίκος Ζιώγας** και **Γιάννης Μπλιώκας** σε ένα εορταστικό live happening με τις αμέτρητες επιτυχίες της «Δεν είμαστε καλά» παρέας για την αuliαία της συναυλιακής χρονιάς. (22.00/€10)

-Μ. Αλεξίου

ΦΩΤΟ: Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

10 + 1 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΣ ΤΟΝ «ΜΙΚΑΔΟ»

Η ομάδα μουσικού θεάτρου **Ραφή** γαζώνει την κωμική όπερα των Γκίλμπερτ & Σάλιβαν

Μια ξεκαρδιστική όπερα από τους προπάτορες των Monty Python. Η όπερα «Ο Μικάδος» (1885) των Γκίλμπερτ και Σάλιβαν ανεβαίνει σε συμπαραγωγή με την ομάδα μουσικού θεάτρου Ραφή, που ιδρύθηκε το 2012 από τις λυρικές τραγουδίστριες Αναστασία Κότσαλη, Λητώ Μεσσόνη

και τον μαέστρο Μιχάλη Παπαέτρου σε σκηνοθεσία Ακύλλα Καραζήση. Οι δημιουργοί του Μικάδου, Γκίλμπερτ και Σάλιβαν, πρωτεργάτες της αγγλικής μουσικής κωμωδίας, εμπνέονται από την ατμοσφαιρική Άπω Ανατολή για να συνθέσουν μια κοφτερή σάτιρα των κοινωνικοπολιτικών

ηθών του 19ου αιώνα. Στηλιτεύοντας με χιούμορ και τα κακώς κείμενα της εποχής τους. Απανωτά πολιτικά σκάνδαλα, κατάχρηση εξουσίας, πουριτανισμός βικτωριανής εποχής. Λίγο πριν την πρεμιέρα ζητήσαμε από την ομάδα Ραφή να μας συρράψει όλα τα στοιχεία του φοβερού Μικάδου...

❶ Το λιμπρέτο του William Gilbert παρουσιάζεται για πρώτη φορά ζωντανά στο αθηναϊκό κοινό. Το χιούμορ του το ζήλεψαν (και ξεπατίκωσαν) οι Monty Python. Στην παράστασή μας ευτυχεί με την εξαιρετική απόδοση του Γιώργου Τσακνιά και της Κατερίνας Σχινά. Ένας μεταφραστικός άθλος!

❷ Η μουσική του Arthur Sullivan, σκαμπρόζικη, σπαρταριστή και ποτέ μα ποτέ μπανάλ, επιτέλους live και στα καθ' ημάς. Η ευφάνταστη ενορχήστρωση του Μιχάλη Παπαέτρου κάνει θαύματα.

❸ Ο Ακύλλας Καραζήσης σκηνοθετεί για πρώτη φορά όπερα!

❹ Στο καστ συνεργάζονται έμπειροι πρωταγωνιστές της ΕΛΣ με νεότερους λυρικούς τραγουδιστές (κι ένας ηθοποιός, ο Θάνος Λέκκας, από την πιο δραστήρια ο-

μάδα μουσικού θεάτρου για παιδιά, τους patari project).

❺ Το έργο στηλιτεύει τον πουριτανισμό, τον λαϊκισμό, την υποκρισία... Δεν είναι επίκαιρη στις μέρες μας η σάτιρα που θίγει με τόλμη τέτοια ζητήματα;

❻ Ο Μικάδος διαδραματίζεται σε μια χώρα που το φλερτ απαγορεύεται... διά ροπάλου. Πόσο θα αντέχαμε εμείς οι ίδιοι εκεί;

❼ Στην παράσταση συμπεράττουν μερικοί από τους καλύτερους μουσικούς εν Ελλάδι, σε μια σπάνια και /όμορφη συγκυρία.

❽ Η χορογράφος Χαρά Κότσαλη και η σκηνογράφος-ενδυματολόγος Αλεξία Θεοδωράκη βάζουν τη δική τους πινελιά στον Μικάδο, έχοντας την εμπειρία εντελώς διαφορετικών και ετερόκλητων αναφορών, από την performance μέχρι

το σινεμά.

❾ Όλα αυτά τα σπουδαία θα συμβούν στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΛΣ, έναν από τους ωραιότερους χώρους της Ελλάδας με καταπληκτική ακουστική.

❿ Πίσω από την παραγωγή κρύβεται η ομάδα μουσικού θεάτρου Ραφή, που κάθε φορά βάζει όλο της το μεράκι και τη δημιουργικότητα για να παρουσιάσει πρωτότυπα έργα με ευφάνταστους συνδυασμούς συνεργατών. Τρέξιμο, αγωνία, αλλά το αποτέλεσμα μας αποζημιώνει με το παραπάνω

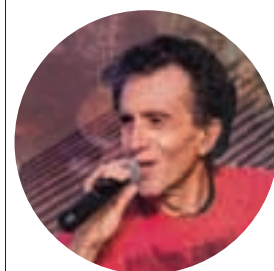
10+1

Το χιούμορ του Μικάδου είναι τόσο έξυπνο και αβίαστο που ξεκαρδιζόμαστε στα γέλια ήδη από τις πρόβες. Υπάρχει καλύτερος τρόπος να περάσει κανείς το χριστουγεννιάτικο βράδυ του;

ΤΟ
SOUNDTRACK
ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΥΛΗ ΜΕ ΜΠΙΓΑΛΗ

Είναι το πιο παλιό μαγαζί στο Κουκάκι. Η παρεϊστική Αυλή έχει γίνει στέκι της πόλης στο διάσημο πεζόδρομο της Γ. Ολυμπίου με σήμα κατατεθέν τις πολύχρωμες καρέκλες της και τα 10 φανταστικά της κοκτέιλ. Για τα γενέθλια των 5 χρόνων του παραδοσιακού καφενείου, το Σάββατο 16 Δεκεμβρίου καλεσμένος θα είναι ο Κώστας Μπιγάλης με 80s-90s επιτυχίες. Αυλή, Γ. Ολυμπίου 4, 2114051412. Έναρξη 21.00. Free. Στις 16/12.

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΕΤ

Το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης εγκαινιάζει μια νέα μουσική σειρά με ζωντανές ηχογραφήσεις από τις εκδηλώσεις που φιλοξένησε στην αυλή του στην Πλάκα. Πρώτη κυκλοφορία του καταλόγου το έργο του Νίκου Ξυδάκη «Γυάλινα Γιάννενα» σε ποίηση Μιχάλη Γκανά. Οι δύο φίλοι και συνεργάτες μοιράζονται από τη δεκαετία του '80 σκέψεις, συναισθήματα, ήχους και στίχους, εικόνες ενός ορεινού χώρου και της χωμάτινης χώρας του Νείλου, συνθέτοντας μια άλλη πατρίδα στην καρδιά της πόλης. Το δεύτερο άλμπουμ «Aegean Jazz» δημιουργήθηκε από τη συναυλία του Κουιντέτου του Βασίλη Ρακόπουλου. Το εγχείρημα του Έλληνα jazzman με τους μουσικούς Μάξιμο Δράκο, Χάρη Λαμπράκη, Ντίνο Μάνο,

Βασίλη Ποδαρά, συνομιλεί με τη λεγόμενη «δισαισθητική μουσική» (intuitive music) προσεγγίζοντας αυτοσχεδιαστικά και με σύγχρονη ματιά τα μελωδικά και ρυθμικά ιδιώματα των Κυκλάδων και της ευρύτερης Μεσογείου.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Με μεγάλη χαρά, το ΜΙΕΤ παρουσιάζει μια νέα μουσική σειρά, με ζωντανές ηχογραφήσεις από τις εκδηλώσεις που φιλοξένησε στην αυλή του στην Πλάκα τους καλοκαιρινούς μήνες.

Μόλις κυκλοφόρησαν οι δύο πρώτοι δίσκοι CD:
Ν. ΞΥΔΑΚΗΣ / Μ. ΓΚΑΝΑΣ ~ *Γυάλινα Γιάννενα*
ΚΟΥΙΝΤΕΤΟ Β. ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ~ *Aegean Jazz*

www.miet.gr

CALL FOR ENTRIES

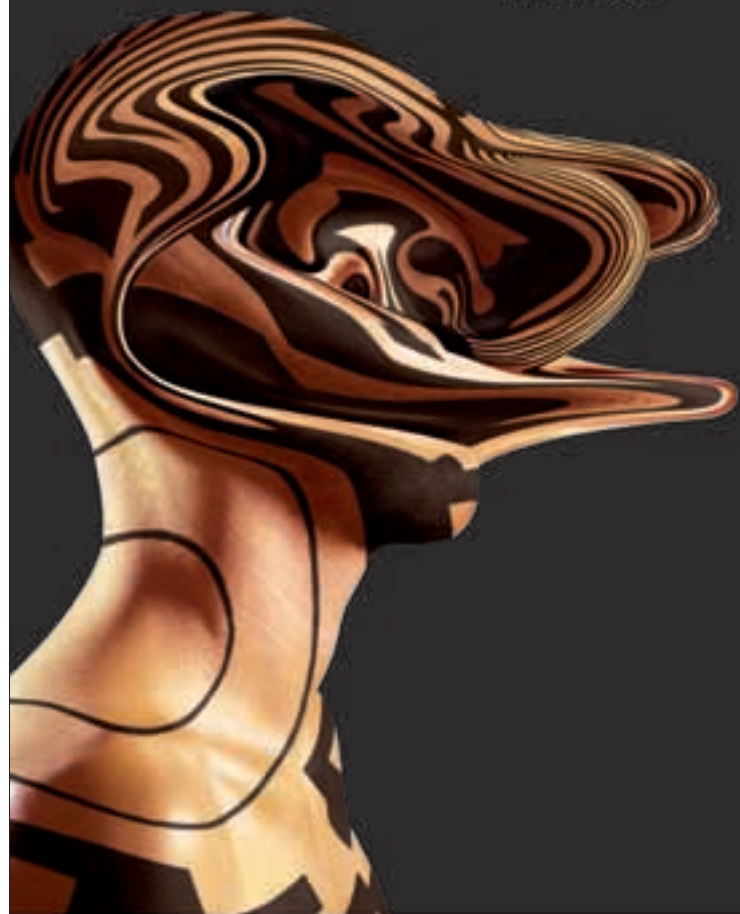
EXTENDED DEADLINE
31.12.2017

SINGULARITY NOW

14TH ATHENS
DIGITAL ARTS
FESTIVAL

video art | animation
A/V performances
web art | installations
digital image
workshops | ADAF kids

www.adaf.gr
#ADAF2018

*/

ATHENS
DIGITAL
ARTS
FESTIVAL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΕΥΑ ΕΠ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΜΟΥΣΙΚΗ

U2 «Songs of Experience»

Η άνοδος και η πτώση των «μεγάλων» συγκροτημάτων και μουσικών έχει σχεδόν προδιαγεγραμμένη τροχιά. Ξεκινάνε καλά, κερδίζουν τις εντυπώσεις και διανύουν μια δεκαετία (περίπου) δημιουργικού μεγαλείου που τους κάνει παγκοσμίως γνωστούς και πετυχημένους. Μέσα σε αυτά τα 10-15 χρόνια κυκλοφορούν μερικά άλμπουμ που με το πέρασμα του χρόνου γίνονται κλασικά, δημιουργούν τραγούδια που γίνονται μεγάλες επιτυχίες και κερδίζουν τη μάχη με το χρόνο εξασφαλίζοντας τους πετυχημένες συναυλίες για μια ζωή και διαρκείς επετειακές επανακυκλοφορίες που συντηρούν το μύθο

τους ζωντανό, ενώ έχει ξεκινήσει η καθοδική πορεία με μέτρια άλμπουμ χωρίς φλόγα, με υλικά που έχουν ξαναχρησιμοποιήσει αλλά τα αποζητά το πολυπληθές ακροατήριο, με δίσκους που φανερώσουν αμηνανία, έλλειψη έμπνευσης και εμμονές που έχει προσθέσει ο χρόνος.

Η καταραμένη βαρύτητα δεν τραβάει μόνο τους ώμους μας προς τα κάτω αλλά και την έμπνευση των δημιουργών. Το τοπίο θολώνει, ο στόχος δεν είναι σαφής, τα παρελκόμενα γίνονται πιο απαιτητικά από την ίδια τη μουσική, οι μουσικοί αποκτούν εμμονές σαν τον Βοπο,

που θέλει να σώσει τον κόσμο αλλά στην ουσία έχει γίνει ένας διεθνής μαϊντανός που συναντάει τους ισχυρούς της γης με αποτέλεσμα... τσάι και συμπάθεια.

Είναι αρκετά εγωιστής (όπως οφείλει να είναι κάθε σταρ άλλωστε) για να καταπιεί αυτό το σερί αποτυχημένων δίσκων που κατατρέπει τους U2 εδώ και κάμποσα χρόνια, όμως δεν ξέρει και τι ακριβώς πρέπει να κάνει. Στη δεκαετία του '80, ας πούμε, όταν κυριαρχούσε η disco και το rock είχε απολύτως απαξιωθεί (πάλι), ονόματα όπως οι Rolling Stones ή ο David Bowie (ακόμη και ο άμοιρος ο Neil Young) δεν είχαν παρά να δοκιμάσουν να ακολουθήσουν την τάση σε μια προσπάθεια να επιβιώσουν. Μπορεί τα αποτελέσματα να ήταν τραγικά, αλλά τουλάχιστον είχαν έναν κυρίαρχο ήχο να αντιγράφουν. Τώρα που δεν κυριαρχεί τίποτα, ο Βοπο και η παρέα του βρίσκονται σε συστηματική αμηνανία.

Προσπαθώντας να ανακτήσουν επαφή με ραδιόφωνα, με νεανικά ακροατήρια και την ευρεία κατανάλωση, οι U2 κάνουν στην ουσία ένα pop/rock άλμπουμ, ο Βοπο ερμηνεύει μελοδραματικά για να εκβιάσει συναισθηματικές αντιδράσεις από «ευάλωτους» μεσήλικες και ερωτοχτυπημένους έφηβους, χρησιμοποιούν ηχητικά κλισέ από το παρελθόν τους και φτιάχνουν ένα προϊόν ιδανικό για κάθε είδους πρώην «ροκά» που παραμυθιάζεται ακόμη πως ακούει ροκ μέσα στο SUV, καθώς κάνει τζόκινγκ στο πάρκο ή την πέφτει άγαρμπα σε κάποια σε ένα adult ροκ μπαρ, αλλά στην ουσία το μόνο που αντέχει πια είναι ένας απονευρωμένος ήχος που δεν εμπεριέχει κανενός είδους κίνδυνο ή περιπέτεια.

Προφανώς και ο δίσκος είναι πέραν της δημιουργικής ψυχής και της φλόγας, που αποσιιάζουν ικανοποιητικό από κάθε άποψη και όπως αρμόζει σε ένα σούπερ γκρουπ: καλοφτιαγμένος, δουλεμένος στη λεπτομέρεια, η μπάντα στέκει πάντα σε πολύ ικανοποιητικό επίπεδο, οι στίχοι έχουν μια τζούρα κοινωνική ευαισθησία και αγωνία για τους πρόσφυγες και ο Βοπο διανύει με άνεση την απόσταση: Thom York - Πάριος.

Φέτος, εκτός από τον καινούργιο τους δίσκο, κυκλοφόρησε και μία επετειακή επανέκδοση του «The Joshua Tree» για τα 30 χρόνια από την πρώτη κυκλοφορία του. Αν το ακούσεις, ακόμη και τώρα, μοιάζει σαν κοφτερό λεπίδι που μέσα σε αυτές τις 3 δεκαετίες κατέληξε όπως διαπιστώνεις ακούγοντας το «Songs of Experience» ± ένα ακριβό μαχαίρι-δύρο που δεν κόβει ούτε βούτυρο.

→ makismilatos@gmail.com

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΑΓΑΠΗ ΩΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ο **Στέφανος Δάνδολος** στο καινούργιο του βιβλίο «Ιστορία χωρίς όνομα - Το κρυφό πάθος της Πηνελόπης Δέλτα» (εκδ. Ψυχογιός) διηγείται την ελληνική εκδοχή του «Love will tear us apart», μέσα από την απόλυτη ερωτική ιστορία του Δραγούμη και της Δέλτα

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

«Ήμουν παντρεμένη, ανήκα στον άντρα που μου έδωσαν, που δεν αγάπησα ποτέ, μα που με βαστούσε σαν κτήμα του νόμιμο. [...] Κι αυτή η υποδουλωμένη αγάπησε d'une grande passion ένα αγόρι που με συμπλήρωνε, που μου φώτισε, μου γέμισε τη σταχτιά, την άχρωμη, τη βαρετή ζωή μου».

Ρέκβιεμ για ένα μεγάλο έρωτα: Από τις καταπράσινες ερμηιές και τα μεσαιωνικά πλακόστρωτα της κεντρικής Ευρώπης και το 1908, όπου η Πηνελόπη Δέλτα και ο Ίωνας Δραγούμης ζουν μια παράφορη, κυνηγημένη και ατελέσφορη αγάπη, έως και την Αθήνα του 1941, που η εθνική συγγραφέας περιμένει τους ναζί καθηλωμένη στο σαλόνι του μελαγχολικού σπιτιού της στην Κηφισιά, αυτό είναι ένα βιβλίο βαθιά συγκινητικό. Ιστορικό ρομάντζο; Ναι. Μα όχι μόνο. Γιατί ο Δάνδολος αποτίνει μεν φόρο τιμής στον εύθραυστο

ψυχισμό της σπουδαιότερης ελληνίδας συγγραφέως του εικοστού αιώνα, επιχειρώντας ταυτόχρονα και καταφέροντας να συνθέσει μια αφήγηση για τις πιο δραματικές σκηνές και στιγμές της χώρας. Μέσω της Πηνελόπης Δέλτα. Άλλωστε η ηρωίδα του βιβλίου του βίωνε το προσωπικό τραγικό της ύπαρξής της σε συνάρτηση πάντα με το εθνικό.

Πέρα από το πάθος, την απώλεια, τον έρωτα, τη μνήμη και τις δεσμεύσεις της οικογένειας, όπως τα αναπλάθει χρησιμοποιώντας ευφυώς και ποιητικώς τα ημερολόγια της συγγραφέως, ο Δάνδολος σχεδόν επιτομεί στιγμές όπου το εθνικό και το αληθινό από τον θρίαμβο καταλήγουν σε κόλαφο. Και η Δέλτα, κλαράκι αδύναμο που το λυγίζουν ανά πάσα στιγμή οι αέρηδες - αστικές συμβάσεις της τάξης της, κονιορτοποιείται όχι μόνο από τα δεινά της αγάπης μα και από τις εθνικές καταγίδες που χτυπούν καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής της, συρρικνώνοντας την Ελλάδα.

«Να όμως η άβυσσος. Δεν έχει ξεμπερδέψει ακόμα μαζί της». Ξενοδοχεία όπου οι εραστές Ίωνας και Πηνελόπη δίνουν όρκους που σβήνουν με το πρώτο φως της αυγής, το σανατόριο του Δόκτορα Φρίντμαν, του αυστριακού γιατρού που προσπαθεί να της επιδιορθώσει τη θλίψη, η καταπιεστική μορφή του συζύγου μα και της οικογένειάς της, που εις το όνομα της «ευτυχίας» η Δέλτα υπονομεύει το είναι της, όλα έρχονται και φεύγουν στα κεφάλαια του βιβλίου, χωρίς χρονολογική σειρά, μιας κι ο Δάνδολος επιλέγει επίτηδες μια φόρμα που καταργεί τη γραμμική εξιστόρηση.

Παγιδευμένη στις αναμνήσεις της καθώς οι Γερμανοί καταλαμβάνουν την Αθήνα, και τελώντας σε πλήρη σύγχυση αφού το μυαλό της επιστρέφει συνεχώς στα χρόνια του μεγάλου έρωτα με τον Δραγούμη, η Δέλτα, λίγο πριν το τελικό φινάλε-αυτοκτονία της, παλεύει να κρατηθεί από κάπου. Πουθενά όμως δεν υπάρχει πλέον αντίδοτο για τη μελαγχολία. Όσο κι αν προσπαθεί να την επαναφέρει η οικονόμος της Μαριάνθη ή ο Στέφανος Δέλτα, όλα είναι μάταια. «Το ξέρω πως είμαι τρελή, μα η αγάπη κάποιον τρελαίνει». Γιατί αυτό είναι το «Ιστορία Χωρίς Όνομα», ένα βιβλίο για τις εκθροπραξίες των ενηλίκων. Που είτε τσαλακώνουν λαούς στο πλαίσιο των πολέμων της μεγάλης Ιστορίας, είτε επιλέγουν, σε μια πρόσωπο με πρόσωπο αντιπαράθεση, να τσακίσουν οτιδήποτε αμφισβητεί την πραγματικότητα προτάσσοντας άδολο ρομαντισμό και λυρισμό.

Μεστός και ουσιαστικός, ερευνητικός, μιας και έπρεπε να ανατρέξει σε αρχεία, αλληλογραφίες, έργο και εθνικές συγκινήσεις, πέραν της ερωτικής τους ιστορίας, ο Στέφανος Δάνδολος γράφει ένα βιβλίο που, στοιχηματίζουμε, δεν θα περάσει απαρατήρητο. **A**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΓΗ ΚΑΛΕΙ ΛΕΝΑ ΔΙΒΑΝΗ

Μιλάμε με τη συγγραφέα για το νέο της βιβλίο
«Τι έμαθα περπατώντας στον κόσμο» (εκδ. Καστανιώτη)

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Αντί σαν τη Νατάσσα Μποφίλιου να περιμένει πότε θα φανεί ένας φωτισμένος ηγέτης κι ένα κίνημα λαού, που θα την ξεμυαλίσει ώστε να τους ακολουθήσει στο βουνό, η Λένα Διβάνη δεν χρειάστηκε να περιμένει τη Δευτέρα (επαναστατική) Παρουσία. Γιατί πριν από δεκαέξι χρόνια πήρε τα βουνά! Κυριολεκτικά, όμως. Χάρη σε μια φίλη που τη μύπησε στο άθλημα, η Διβάνη λάτρεψε και πωρώθηκε με την ορειβατική κουλτούρα κι από τότε, πού τη χάνεις, πού τη βρίσκεις, ζώνεται σακίδια και τριγυρνά στον πλανήτη. Και, ναι, στο νέο της βιβλίο «Τι έμαθα περπατώντας στον Κόσμο» (Καστανιώτης), η ιστορικός καθηγήτρια και συγγραφέας παραδίδει μια ταξιδιωτική μπροσούρα-μανιφέστο ζωής.

Γιατί το ταξίδι και το απάτητο μονοπάτι, η μετακίνηση και η συνεχής αλλαγή σημείου - τόπου, άρα και θέασης, είναι ο τρόπος της, όπως λέει, για να διευρύνει τη μία ζωή που της έλαχε να ζήσει. Ωστε να την επιμπκύνει σε δεκάδες άλλες πολύχρωμες ζωές, όσες και το χρώμα - διαβαθμίσεις των ουρανών πάνω από το κεφάλι της, αναλόγως της χώρας που διαλέγει να χαθεί. Παταγονία, Βιετνάμ, Ινδία, Ελβετία, Βενεζουέλα, Κούβα, βουνά, ποτάμια, αεροδρόμια, συνταξιδιώτες, ιστορικά διαφωτιστικά κλικ, που ανακαλώντας τα ως πρότερη γνώση, τη βοηθούν να αποκωδικοποιήσει ή και να απομυθοποιήσει τα νέα δεδομένα των τόπων που συναντά, είναι μερικές από τις λέξεις του βιβλίου που συνομολογούν τη μεγάλη εικόνα: «And out there, it was a great big world», όπως τραγούδησε τόσο έξοχα ο Τομ Πέτι στο «American Girl». Της πά-

ει νομίζω της, εκ Βόλου ορμώμενης αλλά χρόνια εν Αθήναις ζώσα, κυρίας τούτος ο στίχος. Όπως της πάει και το ταξίδι, το χάσιμο και η κατόπιν πάλι ανεύρεση του εαυτού, που περιλουσμένος από την τόσο φαντασμαγορία των σημείων του χάρτη, συνειδητοποιεί και ποιος στα αλήθεια είναι μα και πώς επαναορίζεται και επαναξιολογείται, συνδεδεμένος πλέον με τη συνάφεια του κόσμου.

Για ποιο «παλιό χρέος» παίρνεις κάθε τόσο τα βουνά και τα αεροδρόμια; Κάτι βαθιά ψυχαναλυτικό κρύβεται πίσω από αυτή τη διαρκή συνθήκη μετακίνησης, που υποβάλλεις τον εαυτό σου... Πρώτον, δεν υποβάλλω τον εαυτό μου σε τίποτα! Είναι ο πρώτος νόμος της ρομποτικής μου, πρέπει να ξέρεις. Δώρα του κάνω. Και το μεγαλύτερο από αυτά είναι το τριγυρνάν! Υπάρχει και μια σοφράτη παροιμία που αγαπώ από βρέφος: Όποιος γυρίζει, μυρίζει!

Από τη μία η πίστη στην ομάδα, η συντροφικότητα καθώς το ορειβατικό «καραβάνι» τραβά για την κορυφή, και από την άλλη η μοναξιά του εαυτού, που παρά τη συμμετοχή σ' ένα κατ' εξοχήν ομαδικό επίτευγμα εντούτοις παραμένει ο ένας και μοναδικός παρατηρητής. Ποια Ινδία έχουν μέσα τους σήμερα οι τότε συνταξιδιώτες σου και ποια Ινδία περιγράφεις εσύ στις σελίδες του βιβλίου; Είναι εντελώς σίγουρο πως ο καθένας από μας έχει μια άλλη Ινδία, μια άλλη Βενεζουέλα στο μυαλό του. Μερικοί δεν θα μπορέσουν καν να αναγνωρίσουν αυτά που γράφω. Άλλωστε οι νευροεπιστήμονες μας βεβαιώνουν ότι το μισό περίπου της «πραγματικότητας» που βλέ-

πουμε, το βάζουμε μόνοι μας! Βλέπουμε δηλαδή και ακούμε αυτό που είμαστε έτοιμοι να δούμε ή να ακούσουμε. Με λίγα λόγια αυτό που θα διαβάσετε είναι η δικιά μου Κούβα, η δικιά μου Γη του Πυρός. Με λίγη ιστορία, αφού είμαι ιστορικός, με λίγη κοινωνιολογία, αφού είμαι συγγραφέας, και με πολλές τρελές ιστορίες, αφού ρέπω στο σουρεαλισμό!

Η προβιομηχανική Αιθιοπία των κορμένων κλειτορίδων, το Βιετνάμ όπου ο σκύλος είναι σπουδαίος μεζές, η Γη του Πυρός (everybody knows that this nowhere), όπου ο Δαρβίνος επέστρεψε με τη θεωρία της εξέλιξης... Ως παιδί της Δύσης, πόσο δύσκολο ήταν να καταλάβεις έναν κόσμο πέρα από τις δικές σου αξίες; Αυτή ακριβώς είναι η εκπαίδευση που σου προσφέρει το ταξίδι. Σου δίνει συχνά μια μπουνιά στα μούτρα και σε αναγκάζει να βγεις από τα βολικά σχήματα της δικής σου ζωής και να αντικρίσεις κατάματα μια άλλη. Μετά εναπόκειται στο αναλυτικό εργαλείο του καθενός, στην κοινωνική ευαισθησία του και τον αξιακό του κώδικα το τι θα καταλάβει και τι θέση θα πάρει απέναντί του.

Ανθρωπολογία, πολιτική οικονομία, κοινωνιολογία, ιστορία, αυτόματη γραφή, σουρεαλιστικά ξεκαρδιστική ματιά, δυσκολεύουν τον «ταμπελάκια» να εντάξει κάπου το βιβλίο σου. Αδέσποτο, δηλαδή, σαν να μη θέλεις να ενταχθείς σε ένα στιλ - σημείο στο ράφι του βιβλιοπωλείου. Αδέσποτο εντελώς το βιβλιαράκι μου, γιατί αδέσποτη και η συγγραφέας. Δεν με ενδιαφέρει σε ποιο ράφι θα το βάλουν τα βιβλιοπωλεία. Το μόνο που με νοιάζει είναι αν θα μπει στην καρδιά των αναγνωστών μου.

Μίλα μου για την ομάδα! Έχετε όνομα; Θα κόψετε πίτα μετά την Πρωτοχρονιά; Είναι κάτι σταθερό ή αναλόγως του ταξιδιού και των συμμετοχών, κάθε φορά στήνεται και άλλη «παρέα»; Η παρέα είναι πάντα διαφορετική. Ποτέ δεν ξέρεις με ποιους θα ταξιδέψεις. Απλώς φροντίζεις να εξασφαλίσεις ένα δικό σου, πολύ δικό σου παρεάκι 2-3 ατόμων τουλάχιστον, και μετά είσαι ανοιχτός σε καινούργια πρόσωπα ελπίζοντας στο καλύτερο. Όπως ακριβώς και στη ζωή!

Κάποτε είχες δηλώσει πως σαν συγγραφέας εκπαιδευτκές να βλέπεις πολυδιάστατα. Μα είσαι σίγουρη πως αυτό για την Ελλάδα του 2017 προς '18 είναι πλεονέκτημα; Η αλήθεια είναι πως στη σημερινή Ελλάδα το να μη βλέπεις και να μην αντιδράς ασπρόμαυρα είναι πρόβλημα μέγα. Αλλά τι να κάνουμε; Με αυτό μεγαλώσαμε, με αυτό θα πορευτούμε...

Be thankful for what you got! Πόσες φορές το είπες, όταν επέστρεψες από κάπου ζόρικα ή τριτοκοσμικά; Αλλά και αντίστροφα, πόσες τύψεις ένωσες σε κάποιες εσχατιές για την ιδιότητα «δυτικός άνθρωπος» που φέρεις; Όπως ακριβώς τα λες. Γυρνώντας από την Αιθιοπία φιλήσαμε όλοι τα πατώματα του Βενιζέλου. Η ασύλληπτη πραγματικότητα της φτώχειας και της αρρώστιας μάς χαστούκισε και καταλάβαμε όλοι πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για την τύχη μας να γεννηθούμε στο λευκό ευρωπαϊκό νότο. Δεν είμαστε πτωχευμένοι φουκαράδες, προνομιούχοι είμαστε. Κατάλαβαμε επίσης οι περισσότεροι πως τμήμα της καλής ζωής που μας επιφύλαξε η τύχη οφείλεται και στην κακοποίηση του τρίτου κόσμου. Για να πάρω δηλαδή εγώ το φτηνό μου σακίδιο, κάποιο παιδί δουλεύει για ψίχουλα στο Βιετνάμ ή στην Κίνα. **Α**

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΕΝΑΣ ΣΤΥΛΟΣ ΦΩΤΙΑΣ

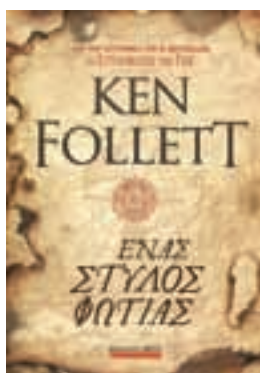
Μετά τους «Στυλοβάτες» και το «Ένας κόσμος χωρίς τέλος» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Bell (στις 15/12) το καινούργιο best seller του **Ken Follett** «Ένας στύλος φωτιάς»

Και σε αυτό το βιβλίο συνδυασμός ιστορικού μυθιστορήματος και επικής περιπέτειας ο Ken Follett επιστρέφει στην Ευρώπη του 16ου αιώνα, όπου ένας νεαρός κατάσκοπος θα αγωνιστεί να προστατέψει τη βασιλιάς του. Το βιβλίο έγινε #1 New York Times best seller και μπήκε στην 1η θέση των πωλήσεων σε ΗΠΑ, Μ. Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία κ.ά. Στο απόσπασμα που ακολουθεί, ο συγγραφέας περιγράφει την πρώτη νύχτα γάμου Μαρίας Στιούαρτ - Φραγκίσκου Β' (μτφ. Ρηνούλα Γεωργιάδου)

Απόσπασμα

[...]
Η Άλισον μίλησε στην ίδια άμεση γλώσσα που είχε χρησιμοποιήσει και η βασίλισσα Αικατερίνη. «Αν δε σε πηδήσει ο Φραγκίσκος, ο γάμος δεν θα έχει ολοκληρωθεί κι αυτό σημαίνει ότι μπορεί και να ακυρωθεί».
Η Μαρία κατάλαβε. «Και αν συμβεί αυτό, δε θα γίνω βασίλισσα της Γαλλίας».
«Ακριβώς».
«Μα δεν ξέρω αν θα τα καταφέρει ο Φραγκίσκος!» είπε η Μαρία με ταραχή.
«Κανείς δεν το ξέρει. Γι' αυτό, ό,τι κι αν συμβεί απόψε, θα προσποιηθείς ότι τα κατάφερε».
Η Μαρία κούνησε το κεφάλι και το πρόσωπό της πήρε μια αποφασιστική έκφραση ± εκείνη η αποφασιστικότητα ήταν ένας από τους λόγους που έκαναν την Άλισον να την αγαπάει τόσο πολύ.
«Εντάξει, αλλά οι άλλοι θα με πιστέψουν;»
«Ναι, αν ακολουθήσεις τις συμβουλές της βασίλισσας Αικατερίνης».
«Γι' αυτόν το λόγο σε φώναξε χτες;»
«Ναι. Λέει πως θα πρέπει να βάλεις οπωσδήποτε το Φραγκίσκο να ξαπλώσει πάνω σου και τουλάχιστον να προσποιηθεί ότι σε πηδάει».
«Αυτό μπορώ να το κάνω, αλλά ίσως δε θα είναι αρκετό για να πείσει τους μάρτυρες».
Η Άλισον έβαλε το χέρι της στην πτυχή του φορέματός της και έβγαλε το αντικείμενο που είχε κρυμμένο εκεί. «Η βασίλισσα μου έδωσε αυτό για σένα», είπε. «Υπάρχει και μια τσέπη στο νυχτικό σου».
«Τι έχει μέσα;»
«Αίμα».
«Τίνος;»
«Δεν ξέρω», είπε η Άλισον, αν και είχε μια υποψία. «Δεν έχει σημασία από πού προέρχεται, σημασία έχει πού πηγαίνει: στα σεντόνια της νυφικής παστάδας». Έδειξε στη Μαρία την άκρη του νήματος που έκλεινε το λαιμό. «Αν την τραβήξεις, θα λυθεί ο κόμπος».
«Κι έτσι όλοι θα νομίσουν ότι έχασα την παρθενιά μου».
«Αλλά κανείς δεν πρέπει να δει το φλασκί ± γι' αυτό κρύψ' το αμέσως μέσα σου, και άφυσέ το εκεί μέχρι την κατάλληλη στιγμή».
Η Μαρία την κοίταξε με φρίκη και αηδία, αλλά μόνο για μια στιγμή ± αμέσως μετά επικράτησε το γενναίο πνεύμα της. «Εντάξει», είπε, και της Άλισον της ήρθε να βάλει τα κλάματα.
Ακούστηκε ένα χτύπημα στην πόρτα και μια γυναικεία φωνή. «Ο πρίγκιπας Φραγκίσκος σας περιμένει, μεγαλειοτάτη».
«Και κάτι ακόμα», είπε η Άλισον χαμηλόφωνα. «Αν αποτύχει ο

Φραγκίσκος, δεν πρέπει να πεις ποτέ σε κανέναν την αλήθεια, ούτε στη μητέρα σου, ούτε στον εξομολογητή σου, ούτε καν σ' εμένα. Πάντα θα χαμογελάς ντροπαλά και θα λες ότι ο Φραγκίσκος έκανε ό,τι πρέπει να κάνει ένας γαμπρός, και το έκανε τέλεια».
Η Μαρία κούνησε το κεφάλι της αργά αργά. «Ναι», είπε σκεπτικά. «Έχεις δίκιο. Ο μόνος σίγουρος τρόπος για να κρατηθεί ένα μυστικό είναι αιώνια σιωπή».
Η Άλισον την αγκάλιασε. «Μην ανησυχείς. Ο Φραγκίσκος θα κάνει ό,τι του πεις. Σε λατρεύει».
Η Μαρία μάζεψε το κουράγιο της. «Ας πηγαίνουμε».
Πλαισιωμένη από τις κυρίες των τιμών, η Μαρία κατέβηκε αργά τη σκάλα για τον κύριο όροφο. Αναγκαστικά έπρεπε να περάσει μέσα από τη μεγάλη αίθουσα-φυλάκιο των Ελβετών μισθοφόρων της φρουράς και τον προθάλαμο του βασιλιά, κάτω από τα βλέμματα όλων, μέχρι να φτάσει στο υπνοδωμάτιο.
Στη μέση του δωματίου ήταν ένα κρεβάτι με ουρανό, στρωμένο μόνο με λεπτά λευκά σεντόνια. Σε κάθε γωνία κρέμονταν μπροκάρ παραπετάσματα και δαντελένιες κουρτίνες, δεμένα πίσω στις κολόνες. Ο Φραγκίσκος περίμενε φορώντας μια υπέροχη ρόμπα πάνω από ένα βατιστένιο νυχτικό. Το σκουφί, που ήταν πάρα πολύ μεγάλο για το κεφάλι του, τον έκανε να μοιάζει ακόμα πιο μικρός.
Όρθιοι και καθιστοί γύρω από το κρεβάτι, ήταν δεκαπέντε περίπου άντρες και μερικές γυναίκες. Οι θείοι της Μαρίας, ο δούκας Φραγκίσκος και ο καρδινάλιος Κάρολος, ήταν εκεί, μαζί με το βασιλιά και τη βασίλισσα και μια επίλεκτη ομάδα σημαντικών αυλικών και υψηλόβαθμων κληρικών. Η Άλισον δεν είχε συνειδητοποιήσει ότι θα ήταν τόσο πολλοί.
Μιλούσαν χαμηλόφωνα, αλλά σώπασαν όταν είδαν τη Μαρία.
«Θα κλείσουν τις κουρτίνες;» ρώτησε.
Η Άλισον κούνησε το κεφάλι της αρνητικά. «Μόνο τις δαντελένιες», απάντησε. «Η πράξη πρέπει να φανεί».
Η Μαρία ξεροκατάπие και μετά προχώρησε θαρρετά. Επιασε το χέρι του Φραγκίσκου και χαμογέλασε ενθαρρυντικά. Φαινόταν έντρομος.
Έβγαλε τις παντόφλες της και άφησε την μπέρτα της να πέσει στο πάτωμα. Έτσι όπως στεκόταν μπροστά σε όλους εκείνους τους κανονικά ντυμένους ανθρώπους φορώντας μόνο το νυχτικό της, φάνηκε στην Άλισον σαν να ετοιμαζόταν για θυσία.
Ο Φραγκίσκος φαινόταν σαν να είχε παραλύσει. Η Μαρία τον βοήθησε να βγάλει τη ρόμπα του και τον οδήγησε στο κρεβάτι. Οι δύο νέοι ξαπλώσαν στο ψηλό στρώμα και σκεπάστηκαν με το σεντόνι.
Η Άλισον έκλεισε τις δαντελένιες κουρτίνες γύρω τους. Το παραπέτασμα δεν τους προστάτευε ούτε στοιχειωδώς από τα αδιάκριτα βλέμματα. Τα κεφάλια τους ήταν ορατά και τα σχήματα των σωμάτων τους διαγράφονταν καθαρά κάτω από το σεντόνι.
Η Άλισον ένιωσε την ανάσα της να κόβεται όταν είδε τη Μαρία να κουρνιάζει κοντά στο Φραγκίσκο, να μουρμουρίζει κάτι στο αυτί του, λέξεις που κανένας άλλος δεν μπορούσε να ακούσει: ίσως του εξηγούσε τι έπρεπε να κάνει ή να προσποιηθεί ότι έκανε.
[...]

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το απόσπασμα στο site

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗ ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΚΟΤΖΙΝΙΑΣ

Ένα αστυνομικό για την Αθήνα, που βράζει μολότοφ και σφαίρες

Το τελευταίο βιβλίο του **Αχιλλέα Σωτηρέλλου** για τα ταραγμένα χρόνια της πόλης

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

INFO
Αχιλλέας Σωτηρέλλου, «Ο Τελευταίος Μάης» (Ανίμα εκδοτική) Ο Α. Σωτηρέλλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Έχει εκδώσει τα βιβλία «Ο θησαυρός», Οξύ, 2008, «Φλόγες στο Ρετιρέ», Εμπειρία εκδοτική, 2009, «Κακή ζωή», Σοφία, 2013

Τα σέβη μας στον αστυνόμο Βλάχο. Άγρια μεσάνυχτα είναι όταν τον ξυπνούν για ένα φόνο στην Πανεπιστημιούπολη. Νεαρός αριστεριστής φοιτητής το νεκρό κουφάρι, σεσημασμένος «λαϊκός αγωνιστής» Βορείων Προαστίων, κατηγορίας «παϊδιά αστών, που ποιος ξέρει τι αμαρτίες της τάξης ή των γονέων τους ξεπλένουν και εντάσσονται σε πυρήνες - παρυφές τρομοκρατίας». Ναι, ο Σωτηρέλος τοποθετεί τη χωροχρονική δράση του μυθιστορηματός του στα Εξάρχεια, εκεί που το να περάσεις από τις ιδέες στην ένοπλη δράση είναι ένα τσιγάρο απόσταση, κουβέντα, στρατολόγηση. Σαν αυτό που καπνίζει η Δάφνη Καφτάνη, νεαρή αρχιτεκτόνισσα επί πτυχίω, που, λίγα μέτρα παραπέρα από το σκηνικό του φόνου, μοιάζει να ξέρει πολλά.
Αντάρτικο πόλης, διασυνδέσεις με ποινικούς αλλά και κυνηγημένους «ήρωες» από το αιματοκύλισμα της πρώην Γιουγκοσλαβίας και νυν ντίλερ παράνομα περασμένων όπλων, καταφύγια-γιάφκες, κι όλα αυτά σε φόντο νουάρ. Μαύρη ατμόσφαιρα, μιας κι ο αστυνόμος Βλάχος προικίζεται από τον Σωτηρέλο με όλες τις συνήθειες αντίστοιχων ηρώων. Κοινώς, λέγε με και σύνδρομο υπερβολικής μοναξιάς, κυνισμός, αλκοολική και την ίδια στιγμή μια υπερευαίσθητη ανάλυση για τη μεγαλούπολη Αθήνα. Που μοιάζει να επιβάλλει τη νόρμα της απομόνωσης προς όλους. Από τον απόπατο της Ομόνοιας-πρεζιούπολης ως την Πεντέλη-κυριλέ, όλα μυρίζουν απόγνωση και βία. Υψηλόβαθμοι αξιωματικοί, ίντριγκες ανάμεσα στις υπηρεσίες, που συναγωνίζονται να δείξουν «έργο», δημοσιογράφοι στο κυνήγι της είδησης αλλά και γνώστες του βρώμικου παρασκηνίου, καρφιά, διασυνδέσεις και μικροπολιτικοί καιροσκοπισμοί.
«Ο Τελευταίος Μάης», μικρός στο μέγεθος ±όγκος σχεδόν πόκετ, είναι ένα βιβλίο που πραγματεύεται τη χίμαιρα και τα φαντάσματα μιας χώρας, που λίγο πριν τα Κάπιταλ Κοντρόλ παραμένει δέσμια των ιδίων ιδεοληψιών περί «επαναστάσεως». Κλέβω αυτό, σελίδα 62: «Δεν ήμουν ψυχίατρος ούτε ψυχαναλυτής, αλλά το σκεπτικό μου δεν ήταν παράλογο και επιπλέον ο μικρός δεν αποτελούσε τη μόνη περίπτωση ευκατάστατου νέου που είχε υποκύψει στη γοητεία της αμφισβήτησης του συστήματος και της επιθυμίας να το ανατρέψει. Θα περίμενε κανείς να συναντήσει αυτού του είδους την αντίδραση στις υποβαθμισμένες γειτονιές και τα γκέτο της πόλης, μόνο που εκεί οι συνομηλικοί του ζωγράφιζαν σβάστικες στους τοίχους και τουλούμαζαν στο ξύλο αναξιοπαθούντες μετανάστες, ό,τι δηλαδή ταξικά πλησιέστερο υπήρχε. Όσο παράδοξο και αν ακουγόταν, ο εχθρός τελικά ίσως να μη βρισκόταν απέναντι, αλλά καταχωνιασμένος στον πυρήνα της ίδιας μας της ύπαρξης. Χαμένος μέσα στο σύμπλεγμα των συλλογισμών μου, γύρισα το κλειδί στη μίζα και ξεκίνησα...».
Ευκολοδιάβαστο, μιας και ο αστυνόμος Βλάχος σκέφτεται, μιλά, δρα και πράττει γρήγορα, με κοφτό λόγο και χωρίς φιοριτούρες, ο «Τελευταίος Μάης» αξίζει, πέρα από την πλοκή του, να διαβαστεί και για ακόμα έναν λόγο: πραγματεύεται το «θέμα» μιας νέας γενιάς τρομοκρατών, που, όπως μπει τον Βλάχο στον κώδικά τους ο απόμαχος πλέον αστυνόμος Λίγκρης: «Πα να καταλάβεις το γιατί, πρέπει πρώτα να καταλάβεις τον θυμό τους, τη μολότοφ δεν την πετάει το χέρι, αλλά το μυαλό». ●

Βιβλία για
**Χρόνια
Πολλά**

**Η ΝΕΑ ΚΑΤΑΙΓΙΣΤΙΚΗ
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΕ ΤΟΝ
ΡΟΜΠΕΡΤ ΛΑΝΓΚΝΤΟΝ!**

ΟΠΟΙΟΣ ΚΙ ΑΝ ΕΙΣΑΙ
Ο,ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ
ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ

DAN BROWN
ORIGIN

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ
100.000
ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

Για αναγνώστες με απαιτήσεις

Με όποιο
δάσκαλο καθίσεις...

Η Νίση και η Μαρίνα
άνοιξαν το παιδικό σταθμό
"Μαγική Χώρα" στην Ηλιούπολη
με την υποστήριξη της ΑΦΙ

**Μικρά δάνεια
για μεγάλα όνειρα**

Δημιούργησε και ανέπτυξε
την επιχείρησή σου
με χρηματοδότηση και
συμβουλευτική υποστήριξη

AFI
ACTION
FINANCE
INITIATIVE

Action Finance Initiative
Χρηματοδότηση
& συμβουλευτική υποστήριξη

(+30) 210 82 56 341
info@afi.org.gr
www.afi.org.gr

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

πέρα από
τη λιτότητα
για μια νέα δυναμική
στην ελληνική οικονομία

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΓΙΑΝΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΒΕΤΤΑΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΤΗΡ,
ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΙΣΣΑΡΙΔΗΣ (επιμ.)

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ
για μια νέα δυναμική στην ελληνική οικονομία

Οι συγγραφείς του βιβλίου διερευνούν γιατί η διεθνής κρίση
του 2008 έληξε τόσο σφοδρά την ελληνική οικονομία και τι πρέπει
να γίνει ώστε η οικονομία μας να ανασυγκροτηθεί και η χώρα
να ορθοποδήσει.

www.cup.gr

ΕΝΑ ΜΑΓΚΑΚΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

«Πόσο η φόρα ήταν μεγάλη»: Η απίθανη αυτοβιογραφία του **Μάκη Παπούλια**

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ**

Ο αειθαλής Μάκης Παπούλιας έβγαλε φέτος την αυτοβιογραφία του («Πόσο η φόρα ήταν μεγάλη», εκδ. Αλεξάνδρεια). Είχα την τιμή να είμαι ένας από τους παρουσιαστές του βιβλίου σε εκδήλωση, του πήρα και συνέντευξη στο ραδιόφωνο. Η αυτοβιογραφία του διαφέρει απ' όλες τις άλλες στην πιάτσα. Γιατί; Πολλά θα μπορούσα να γράψω, αν του κανα μια κλασική παρουσίαση. Αλλά προτίμησα να δώσω το λόγο στον ίδιο, στο ένστολο κεφάλαιο του βιβλίου του. Βρισκόμαστε στην οδό Αθηνάς, τη δεκαετία του 50. Κλακέτα, πάμε...

Η Μπρίλη

Στην οδό Αθηνάς, εκτός από τις μεγάλες και τις μικρές επιχειρήσεις, τα πολλά μικρομάγαζα με τα σιδηρικά είδη, τα εκκλησιαστικά είδη, εκτός από το τραμ της χαράς όπου σκαρφάζωναν οι τζαμπατζήδες, την αγορά με τα κρέατα και τα ψάρια από τη μία και με τα λαχανικά και τα φρούτα από την άλλη, σύχναζαν και έβρισκαν καταφύγιο και άλλα «φρούτα». Αβανταδόροι, κράχτες, κλέφτες, παπατζήδες, ταχυδακτυλουργοί, πόρνες, νταβατζήδες, σαλτιμπάγκοι και διάφοροι παράνομοι. Ο κόσμος της αρπαχτής ήταν εδώ! Πα τον πολύ κόσμο και τους «εκπατισμένους αγρότες» των συνοικιών της Αθηνάς, αυτή η οδός των υποχρεωτικών εκπαιδύσεων και του «ό,τι αγοράζεις επιβάλλεται να το παζαρεύεις» ήταν μια λίγο πολύ αμαρτωλή και επικίνδυνη οδός, ιδιαίτερα έρμη η βράδια. Είχε όμως και τα καλά της...

Σε διάφορες εγκυκλοπαίδειες, στο λήμμα «πατσάς» γράφανε για τον καλύτερο πατσά του Καραμάνου, στη γωνία Αθηνάς και Βορέου! Ο πατσάς ήταν το φαγητό της φτωχολογίας, πραγματικό βάλασμα, δυναμωτικό, μια εξαιρετική επιλογή κυρίως για τις πρωινές ώρες. Το μυστικό του Καραμάνου ήταν ότι έριχνε στον πατσά μακαρονόζουμο για να γίνει πηχτός και νόστιμος. Έβραζε τα μακαρόνια και τα πούλαγε χώρια. Όλοι, πλούσιοι και φτωχοί, έμποροι και εμποροϋπάλληλοι, γυρολόγοι και προμηθευτάδες, θαμώνες των νυχτερινών κέντρων, μπεκρήδες, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες και ηθοποιοί δίπλα δίπλα, χόρταιναν με τον πατσά του Καραμάνου. Ο ιδιοκτήτης του μαγαζιού, Γιάννης Βελιανίτης, δεν είχε παιδιά, είχε όμως τα γκαρσόνια του σαν παιδιά του και τους άφησε και το μαγαζί φεύγοντας. Πάνω από το ταμείο είχε μια ταμπέλα που έγραφε «Νευρικοί και βιαστικοί δεν σεβρίρονται». Η ταβέerna στη Βορέου, το παστατζίδικο, ελληνιστί «ακροπαρασκευαστήριο», πήρε το όνομά της από την πλατεία Καραμάνου με τα δημόσια λουτρά της και τα ουρητήρια. Σήμερα δεν υπάρχει πια η πλατεία, έχει γίνει πολυώροφο κτίριο του Δήμου Αθηναίων.

Ο Μάνος Χατζιδάκις γράφει για την οδό Αθηνάς

στην εισαγωγή του πονήματός του «Οι Μπαλάντες της οδού Αθηνάς», μιας θεατρικής εκδοχής του δρόμου: «Ο δρόμος έχει πολλά οιομαγειρεία και πιο πολλά πορνεία, κινηματογράφους για κατ' ιδίαν ερωτικές απόλαυση, ξενοδοχεία σκοτεινά για άμεση ερωτική περιθάλψη – κάτι σαν Πρώτων Βοηθειών, να πούμε, ερωτικών –, χιλιάδες καφε-νεία για ημερήσια χαύνωση, το Δημαρχείο, κι ένα γραφείο κηδεύων αλλοτινών καιρών. Στον δρόμο αυτόν κυκλοφορούν εργατικοί, μικροέμποροι, αλήτες, πόρνες, τραβεστί, δημοσιογράφοι, επαρχιώτες μαστροποί και χίλιοι δολοφόνοι. Αυτό περί-που είναι το σκηνικό».

Σ' αυτό τον χώρο, μ' αυτό τον κόσμο ήμουν υποχρεωμένος καθημερινά να συναλλάσσομαι, να φροντίζω να έχει εμπόρευμα το μαγαζί, να προσέχω ό,τι στρατιωτικό αγοράζαμε να μην είναι κλεμμένο, να πουλάμε με τον θείο μου σε καλές τιμές για να βγάζουμε τη διαφορά ± τη σημειώναμε σ' ένα μπλοκάκι, ρούχο σε ρούχο, πώληση σε πώληση, και το βράδυ σούμα το κέρδος μας. Ο θείος μου με ενημέρωνε για όλα τα οικονομικά του μαγαζιού, μου έδειχνε όλα τα κιτάπια, ήταν ψυχούλα, σαν να μην τον ενδιέφερε το χρήμα, ίσως γι' αυτό έπαιζε χαρτιά και άλλα τυχερά παιχνίδια. Συχνά μου έλεγε: «Αφού γλίστρωσα όταν μου βάλανε οι ταγματσαφλίτες το περιστρόφο στην κοιλιά στην πλατεία της Τρίπολης, δεν υπολογίζω ούτε φοβάμαι για τίποτα!».

Μορφωμένος, έξυπνος, χαρούμενος, όμορφος, πανούργος, βοηθούσε κάθε γραφικό τύπο που έφτανε στην πόρτα του. Όπως τον παλαιστή Τάσο που, όσο περνούσαν τα χρόνια, τόσο κρέμαγε παράσημα ψεύτικα στον λαιμό του, όλο και περισσότερα, τ' αγοράζε ο καημένος στα παλιατζίδικα... Τον Τάσο τον είχε με τον μήνα. Τον σαλεμένο καθηγητή που ήξερε την Αγία Γραφή απέξω και που, όταν του φωνάζανε «γόνι», σήκωνε το κεφάλι του και το τέντωνε ψηλά, κι όταν τον φώναζαν «λούστρο» το κατέβαζε ταπεινά, ο θείος μου τον πρόσεχε και τον προφύλαγε από κινδύνους, καθόταν μαζί του και κουβέντιαζε σοβαρά για ώρα πολλή.

Μία φορά την εβδομάδα είχαμε και τον μόνιμο λούστρο με τα τατουάζ, το σκαμνί στη μασχάλη, φανελάκι άσπρο στο γυμνασμένο κορμί και το κασελάκι κρεμασμένο στον ώμο. Αυτών τον είχε μόνιμο ο θείος μου. Καθόταν στο σκαμνί, άνοιγε το κασελάκι με τα σύνεργα, βούρτσες, βερνίκια και γυαλιστικό, χαρτόνι από κουτί τσιγάρα για το πλάι να μη λερωθούν οι κάλτσες, δέσμα και βελούδο για το τελικό γυάλισμα. Αυτό τον μελαμψό λούστρο με το αθλητικό σώμα (Μάνθος το βαφτιστικό του) τον είχα τσεκάρει πριν καιρό στην πλατεία Κοτζιά να τον παίρνει αστυνομικός για ανάκριση στο τμήμα. Ο λούστρος «τα 'κανε Κορέα», σήκωσε το ξύλινο κασελάκι ψηλά και το διέλυσε πάνω στην πλατεία, αλλού οι μπουρτίες, αλλού οι βούρτσες, αλλού το σπασμένο

κασελάκι. Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό, τράβηξε ξυραφάκι από το τσεπάκι του και με το δεξιό πλάκωσε να κόβει τις φλέβες στο αριστερό χέρι, και να τα αίματα. Δρόμο ο αστυνομικός, άφησε τον λούστρο στο χάλι του. Ο Μάνθος καθάρισε μ' ευκολία τα αίματα, πήρε σφυρί και πρόκες και σε μισή ώρα το μαγαζί ήταν σε λειτουργία. Και εγώ τον ρωτάω: «Τις φλέβες, ρε Μάνθο;». «Όχι, ρε μορτάκο, ο μπάτσος ήταν φρέσκος και την "έφαγε" με το ξυραφάκι, ψάρωσε, ίσα μια μύτη της καρφίτσας αφήνω και τραβάω καμιά δεκαπενταριά ξυραφιές στο δέρμα, κι ο τσαμπούκας μου πιάνει κι έτσι είμαι στον δρόμο με το κασελάκι και βγάζω μεροκάματο». «Στο αστυνομικό τμήμα γιατί, ρε Μάνθο; Ερωτοδουλείες ή χασίσια;» τολμάω την ερώτηση. «Και τα δύο, ρε μόρτη».

Μια άλλη γλυκιά φιγούρα της οδού Αθηνάς κι όλης της Αθηνάς ήταν η Πτερού. Όργωνε το κέντρο της Αθηνάς και δημιουργούσε ευθυμία με τις ατάκες της και το περήφανο βάδισμά της. Πουλούσε φτερά και πούπουλα πολύχρωμα, ακούω ακόμα τη φωνή της «Φτεράαα... πάρτε, καλέ, φτερά...» Ο Ανδρέας Νομικός, έτσι ήταν το πραγματικό του όνομα, ήταν υπερήφανος και ετοιμόλογος, δεν δεχόταν ποτέ του χαρτζιλίκι, έερναγε σίφουνες από το μαγαζί μας και ξεσήκωνε με την αδελφίστικη φωνή του, το γλαρό του μάτι και τις περίτεχνες κινήσεις του σώματος νέους, ηλικιωμένους, γυναίκες, καταστηματάρχες, οδηγούς, τροχονόμους, περιπτεράδες, για να τον προσέξουν και να αγοράσουν την πραμάτεια του που πάντα κουβαλούσε μαζί του. Το ταλέντο του ήταν μοναδικό, αυτοσχεδίαζε όλη μέρα και κάλυπτε μεγάλες αποστάσεις διαλαλώντας «τα φτερά και πούπουλα». Φαίνεται πως ήταν μεγάλος ηθοποιός στο θέατρο του δρόμου, παρίστανε μάλλον τον ομοφυλόφιλο, δεν τον έκοβα για «σαρκολάτρη» τρόπο να βγάζει το μεροκάματο είχε σοφιστεί, άλλωστε έπαιζε σε ελληνικές ταινίες ρόλους σχετικούς κι επιτυχημένους.

Η μεγάλη πριγκίπισσα του μαγαζιού μας αλλά και της οδού Αθηνάς, ίσως και όλης της Αθηνάς εκείνη την εποχή, ήταν η Μπρίλη, που είχε ξεμείνει από την Κατοχή, μεγάλη πια, αλλά ασκούσε ακόμα το επάγγελμα με επιτυχία. Μπροστά στο μαγαζί ήταν ένας θάλαμος του ΟΤΕ και εκεί, στον ίσκιο του, είχαμε μια καρέκλα για εμάς αλλά και για την Μπρίλη με τα κοκκινόξανθα μαλλιά και τις φακίδες στο πρόσωπο, που εκτός των άλλων ήταν και γλωσσοπλάστρια. Όταν άνοιγε το στόμα της, που δεν είχε δόντια, γέλαγε, διασκεδάζε όλο το πεζοδρόμιο, και οι οδηγοί σταματούσαν τα

αυτοκίνητά τους για να ακούσουν το διαφορετικό κάθε μέρα υβρεολόγιό της. Η Μπρίλη, αυτό το νευρικό αγρίμι, αυτή η πρσινομάτα ιερόδουλη, δεν πίστευε κανέναν, τα 'βαζε με όλους και περισσότερο με τους μπάτσους. [...]

Ζευγαράκια νιόπαντρα από την επαρχία «πλήρωναν τη νύφη» όταν η Μπρίλη καταλάβαινε ότι τη σχολιάζουν, γινόταν «Τούρκος», τα ακολουθούσε δεκάδες μέτρα και τα στόλιζε με τον δικό της, μοναδικό τρόπο. Άρχιζε με το «Ρε μαλάκα, φαρμακοψώλη, εγώ πουτάνα είμαι και βγάζω το ψωμί μου με τις βίζιτες, εσύ με τη μαλακισμένη που έχεις δίπλα σου, την κουφαλοπαρθένα, που καμαρώνεις για την παρθενιά της, πού ξέρεις, που να ξεραθείς, τι ξεροτοίμπουκα έχει πάρει στη ζωή της...» και τελείωνε σχεδόν πάντα με το «Στην Ακρόπολη την πας την αρχιδουσαγγίχτρα, ρε μαλάκα, κοίτα μη ζαλιστείς και πέσεις και σπάσεις τ' αρχίδα σου!». Τον κουλουρά από την Ήπειρο που την ενοχλούσε συστηματικά και πρόστυχα, τον παραφύλαξε μια μέρα και, όταν αυτός περνούσε με δύο μέτρα φορτωμένα τα κουλούρια στον ταβά, του ξηγήθηκε μπαιμπέσικα από πίσω, του 'δωσε σπρωξιά θανάτου μέσα στις γραμμές του τραμ. «Πάρ' την, ρε πούστη!» είπε και τον ξάπλωσε στην Αθηνάς με καμιά πεντακοσαριά κουλούρια σκόρπια στην άσφαλτο. Δεν τον λυπήθηκε κανείς.

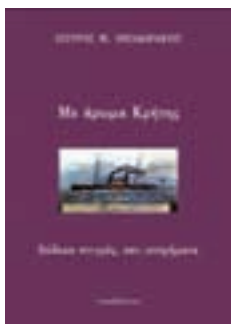
Η αγαπημένη μας Μπρίλη μεσολαβούσε και στις πωλήσεις του μαγαζιού, ήξερε λίγα απ' όλες τις γλώσσες, γερμανικά καλά. Ένα μεσημέρι που ήμουν πίσω από το παραβάν και προσπαθούσα να πουλήσω ένα ψαράδικο παντελόνι σε δύο Γερμανούς, με τα γερμανικά της και τις καντρίλιες της, με το φουστάνι σπικνέμενο, τους έβιασε σε χρόνο μηδέν, το πήραν ακριβοπληρωμένο και λίγο ελαττωματικό. Όταν της είπα τους φόβους μου μήπως μας το φέρουν πίσω και της έδωσα για τον κόπο της πέντε δραχμές, μου έδωσε την απάντηση: «Σιγά τους μαλάκες, θα τους το φάνε στο παραπάνω καμπαρέ». Κάθε πρωτομηνιά ήταν γι' αυτήν η μεγάλη της, η μοναδική μέρα: Στολιζόταν με ό,τι καλύτερο σιδερωμένο ρούχο είχε με έντονα χρώματα ±προτιμούσε τα κίτρινα± κι άρχιζε να κατεβαίνει από την Ευριπίδου και κάτω, στο αριστερό πάντα πεζοδρόμιο της οδού Αθηνάς, με την κοιλίτσα της να εξέχει, τα ξανθά της μαλλιά, τα ανοιχτά βασανισμένα της πόδια, μάλλον από τις πολλές βίζιτες, από μαγαζί σε μαγαζί. «Να σας μπει βαθιά, κορίτσια, να τον έχετε μεγάλο και πρόχειρο, αγόρια, καλό μήνα...»

→ d.fyssas@gmail.com

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το θέμα στο site

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

Με άρωμα Κρήτης - Δώδεκα στιγμές, σαν ιστορήματα, εκδ. Γραφοτεχνική

Ο αυστραλός στρατιωτής Τζεφ Έντουαρντς, ο σφακιανός παραβόκρης Μανούσος Καλλικράτης, ο συγγραφέας Νίκος Καζαντζάκης. Πειρατές στη Γραβούσα, Μινωίτες στη Σκόπελο, πρόσφυγες στην Πελοπόννησο. Ένα ατμόπλοιο που ολοκαυτώνεται, ένας φάρος που σβήνει οριστικά, ένα λιμάνι που μένει δίχως πλοίο. Το Αρκάδι, η Παναγιά η Κλεφτρίνα, ο Άν-Γιώργης του Λυκαβηττού, η Άλωση της Πόλης, η Ελληνική επανάσταση, η Μάχη της Κρήτης. Ποιο νήμα συνέχει πρόσωπα, τους τόπους, τα γεγονότα; Δώδεκα κείμενα, σαν ιστορήματα. Καθένα τους και μια στιγμή με το άρωμα της Κρήτης.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Η καρδιά των Χριστουγέννων χτυπάει στο Public

Η μεγαλύτερη ποικιλία δώρων στη μεγαλύτερη γκάμα τιμών. Από ημερολόγια 2018 μέχρι χιλιάδες προτάσεις σε παιδικά βιβλία, CD, DVD και παιχνίδια (φέτος, τα Public βοηθούν να επιλέξουμε το κατάλληλο παιχνίδι βάσει των πολλών ευφυιών που μπορεί να αναπτύξει το παιδί παίζοντας). Η μεγαλύτερη συλλογή σε επιτραπέζια και Puzzles (από εντυπωσιακές 3D κατασκευές έως το μεγαλύτερο puzzle στον κόσμο). Προϊόντα τεχνολογίας, Drones, VR γυαλιά, χιλιάδες games για PC, κάμερες για φωτογραφίες στη στιγμή, μεγάλη ποικιλία σε χριστουγεννιάτικα αντικείμενα κ.ά. Στα Public μπορούμε να προμηθευτούμε εισιτήρια για θεάματα και για συναυλίες, ενώ η χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα συμπληρώνεται από χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις με τους ήρωες των Despicable Me 3 και LEGO Ninjago Movie, με κατασκευή χριστουγεννιάτικων στολιδιών LEGO και μουσικά σύνολα όπως οι Jazz the 2. Για το σύνολο των εκδηλώσεων μπορείτε να ενημερωθείτε στο blog.public.gr!

piece of cake

Οι 120 καλύτερες συνταγές για κέικ
από τον Άκη Πετρετζίκη

Blisscakes, cloudecakes, sparkcakes, worldcakes...
Για μένα όλα είναι κέικ. Και είναι όλα υπέροχα. Ένα
βιβλίο με 120 συναρπαστικές, πρωτότυπες, γλυκές
συνταγές, που δε θα αφήσει κανέναν παραπονεμένο,
όποιες κι αν είναι οι αγαπημένες του γεύσεις. Μια έκ-
δοση που συγκεντρώνει τη δουλειά ετών και την επιθυ-
μία μου να σας προσφέρω πραγματικά το καλύτερο.

Άκης Πετρετζίκης

Βιβλίο για
**Χρόνια
Πολλά**

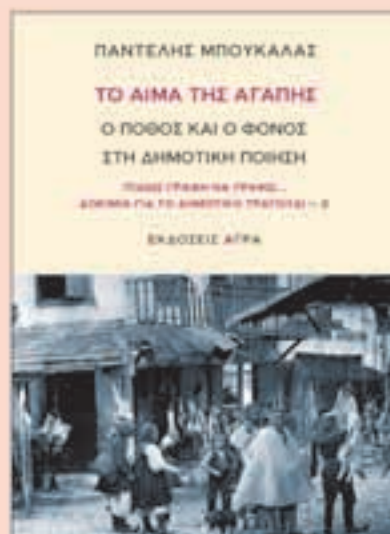

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

Εσείς κι εμείς πάντα σ' επαφή!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΡΑ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2017

www.agra.gr

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 99 - ΛΟΦΟΣ ΣΤΡΕΦΗ - ΤΗΛ.: 210 7011461

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Star Wars: Οι τελευταίοι Jedi

(STAR WARS: THE LAST JEDI) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ράιαν Τζόνσον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟYN: Ντέιζι Πίντλεϊ, Τζον Μπογιέγκα, Όσκαρ Αϊζακ, Άνταμ Ντράιβερ, Κάρι Φίσερ, Μαρκ Χάμιλ

Κι ενώ η Αυτοκρατορία έχει εντοπίσει την κρυψώνα των επαναστατών, η Ρέι ζητά από τον Λουκ να την εκπαιδεύσει στην τέχνη των Τζε-ντάι. Όμως εκείνος αρνείται πεισματικά θεωρώντας τους «μαχητές με τα φωτόσπαθα» ως την πηγή όλων των δεινών.

Το 8ο κεφάλαιο της περίφημης σειράς «Ο Πόλεμος των άστρων» είναι όχι μόνο το πιο ενδιαφέρον, αλλά και το πιο προχωρημένο από τα τελευταία πέντε φιλμ. Χωρίς να χάνει τίποτα στο κομμάτι της εξέλιξης των χαρακτήρων (η σχέση του Κάιλο Ρεν και της Ρέι αποκτά απρόσμενο, μεταφυσικό και σκοτεινό χαρακτήρα, ενώ η Λέια –τα τελευταία γυρίσματα της Κάρι Φίσερ που «έφυγε» στις 27 Δεκεμβρίου 2016– και ο Λουκ θα συναντηθούν για μια τελευταία φορά πριν από το οριστικό αντίο), του στιβαρού θεάματος ή της αναζήτησης της μεγαλοπρέπειας, ο σκηνοθέτης Ράιαν Τζόνσον αποδεικνύεται ο πλέον ικανός για να διαδεχτεί τον στιλίστα, αλλά άτολμο σεναριακά, Τζέι Τζέι Εμπραμς για να οδηγήσει το μύθο σε νέα, ριψοκίνδυνα εδάφη. Από εκεί ακριβώς που τέλειωσε το προηγούμενο έβδομο επεισόδιο της σειράς «Η Δύναμη ξυπνάει» συνεχίζει η πλοκή της νέας ταινίας. Η αναπάντεχη συνάντηση του θρυλικού Τζε-ντάι Λουκ Σκάιγουοκερ,

του «τελευταίου των Μοϊκανών», και της νεοφερμένης ηρωίδας Ρέι, ενός κοριτσιού από «το πουθενά» που συμβολίζει το μέλλον της επανάστασης απέναντι στην πανίσχυρη και αλαζονική Αυτοκρατορία, είναι το βαρόμετρο του φιλμ. Γύρω από αυτό ο σκηνοθέτης Ράιαν Τζόνσον (απόλυτα επιτυχημένο για το είδος του το «The Looper») αναπτύσσει τη δική του άποψη για το μέλλον του «Star Wars», που ίσως και να απογοητεύσει τους φαν του διαστημικού saga, αλλά οπωσδήποτε είναι μια θέση που διαθέτει βαρύτητα και ισχυρή ιδεολογικοπολιτική βάση που δεν θα περιμέναμε να δούμε σε μια ταινία όπως αυτή. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, ο Τζόνσον μάς λέει να ξεπερδεύουμε με το παρελθόν αφού τόσα χρόνια –φτάσαμε τα 40!– τίποτε δεν έχει αλλάξει, παρά μόνο οι αρχικοί πρωταγωνιστές που γέρασαν και δείχνουν πιο κουρασμένοι από ποτέ, ενώ οι δύσμοιροι αντάρτες της επανάστασης εξακολουθούν να κρύβονται στα μικρά σκάφη τους που δείχνουν σαν καρφίτσες δίπλα στα μεγαθήρια της Αυτοκρατορίας. Μάλιστα, για να γίνει πιο πειστικός πολλές φορές σατιρίζει ιερά και όσια της σειράς που θα σπκώσουν την τρίχα κάγκελο στους φαν. Το ζουμί, όμως, κρύβεται αλλού. Καθώς ο Τζόνσον

σωστά επισημαίνει ότι n... Επανάσταση δεν προχώρησε ούτε μια μέρα από εκείνο το καλοκαίρι του 1977, που βγήκαν για πρώτη φορά στη σκοτεινή αίθουσα οι τίτλοι αρχής του πιο γνωστού διαγαλαξιακού σινεπαραμυθιού, δίνει τη λύση για το μέλλον της από εδώ και πέρα. Με ένα σχεδόν μαρξιστικό σκεπτικό γύρω από το τέλος των ειδώλων και των παλιών θεών (ο Λουκ Σκάιγουοκερ το λέει ξεκάθαρα: όλα τα κακά από τους Τζε-ντάι –ακόμη και η εκπαίδευση του Νταρθ Βέιντερ– ξεκίνησαν και πρέπει να τελειώνει ο μύθος τους), ο Τζόνσον βάζει τους φτωχούς και απόκληρους να ηγούνται της επανάστασης, στέλνει τις πριγκίπισσες και τους αυτοκράτορες σε αμετάκλητη συνταξιοδότηση, ενώ εντοπίζει το χειρότερο μέρος του κόσμου «όπου κατοικούν τα πιο σιχαμένα πλάσματα» όχι σε κακόφημο στέκι με θαμώνες τους μεγαλύτερους εγκληματίες-τέρατα (όπως είχε πράξει πριν από 4 δεκαετίες ο Λούκας στην περίφημη Καντίνα) αλλά σε ένα πριγκιπάτο λάμπης και αριστοκρατίας, ίδιο με το Μονακό, όπου η κλιδή, το χρήμα και η σαμπάνια ρέουν άφθονα πάνω από τις ρουλέτες και τα χαρτοπαικτικά τραπέζια στα οποία διασκεδάζουν ανέμελοι οι πιο πλούσιοι του γαλαξία! Είπατε τίποτα;

JUST THE FACTS

StarWars: Οι τελευταίοι Jedi (*)**
Τέλος εποχής για τους Τζε-ντάι

Coco ()**
Μουσικό γλέντι μέχρι θανάτου

Η ψυχή και το σώμα ()**
Η φετινή Χρυσή Αρκτος

Πολυξένη: Μια ιστορία από την Πόλη (-)
Η μοίρα μας γυναίκα στην Πόλη του '60

Δεν είμαι η μαντάμ Μποβαρύ (1/2)**
Κινέζικη δραμεντί βραβευμένη στο Σαν Σεμπαστιάν

Χριστούγεννα και Σία ()**
Χριστούγεννα στο Παρίσι με τον Αϊ-Βασίλη

«Κάποια στιγμή οφείλουμε να αφήσουμε πίσω μας το παρελθόν. Ακόμη και να το σκοτώσουμε, αν χρειαστεί».

(Λουκ Σκάιγουοκερ στο «Star Wars»)

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☞ May the force be with us

Coco ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λι Άνκριτζ, Αντριαν Μολίνα **ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ ΟΙ**
ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Άντονι Γκονζάλες, Γκαέλ Γκασσία Μπερνάλ,
Μπέντζαμιν Μπρατ

Ο 12χρονος Μιγκέλ θέλει να γίνει μουσικός, όπως το είδωλό του Ερνέστο ντε λα Κρουζ, παρά τις αντιρρήσεις της οικογένειάς του. Στη διάρκεια της μεξικάνικης γιορτής Μέρα των Νεκρών, ο Μιγκέλ θα βρεθεί πιο κοντά στην πραγματοποίηση του ονείρου του αλλά ταυτόχρονα θα παγιδευτεί στη Χώρα των Νεκρών έχοντας μόλις λίγες ώρες για να καταφέρει να «ζωντανέψει» και πάλι...

Χάρμα ιδέσθαι το νέο πρότζεκτ των Disney-Pixar, μεταφέρει το πολυπολιτισμικό όραμα μιας ξεχωριστά feelgood ταινίας στα όρια μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας με τρόπο που θα αγγίξει εξίσου μικρούς και μεγάλους. Είναι το όνειρο και η αγάπη για τη μουσική που κάνει τον αποφασισμένο Μιγκέλ να πάει κόντρα στις επιταγές της αυστηρής γιαγιάς και να ζησει τη μεγάλη περιπέτεια. Η φανταχτερή μεταθανάτια μητρόπολη των νεκρών είναι φτιαγμένη με μεγάλο μεράκι και έμφαση στη λεπτομέρεια. Ειδικής σημασίας το πέρασμα των νεκρών για μια μέρα στον κόσμο των ζωντανών, με γνώμονα τη μνήμη και την αγάπη των δευτέρων. Πολλές, έξυπνες και κυρίως κωμικές οι ιδέες που σκαρφίστηκαν οι σεναριογράφοι και οι τεχνικοί των εφέ για να αποδώσουν όλη τη γοητεία ενός κόσμου που δεν έχει σε τίποτα να ζηλέψει από τη φινέτσα ή την ξεκαρδιστική καθημερινότητα των ζωντανών.

Η ψυχή και το σώμα

(ON BODY AND SOUL) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ίλντικο Ενιέντι **ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:** Αλεξάντρα Μπορμπέλι, Γκέζα Μορτσάνι

Ο εσωστρεφής Εντρε και Μαρία δουλεύουν μαζί, όταν ανακαλύπτουν τυχαία ότι μοιράζονται το ίδιο όνειρο κάθε βράδυ. Αισθάνονται αμήχανοι, δύσπιστοι και φοβισμένοι από την ανακάλυψη αυτή αλλά θα επιχειρήσουν να ζωντανέψουν τα όνειρά τους και να έρθουν πιο κοντά.

Η νικήτρια του φετινού φεστιβάλ Βερολίνου Ουγγαρέζα Ίλντικο Ενιέντι αφηγείται μια ιστορία πυκνή σε μυστήριο και νοήματα σαν να πρόκειται για τον ορισμό της απόλυτης αγάπης. Πίσω όμως από το προφανές —με την καλή έννοια— μοιραίο δέσιμο δύο μοναχικών ψυχών κρύβεται η καχυποψία κι ο μισανθρωπισμός των πολλών που αρνούνται να δεχτούν την ύπαρξη μιας «μεταφυσικής» σχεδόν αγάπης, η δύναμη της οποίας είναι ικανή να επισκιάσει τα πάντα. Ακόμη και την γκριζα καθημερινότητα, δίνοντάς της την ποιητική διάσταση που χρειάζεται για να μπει το φως στη ζωή των δυσλειτουργικών ηρώων. Λυρισμός, ευαισθησία, εικαστική φωτογραφία —θαυμάσια τα ποιητικά πλάνα με τα δύο ελάφια στο χιονισμένο δάσος— σε μια ταινία που μετατρέπεται σε κραυγή αγωνίας για το φόβο, τη σύγχρονη αποξένωση και τον κυνισμό που μαστίζουν τη δυτική κοινωνία. Βραβείο ερμηνείας στα πρόσφατα ευρωπαϊκά βραβεία για την εκπληκτική τσέχα ηθοποιό Αλεξάντρα Μπορμπέλι.

Χριστούγεννα και Σία

(SANTA & CIE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλέν Σαμπά
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Αλέν Σαμπά, Γκολσιφτέ Φαραχανί, Οντρέι Τοτού, Μπρούνο Σάντσες, Νταβίντ Μαρσέ

Την παραμονή Χριστουγέννων τα 92.000 ξωτικά του Αϊ-Βασίλη ξαφνικά αρρωσταίνουν και ο συμπαθής άγιος πασχίζει να βρει λύση για να παραλάβουν στην ώρα τους τα παιχνίδια τους όλα τα παιδιά.

Οκ, η υπόθεση βρίσκεται πέρα από κάθε κριτική ή ρεαλιστική αξιολόγηση αλλά ο Σεμπά («Αστερίξ και Οβελίξ - Επιχείρηση Κλεοπάτρα») ξέρει να παίζει καλά τα κουμπιά της κωμωδίας ξεπερνώντας, σχετικά ανώδυνα, κάθε υποψία να κυλήσει σε ενοχλητικά ή κακόγουστα επεισόδια. Ευρηματικά γκαγκς, μερικές αστειές ατάκες, εύστοχη ενσωμάτωση του πνεύματος των γιορτών —και του ίδιου του Αϊ-Βασίλη τον οποίο υποδύεται ο ίδιος ο Σεμπά— για μια ταινία που δεν είναι τίποτα άλλο από ό,τι δείχνει. Μια σάτιρα των Χριστουγέννων με την οποία περνάς μια χαρά.

ΑΚΟΜΗ

► Η ηθοποιός Δώρα Μασκλαβάνου σκηνοθετεί την «Πολυξένη: Μια ιστορία από την Πόλη» (-) που αποτελεί την άτυπη βιογραφία μιας δυνατής και ελεύθερης γυναίκας η οποία πήγε κόντρα σε όλα για να βρει τη δικαίωση.

► Το «Δεν είμαι η Μαντάμ Μποβαρύ» (*1/2) είναι μια πετυχημένη στα βασικά της χαρακτηριστικά δραμεντί γύρω από την προσπάθεια ενός αγαπημένου ζευγαριού που χωρίζει, για να ευνοηθεί από τον νόμο που δίνει τη δυνατότητα σε νιόπαντρα ζευγάρια να αποκτήσουν εύκολα στέγη.

«ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ»

11 εικαστικοί στο μακρύ τραπέζι της μνήμης του **Μισέλ Φάις**

Της **ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ**

Πώς θα έμοιαζε ένα τραπέζι της μνήμης; «Ένα μακρύ, στρωμένο, ξύλινο, τραπέζι, τόσο μακρύ που χάνεις την κεφαλή, τη μέση και τα άκρα, ένα τραπέζι που ενδέχεται και να το ονειρεύεσαι, πολύ καθαρά όμως, τόσο που όταν ξυπνάς, βλέπεις αυτά που έβλεπες πριν συμπαγή και ευκρινή, θολά και ρευστά πλέον, χωρίς περιγράμματα».

Αχιλλέας Παπακώστας

INFO

Εγκαίνια: Τετ. 13/12, 20.00. Τετ. - Παρ. 18.00-21.00, Σάβ. 12.00-20.00
Κυρ. 12.00-15.00 μ.μ.
Κλειστά: 23-24/12, 30-31/12, 6-7/1.
Ως 14/1/2018.
Φωκίωνος Νέγρη 16, 210824681

Την Κυριακή 17/12 στις 13.00 θα πραγματοποιηθεί η πρώτη ξενάγηση/συζήτηση/αναλόγιο στον χώρο της έκθεσης. Οι ζωγράφοι Άγγ. Αντωνόπουλος, Μ. Βλαχάκη, Π. Γουλάκος, Μ. Ζαμπούρα, Κ. Παπανικολάου, Γ. Ρόρρης και ο φωτογράφος Η. Κοσίντας ξεναγούν, μαζί με την κριτικό λογοτεχνίας και μεταφράστρια Κατερίνα Σκινά, φιλότεχνους και βιβλιόφιλους στην έκθεση και, παρουσία του συγγραφέα, συζητούν μαζί τους. Ηθοποιοίς Αλεξία Καλτσίκη θα διαβάσει αποσπάσματα από βιβλία του συγγραφέα.

Επιμέλεια έκθεσης: Ελισάβετ Σακαρέλη

Σε αυτό το μεταίχμακo τραπέζι, το μεταξύ ύπνου και ξύπνου, κάθονται 11 ζωγράφοι κι ένας φωτογράφος για να ανασύρουν εικόνες από το σύνολο σχεδόν του έργου (1994-2017) του Μισέλ Φάις. Οι ζωγράφοι Άγγελος Αντωνόπουλος, Καλλιόπη Ασαργιωτάκη, Μαριλίτσα Βλαχάκη, Περικλής Γουλάκος, Μαριλένα Ζαμπούρα, Μανώλης Μπισάκης, Χρήστος Μποκόρος, Χρόνης Μπότσογλου, Αχιλλέας Παπακώστας, Κώστας Παπανικολάου, Γιώργος Ρόρρης και ο φωτογράφος Ηλίας Κοσίντας, πατώντας στο πεζογραφικό, θεατρικό και φωτογραφικό έργο του συγγραφέα συνθέτουν τις δικές τους ιστορίες βλεμμάτων (μέσα από ζωγραφική, βίντεο, φωτογραφίες) στο πέρασμα του χρόνου. Λίγο πριν τα εγκαίνια μιας ιδιότυπης έκθεσης όπου η ζωγραφική συναντάει τη λογοτεχνία, μιλήσαμε με τον Μισέλ Φάις.

«Μόνο μιλώντας για την επικράτεια του γκρι θα ξεφύγεις από την επικράτεια του γκρι». Είναι μια ταυτολογική ρήση της τελευταίας σας ηρωίδας, Lady Cortizol, εξόχως ψυχαναλυτική, που παραμένει και την περιπέτεια της γραφής. Εν προκειμένω της δικής σας γραφής, που καθώς προχωράει στο χρόνο πειραματίζεται με τα όριά της, γυρνώντας την ίδια στιγμή γύρω από τις εμμονές του συγγραφέα. Ο ψυχικός ορίζοντας ορίζει τον αφηγηματικό. Πώς είναι η ενατένιση ενός τέτοιου ορίζοντα, εικοσιτριών χρόνων, από την τωρινή σας θέση; Κάτι ανάμεσα σε περιδίνηση, ίλιγγο, λιποθυμία. Μετά, συνήθως, σηκώνεσαι με βαρύ κεφάλι και χάλια στομάχι, υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που σηκώνεσαι πιο ανάλαφρος, με την τρυφερή αίσθηση μιας απώλειας που καλώς έχει απωλέσει ότι έχει απωλεσθεί.

Μιλάτε για ένα τραπέζι της μνήμης με συνδαιτυμόνες

δώδεκα «αγαπημένους φίλους, αφοσιωμένους και ταλαντούχους ανθρώπους της εικόνας». Πώς σχηματίστηκε αυτή η συντροφιά; Με ποιο τρόπο αναδύθηκαν οι εμπνεύσεις, πώς φτιάχτηκαν οι γεγιμίες και οι αντιστοιχίες; Αυτή η έκθεση δεν έπεσε από τον ουρανό. Και δεν μιλάω για το προφανές: οργάνωση, τρέξιμο, κατάλογος και τα ρέστα. Μιλάω για το παρελθόν της. Όχι το εξωτερικό ± αναθέσεις, συνδυασμοί προσώπων. Στέκομαι στον μέσα χρόνο. Οι «Συγκάτοικες εικόνες» έχουν ψυχικά δεδουλευμένα και πνευματική προύληψη. Σχεδόν με όλους που εκθέτουν σ' αυτή την έκθεση με συνδέουν μνήμες, στιγμές που διαρκούν, πράγματα απτά με ψυχικό βάρος. Εξώφυλλα, εικόνες, προλογίσματα, συνεντεύξεις, εκθέσεις, θεατρικές παραστάσεις, συμμετοχή σε ομαδικές εκθέσεις, αλλά και κοινές διακοπές, οινοκατανύξεις, εντάσεις, διαφωνίες και πολλά πολλά γέλια. Ξέρετε, οι άνθρωποι που παλεύουν με το σκοτάδι τους δεν είναι ήμερα ζώα. Μπορεί με κάποιους από αυτούς που με τιμούν σήμερα, πάνω απ' όλα με τη φιλία τους, να μη βλέπομαστε, όπως βλέπομασταν, να μην ανοίγουμε τις καρδιές μας, όπως τις ανοίγαμε, να μην τσακωνόμαστε, όπως τσακωνόμασταν, να μη γελάμε, όπως γελούσαμε, αλλά τα χνάρια μας, οι δισταυρώσεις μας, οι τομές μας, παραμένουν ανεξίτηλα. Γι' αυτό, ευχαριστώ από καρδιάς τον Χρόνη, τον Χρήστο, τον Γιώργο, τον Άγγελο, τον Κώστα, τον Περικλή, τη Μαριλένα, τη Μαριλίτσα, την Καλλιόπη, τον Ηλία, τον Εμμανουήλ, τον Αχιλλέα και, φυσικά, την Ελισάβετ και τον Σωτήρη, αλλά και την Άννα, την Βασιλική και τη Φανιώ.

Οι «Συγκάτοικες εικόνες» μοιάζουν με μία ιδιότυπη ρετροσπεκτίβα. Μια ανασκόπηση των γραφουμένων, μία αναπόληση, αναδρομή σε τετελεσμένους κόσμους. Σαν να εικονογραφούνται εδώ στιγμιότυπα από το μεγάλο μυθιστόρημα που εγκιβωτίζει τις «μικροδιηγήσεις» των έργων σας; Όντως. Σαν να περιηγούνται στη βιβλιοθήκη της γραφής μου, να ανασύρουν έναν χαρακτήρα, να τον στήνουν απέναντί, να τον σχεδιάζουν, να τον ζωγραφίζουν, να τον βιντεοσκοπούν, να τον φωτογραφίζουν. Αλλά και μια κατάσταση, μια αύρα, μια εποχή, ένα νεύμα. Το ενδιαφέρον και συγκινητικό μαζί είναι η πολυτροπία βλεμμάτων για ίδια κείμενα και βιβλία.

Τι είδαν οι ζωγράφοι που έσκυψαν στο καλειδοσκοπιο της γραφής σας; Ποια είναι η σχέση σας με το δικό τους έργο; Το τι είδαν θα το διαπιστώσετε εσείς, οι επισκέπτες της έκθεσης. Από μεριάς μου, το μόνο που ξέρω είναι για το διαρκές δούνα λαβείν που, εδώ και χρόνια, κυκλοφορεί μεταξύ μας. Έδωσες λέξη, έλαβες εικόνα. Με το έργο αρκετών έχω μακρά σχέση. Ξέρω τη διαδρομή τους από την εποχή που ήταν στην ΑΣΚΤ. Από τα πρώτα τους βήματα. Από τότε μιλούσαμε ανοιχτά και παθιασμένα, σ' αυτό, βεβαίως, βοηθούσε και το γεγονός ότι δεν ανήκα στο συνάφι τους, ερχόμουν από άλλα εκφραστικά χωράφια. Έτσι, στο πέρασμα του χρόνου, η συνάφεια, η συνομιλία, η εγγύτητα πήρε το σχήμα προλογισμάτων, συνεντεύξεων, συνεκθέσεων.

Στο τραπέζι αυτό κάθονται τα πρόσωπα των βιβλίων σας, αυτοί οι «εξημερωμένοι δαίμονες», όπως τους λέτε, οι «κατάσαρκοι πληρεξούσιοι» σας. Εντός και εκτός κειμένου. Ανώνυμοι και επώνυμοι. Επινοημένοι και βιογραφούμενοι. Πώς σχετίζεστε μαζί τους; Υπάρχει ένα είδος συνοχής, συνέχειας, πολλαπλασιασμού των εαυτών; Οι χαρακτήρες των βιβλίων μας στο πέρασμα του χρόνου είναι κάτι σαν συγγενείς. Όχι, φίλοι. Τους φίλους τους επιλέγουμε. Τους συγγενείς όχι. Ένα δύσκολο σόι, συχνά αγνοούμενο, άλλοτε σκορποχώρι. Παράξενα μούτρα, ανευχάριστα, θυμωμένα, θίγονται με το παραμικρό, όχι σπάνια σου ζητάνε τον ουρανό με τ' άστρα, ενώ, κατά βάθος, θέλουν να σε εξοφάνισουν από πρόσωπου γης, να κοιμούνται στο κρεβάτι σου, να τρώνε από το πιάτο σου, να βλέπουν τα όνειρά σου, να μιλάνε εξ ονόματος σου. Επόμενο δεν είναι άλλοτε να τους βλέπεις σαν έναν δαίμονα, που μεταμορφώνεται σε ό,τι μπορείς να φανταστείς κι άλλοτε σαν το κενό που αδυνατείς να μεταμορφώσεις;

Πώς θα περιγράφατε αυτή τη «μέρα που εδώ και χρόνια σβήνει και ποτέ δεν τελειώνει» (όπως γράφετε στον κατάλογο της έκθεσης); Τρομακτικά ωραία. **A**

Gallery walk

Θα βρεθούμε στη βόλτα των γκαλερί

Στις 16 και 17 Δεκεμβρίου 48 γκαλερί στην Αθήνα, τον Πειραιά, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τη Λάρισα και τη Βέροια θα γίνουν οι στάσεις στο Gallery Walk ± με διευρυμένο ωράριο το Σάββατο (11.00-17.00) και παραμένοντας ανοιχτές και την Κυριακή (11.00-15.00). Τον ρόλο του Ξεναγού θα έχει ο δίγλωσσος χάρτης (ελληνικά-αγγλικά) που έχει σχεδιαστεί ειδικά και θα διανέμεται σε όλες τις γκαλερί που συμμετέχουν στον εικαστικό περίπατο. Στον περίπατο αναμένεται να ανακοινωθούν και οι αλλαγές που μας περιμένουν στην 23η Art Athina ±το Gallery Walk είναι μια παράλληλη δράση της αθηναϊκής φουάρε, η οποία αλλάζει χώρο (Ωδείο Αθηνών), αλλά και ημερομηνίες (20-24/6), ώστε να γίνει η ευρωπαϊκή φουάρε με την οποία θα κλείσει η σεζόν.

Οι γκαλερί που συμμετέχουν

a.antoniopoulou.art, Αριστοφάνους 20, 2103214994

Γκαλερί ΑΔ Παλλάδος 3, Ψυρρή, 2103228785

Αγκάθι Κάρταλος, Μνηστής 12 & Επτανήσου, Αθήνα, 2108640250

Alma Gallery Athens, Υψηλάντου 24, Αθήνα, 2114003160

Γκαλερί Αργώ, Νεοφίτου Δούκα 5, Αθήνα, 2107249333

Αστρολάβος, Ερμούπολης 11, Αθήνα, 2107294342

Artower Agora, Αρμόδιου 10, Αθήνα, 2103246100

Art Zone 42, Λεωφ. Βασιλίας Κωνσταντίνου 42, Αθήνα, 2107259549

Αϊθουσα Τέχνης Αθηνών, Γλυκύνος 4, Αθήνα, 2107213938

Bernier / Eliades, Επταπλάκου 11, Αθήνα, 2103413935

CAN Christina Androulidaki gallery, Αναγνωστοπούλου 42, Αθήνα, 2103390833

Cheapart, Α. Μεταξά 25, Αθήνα, 2103817517

Chili Art Gallery, Δημοφώντος 13-15, Αθήνα

Depo Darm, Ηρώων Σκοπευτηρίου 54-56, Αθήνα, 2107610177

εκφραση-γιαννα γραμματοπούλου Βαλαωρίτου 9α, Αθήνα, 2103607598

Eleftheria Tseliou Gallery, Ηρακλείου 3, Αθήνα, 2103618188

Elika Gallery, Ομήρου 27, Αθήνα, 2103618045

αϊθουσα τέχνης ena, Βαλαωρίτου 9γ, Αθήνα, 2103388501

Enripides Art Gallery, Ηρακλείου 10 & Σκουφά, Αθήνα, 2103615909

Gagosian Gallery, Μέρλιν 3, Αθήνα, 2103640215

Γκαλερί Ερση, Κλεομένης 4, Αθήνα, 2107220231

Γκαλερί 7, Σόλωνος 20, Αθήνα, 2103612050

genesis gallery, Χάρητος 35, Αθήνα, 2117100566

Εικαστικός Κύκλος ΔΑ, Ακαδημίας 6, Αθήνα, 2103646818-9

Εικαστικός Κύκλος Σιαντή, Βασιλέως Αλεξάνδρου 2, Αθήνα, 2107245432

Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, Αρματολών & Κλεφτών 48, Αθήνα, 2106439466

Kalfayan Galleries, Χάρητος 11, Αθήνα, 2107217679

Kappatos Αϊθουσα Τέχνης, Αθηνάς 12, Αθήνα, 2103217931

Kaplanos5, Καπλανών 5 & Μασσαλίας, Αθήνα, 2103388501

Nitra Gallery, Αλωπεκής 34, Αθήνα, 2130436697

Περίτεχνων Καρτέρης, Ηροδότου 5, Αθήνα, 2108239465

Αϊθουσα τέχνης Ρεβέκκα Καρχη, Λεωνίδου 9, Αθήνα, 2105233049

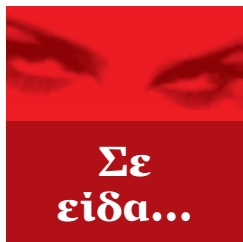
Γκαλερί Σκουφά Σκουφά 4, Αθήνα, 2103643025

Αϊθουσα Τέχνης Τεχνολογίας, Λεμπέση 4, Αθήνα, 2111823818

The Breeder, Ιάσονος 45, Αθήνα, 2103317527

Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Πλ. Φιλικής Εταιρείας 20, Αθήνα, 2103608278, Πειραιάς

Art Πρίσμα, Κουντουριώτου 187, 2104296790

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE κενά και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

SUSHIMOU

4/12. Καθίσατε δίπλα μας με τη φίλη σου, είστε θαμώνες και πιάσαμε κουβεντούλα για το μενού, αλλά φύγαμε απότομα. Ο ψηλός, καροίος. athens@gmail.com

ΨΥΡΡΗ.

2 Δεκεμβρίου πήγαμε «βόλτα», είδα τα πράσινα μάτια σου, τα ερωτεύτηκα και μετά σαν άλλος Βύρωνας, έφυγα... 6940113030. Σε ψάχνω...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE κενά και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

Γ. λίγες ημέρες έμειναν και νομίζω και οι δύο καρδιοχτυπούμε αν θα περάσουμε το τεστ.

Τη μια φορά δεν θέλεις να με δεις και μετά με ταράξεις στα μηνύματα. Είσαι για ψυχίατρο, το καταλαβαίνεις, ε;

Αυτό που μου στέλνεις κάθε ημέρα μηνύματα, ενώ βλέ-

πεις ότι δεν απαντώ, δεν σου λέει κάτι για το μέλλον μας;

Κάτια, ετοιμάσου, έρχομαι Θεσσαλονίκη και δεν πρόκειται να σε αφήσω στιγμή μόνη.

Το μόνο σίγουρο, Πέτρο, είναι πως και οι δύο αγαπάμε τα σκυλιά. Λες να μας φέρουν πιο κοντά;

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, Πλούσιος επιχειρηματίας 34χρονος, γοητευτικότατος, ψηλός, με πολλά ακίνητα στα βόρεια προάστια και σε νησιά, πολυτελή Ι.Χ. και υψηλό εισόδημα €6.000 μηνιαίως, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάπας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Σου το έγραψε και κάποιος άλλος, Μυρτούδι. Κουράστηκα να ζω συνέχεια κάνοντας προσπάθεια να σηκωθώ από εκεί που έπεσα, να βρω δύναμη και κουράγιο να προχωρήσω και να το πάρω από την αρχή τη στιγμή που ξέρω ότι αργά ή γρήγορα θα ξαναπέσω. Κουράστηκα να επενδύω στους λάθος ανθρώπους και να τρώω τα μούτρα μου, μπουχτίσα να ζω αιωνίως σε μια φούσκα που σκάει και με ρίχνει με φόρα στα τσιμέντα. Ελπίζω να μη χαλάω τη διάθεσή σου και σου εύχομαι καλά Χριστούγεννα. Τουλάχιστον ας περνάς εσύ καλά, γιατί οι αναγνώστες σου μάλλον δεν έχουν ταλέντο σε αυτό. **-Αθανασία**

Σας ευχαριστώ πολύ που αναγνωρίζετε το ταλέντο μου στο ευ ζειν, έστω και εμμέσως. Όντως υπάρχει το ταλέντο αυτό και μπορώ να σας πω ότι το ανακάλυψα και το ανέπτυξα με αίμα, δάκρυα και ιδρώτα διότι μεγάλωσα, όπως κι εσείς και ο περισσότερος κόσμος, σε συνθήκες που είχαν μικρή σχέση με τη συνειδητή επαφή με τον εαυτό μας. Λυπάμαι που το μαθαίνετε έτσι απότομα, αλλά το παιχνίδι της ενηλικίωσης έχει αμέτρητες πίστεις που τρως τα μούτρα σου και τα ξανατρως και τα ξανατρως και τα ξανατρως και μετά σηκώνεσαι και ξανασηκώνεσαι και ξανασηκώνεσαι και προσπαθείς και ξαναπροσπαθείς και ξαναπροσπαθείς. Και όλο αυτό κρατάει για πάντα. Όσο για τη φούσκα και τις επενδύσεις στους λάθος ανθρώπους, αυτή είναι μια άλλη υπόθεση. Φούσκωμα ξεφούσκωμα, ε κάποια στιγμή μαθαίνεις να ξεχωρίζεις τι είναι τι και δεν μπαίνεις καν στον κόπο να ασχολείσαι με φούσκες. Εκτός αν χρειάζεσαι πού και πού λίγο παραμύθι, οπότε το κάνεις συνειδητά και έτσι δεν είναι τόσο οδυνηρή η πτώση. Αυτά. Καλές πτώσεις και καλές πτήσεις.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Μυρτώ, τη γνώμη σου επειγόντως! Το λέω με λίγα λόγια για να μη σου πιάνω και τον χώρο. Ενάμιση χρόνο η σχέση, τριών μηνών έγκυος εγώ. Δεν το επιδίωξε κανείς από τους δυο μας.

Στην αρχή φρίκα, έκλαιγα, μιλήσαμε για έκτρωση. Τώρα το μετάνιωσα και θέλω να το κρατήσω. Είμαι 28 και εκείνος 24. Μένω με τους γονείς μου, μένει με τους γονείς του. Ξέρω, θα πεις ότι είμαστε ανώριμοι και ανέτοιμοι, αλλά θα προτιμούσα να πεις κάτι διαφορετικό από αυτό που λένε όλοι. Έτσι κι αλλιώς το πρόβλημά μου δεν είναι αυτό. Έχω πρόβλημα γιατί δυστυχώς οι επιθυμίες μας με το αγόρι δεν συναντιούνται πουθενά. Το καταλαβαίνω ότι αγχώθηκε και ότι δεν ήταν μέσα στα σχέδιά του να βρεθεί μπαμπάκας στα 24, αλλά ας πρόσεχε τέλος πάντων. Και δεν του ζητάω τίποτα. Απλώς θέλω να το κρατήσω με δική μου ευθύνη. Αυτά. Τι κάνουμε;

Σιγά μη σας πω εγώ τι να κάνετε. Είπαμε, δική σας ευθύνη.

Υ.Γ. Αν και όταν λέμε «δική μου ευθύνη» ενώ μένουμε με τους γονείς μας, σημαίνει ότι θέλουμε να μεγαλώσουμε ένα παιδί όλοι μαζί συμπούρμπουλοι. Εκτός αν εννοείτε ότι θα βρείτε ένα δικό σας σπίτι και θα πορευτείτε εσείς και η ευθύνη σας – που δεν το νομίζω. Σε κάθε περίπτωση, καλή τύχη και καλά Χριστούγεννα εύχομαι.

Μυρτούδι μου, γλυκό κι αγαπημένο, πες μου τι γίνεται όταν ο έρωτας πάει και κώνεται μέσα στις ρωγμές του τοίχου της κουζίνας! Τρία χρόνια σχέση από έρωτα πολλά υποσχόμενο και τώρα κάθομαι και αναρωτιέμαι πότε χάσαμε ο ένας τον άλλον και πώς δεν το καταλάβαμε ενώ εκείνος μασάει χτεσινά σουβλάκια μπροστά στην τηλεόραση. Θέλω να χωρίσω και να ξαναβρώ τον εαυτό μου, αλλά όταν η σκέψη αρχίζει και γίνεται πραγματική προοπτική τρέμουν τα γόνατά μου και βουλιάζω ολόκληρη στην απελπισία. Αχ κοριτσάκι μου, γιατί η ζωή να μην είναι όπως στα Υπέροχα Πλάσματα;

Μα είναι! Στα Υπέροχα Πλάσματα ένας έρωτας πολλά υποσχόμενος πήγε και κώθηκε μέσα στις ρωγμές της πραγματικότητας που είχε να κάνει με τα θέλω του καθενός και αντίο σας. Έμειναν, ωστόσο, άλλα πράγματα. Όπως, για παράδειγμα, η σοφία να καταλαβαίνεις εγκαίρως (ή όχι και τόσο εγκαίρως) πότε ήρθε η στιγμή να την κάνεις αποχαιρετώντας ένα όνειρο που δεν σου βγήκε, ακόμα κι αν χρειαστεί να επιστρέψεις σε μια ζωή που κάτι της έλειπε. Δεν πειράζει, γι' αυτό υπάρχουν οι φίλοι, η δουλειά, η σχέση μας με τον εαυτό μας και με τις επιθυμίες μας. Κι η ζωή τραβάει την ανηφόρα.

Υ.Γ. Καλά δεν είναι κιόλας 100% σίγουρο ότι θα χωρίσετε επειδή περνάτε μια ανέμπνευστη φάση. Οι άνθρωποι που δεν θέλουν να χωρίσουν, δουλεύουν. Τα υπόλοιπα είναι κλάψες. Σόρι, αλλά είναι.

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Μεροκάματο vs ποιότητα ζωής
Αρκούντως εορταστικό το κλίμα της εβδομάδας, τουλάχιστον στο κεφάλι και τη φαντασία σου, για-τί η πραγματικότητα δυσκολεύεται να συνεργα-στεί με το όραμά σου. Πολύ ορθά είσαι προσανα-τολισμένος στο να κάνεις καμία εκδρομούλα, να βγεις για διασκέδαση κ.ο.κ. Η δουλειά σου όμως φαίνεται να εξελίσσεται στον Νταρθ Βένιτερ του προσωπι-κού σου γαλαξία και να σε θέτει ενώπιον ζητημάτων καριέρας κι εργασιακής ρουτίνας στο παρά πέντε πριν τις γιορτές. Τα σχετικά ανοίγματα, δε, ακόμη δεν αποτελούν απτές πραγμα-τικότητες. Κι ενώ τα πράγμα-τα στα ερωτικά σου από μόνα τους δεν είναι άσχημα, η γενική διάθεση κλέβει κι εκεί κάτι από το κέφι σου, ειδικά αν παραδο-θείς αμαχητί στα αρνητικά σου συναισθήματα. Πολύ προτιμότερο να αφήσεις τις σοβαρές αποφάσεις για μετά τις γιορτές (αν είναι δυνατόν), είτε αυτές αφορούν τα επαγγελματικά σου, είτε το αν και πώς γίνεται η σχέση σου να χω-ρέσει το προσωπικό σου πρόγραμμα, στόχους και να αφήσει χώρο για τις φιλίες σου. Ένα σχετικό μέτρο στο θέμα αλκοόλ δεν βλάπτει επίσης.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Δυσκολεύεσαι να δεις τα «κέρδη» της ζωής σου
Κάτι σε χριστουγεννιάτικη μελαγχολία και υπε-ρευαισθησία σε πιάνει αυτές τις μέρες με τη συμ-βολή της οικογένειάς σου, της γενικής σου ρου-τίνας και των οικονομικών σου υποχρεώσεων. Αν είσαι ελεύθερος, η συναισθηματική σουπά μέσα στην οποία κολυμπάς σε οδηγεί σε σκέψεις για παλιότερές σου σχέσεις, τις οποίες τείνεις είτε να αθωώσεις (χωρίς λόγο), είτε να κατηγο-ρήσεις για τα πάντα – και οι δύο προσεγγίσεις εξ ίσου άστοχες. Αν είσαι σε σχέση, το προσωπικό και καλά κρυμμένο σου δράμα τείνει να εκδη-λωθεί με επιθετικότητα και ανταγωνισμό προς το σύντροφό σου. Καλύτερα να εστιαστείς σε αυτά που σας ενώνουν, λοιπόν, παρά σε αυτά που τώρα θεωρείς ότι σας διαφοροποιούν. Το σεξ παραμένει ένας σοβαρός άσος στο μανίκι σου, όπως και η από κοινού έξοδοι και κοινωνι-κοποίηση. Γενικά, καλό θα ήταν να αποφύγεις να «κλειστείς» ή να φορτώσεις άσκηση, διατροφή και το πρόγραμμα υγιεινής σου στον κόκορα, γιατί το αποτέλεσμα θα είναι επιβαρυντικό για την υγεία και την ψυχολογία σου.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Χρεώνεσαι ανύπαρκτες προθέσεις λόγω παρεξηγήσεων
Το μικρό σου όνομα θα μπορούσε να είναι «παρε-ξήγηση» αυτές τις μέρες, καθώς δυσκολεύεσαι αρκούντως να επικοινωνήσεις τον εαυτό σου και να συνεννοηθείς για οικογενειακά θέματα με το σύντροφό σου. Παρόμοια φορτισμένες είναι και οι σχέσεις σου με τους συναδέλφους σου, ό-που το μόνο που επιθυμείς είναι να εξισορροπή-σουν τα πράγματα και το μόνο που καταφέρνεις είναι να πιστοποιήσεις ότι αυτό είναι εξαιρετικά δύσκολο ή και αδύνατον επί του παρόντος. Εστι-άσου καλύτερα σε πρακτικά θέματα ρουτίνας, ακόμη κι αν δεν σου φαίνονται και πολύ σέξι ε-πιλογή για την εποχή. Παράλληλα, στο πνεύμα των ημερών, απόφυγε να φέρεις στη σχέση σου ζητήματα σογιών, κληρονομικά και γενικά μοι-ρασμένα οικονομικά, αφού μόνο να φορτίσουν περαιτέρω την κατάσταση θα καταφέρουν. Για να μπορέσεις να κοινωνικοποιηθείς όπως τόσο επιθυμείς αυτές τις μέρες, χρειάζεταιαι πολύ ανοι-χτό μυαλό, σταθερά ενωτικό προσανατολισμό και πολύ πολύ χιούμορ για να μην αφήσεις το κλίμα να βαραίνει δυσανάλογα. Για τη νευρικό-τητά σου, μην παραμελείς τη σωματική άσκηση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Κυκλοφόρησε με προμήθειες και ψυχολογία για «παν ενδεχόμενο»
Το μυαλό σου είναι στην υγεία, τη διατροφή και τη ρουτίνα σου γενικότερα κι όχι άδικα, αφού οι ημέρες φαίνεται να κάνουν ό,τι μπορούν για να σε βγάλουν παντελώς εκτός προγράμματος, με διάφορες προφάσεις που περιλαμβάνουν από μικροαδιαθεσίες, οικογενει-ακές και οικονομικές υπο-χρεώσεις μέχρι ακυρώσεις της τελευταίας στιγμής. Ευ-τυχώς η δημιουργικότητα, η φαντασία και η συναισθημα-τική σου νοημοσύνη είναι σε μεγάλο χái και στη διάθεσή σου για να εξομαλύνεις τους σκοπέλους της καθημερινό-τητάς σου. Αν είσαι μόνος, επιβάλλεται να εξισορροπή-σεις τη ρουτίνα σου με εξό-δους, φλερτ και διασκέδαση. Αν είσαι δεσμευμένος, καλό θα ήταν να επεν-δύσεις στην κατάρτιση ενός κοινού πλάνου με το σύντροφό σου, αφού το να εργάζεστε από κοινού για κάτι θα είναι πολύ πιο εύκολο κι ευ-χάριστο από αδέσποτα «κατηγορώ» και θα α-νακουφίσει και την πίεση που κουβαλάς μέσα στη μέρα. Γενικά, οπλίσου με υπομονή και έσω προετοιμασμένος γιατί οι μέρες σε πηγαίνουν από ανατροπή σε ανατροπή.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Η καλή σου διάθεση είναι η σχεδία των ημερών
Το κέφι σου καλά κρατεί, αν και η τσέπη σου βα-ρυνασταινάξει υπό το βάρος των χριστουγεν-νιάτικων υποχρεώσεων κι επιλογών σου. Την κατάσταση σώζει ότι ένα μεγάλο κομμάτι των χρημάτων σου πηγαίνει σε σωστούς και άγιους σκοπούς, όπως είναι τα παιδιά σου, τα κόμπι σου, η ψυχαγωγία σου και, τελικά, ό,τι σε κάνει χα-ρούμενο. Η χαρούμενη διάθεσή σου επαρκεί ως αντίβαρο στην αναστάτωση και την κινητικό-τητα που υπάρχει στο σπίτι και το οικογενειακό σου πλαίσιο, αν και σου χαλάει ελαφρώς το σκπ-νικό. Όσο δεν εμπλέκεσαι σε θέματα που σου ανοίγουν οι συγγενείς σου, είσαι εντάξει, ακόμη κι αν χρειάζεται να τρέξεις παραπάνω για υπο-χρεώσεις που αφορούν το ίδιο το σπίτι ή για να στηρίξεις ψυχολογικά την οικογένειά σου. Αν είσαι ελεύθερος, θα περάσεις πολύ ωραία αυτές τις μέρες αν αφρεθείς στο κιτς εορταστικό πνεύ-μα και ακολουθήσεις τη ροή του φλερτ και της διασκέδασης. Και αν αποφύγεις να ρισκάρεις τις φιλίες σου, μπλέκοντας το σεξ στο παιχνίδι.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Σπιτικός χαμός με άρωμα Χριστουγέννων και ρυθμός prestissimo
Η συμπεριφορά σου στο σπίτι θυμίζει σβούρα ή τον ντισνεϊκό διάβολο της Τασμανίας, αφού φαί-νεται ότι όλα σχεδόν τα ζητήματα της ζωής σου, δουλειά, λεφτά, παιδιά, σχέση, έρως, δημιουργι-κότητα, έχουν σκάσει σύσσωμα στη μέση του σπι-τικού και της οικογένειάς σου. Βοηθάει σίγουρα το γεγονός ότι βρίσκεσαι γενικά σε φάση συνεννό-ησης με τους δικούς σου, ακόμη κι αν αντιμετω-πίζετε τον περιστασιακό χαμούλη. Με όλα αυτά πιστεύεις ότι είσαι πολύ κοντά στο να κλατάρεις κι η αλήθεια είναι ότι, ψυχολογικά τουλάχιστον, πηγαίνεις με τη ρεζέρβα. Τουλάχιστον δεν είσαι καθόλου εκέμυθος για αυτά που σου συμβαίνουν και σε ταλαιπωρούν, ψυχολογικά, οικονομικά κι ε-ρωτικά, κι αυτό σε βοηθάει να επιπλεύσεις. Όπως και το γεγονός ότι δεν στέκεσαι στιγμή ακίνητος (αν και το θέλεις) και οι γρήγορες εναλλαγές δι-ασφαλίζουν ότι δεν έχεις τον απαραίτητο χρόνο για να πέςεις ψυχολογικά, όπως θα ήθελες. Δώσε κι ένα μπράβο στον εαυτό σου που αρχίζεις και καταλαβαίνεις τι συμβαίνει στα ερωτικά σου. Σύ-ντομα θα μπορείς και να επέμβεις.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Εξισορροπείς πληθώρα ζητημάτων που σου τρώνε χρόνο και ενέργεια
Η σχέση και οι συνεργασίες σου σε σπρώχνουν να αποφασίσεις ότι θέλεις να περάσεις καλά, να ηρεμήσεις και να βρεις τα χρήματα για να το κάνεις. Το αποτέλεσμα είναι διττό: περισσό-τερα έξοδα για την προσωπική σου απόλαυση και ενεργοποίηση για να αυξήσεις με κάθε τρό-πο τα έσοδά σου. Δεν βοηθάει ότι δεν το κάνεις στην καλύτερη των περιόδων για καινούρια ανοίγματα. Από την άλλη όμως αναγκάζεσαι να ξαναδείς διάφορες υποθέσεις που αφορούν την ευρύτερη οικογένειά σου, τις μετακινήσεις σου και γενικά τη διαχείριση του χρόνου και της φαιάς σου ουσίας. Όσο δεν εμπλέκεσαι σε νέα μέτωπα, τα πράγματα θα πηγαίνουν δε-ξιά για σένα, αφού και θέλεις και μπορείς να τακτοποιήσεις τα ατακτοποιήτα. Και θα κατα-φέρεις σίγουρα να χαλαρώσεις όσο θα ήθελες γιατί έχεις πολλά τρεξίματα για οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους, όμως τελικά μια χα-ρά περνάς μέσα στο γενικό κομφουζίο. Αν κα-ταφέρεις να δεις κι ορισμένες αλήθειες και να αναπροσαρμόσεις το σχέδιο για τη σχέση σου, όλα καλά.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Άφθονη ενέργεια για να την κάνεις ό,τι θέλεις, αν βρεις ένα κάποιο μέτρο
Επισήμως με τσίτα τα γκάζια σε βρίσκει η ε-βδομάδα και μια καθημερινότητα που δεν σε αφήνει να φρενάρεις ούτε για αστείο. Αντοχές έχεις, μην τα ξαναλέμε, ωστόσο το σώμα σου δεν είναι βέβαιο ότι μπορεί να ακολουθήσει επακριβώς τις άγριες διαθέσεις σου, αν δεν το βοηθήσεις με ξεκούραση. Καλό θα ήταν να βάλεις και μια φραγή εισερχομένων στα με-λομακάρονα τα οποία πετάνονται από κάθε κατεύθυνση και τείνουν να γίνουν η παρηγο-ριά για τα πάντα. Με το κλείσιμο του χρόνου, δίνεις αρκετά χρήματα για τις υποχρεώσεις και τα κόμπι σου, ωστόσο τα οικονομικά σου είναι σε καλύτερη φάση από ό,τι συνήθως κι έτσι αντέχουν και τα προγραμματισμένα και κάποια απρογραμμάτιστα έξοδα για οικογένεια και σπίτι. Στα ερωτικά σου, μόνος ή δεσμευμένος, η κατάσταση τείνει προς μία σχετική ηρεμία αφού δεν έχεις διάθεση να ψειρίσεις τη μαϊμού και επιθυμείς λιγότερα λόγια και περισσότερη απόλαυση, σωματική και συναισθηματική. Εδώ που τα λέμε, τα λιγότερα λόγια είναι μάλλον προϋπόθεση για να το καταφέρεις.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Οι κόποι σου δεν αναγνωρίζονται κι αυτό σε εξαντλεί
Η σχέση σου μπορεί να γίνει η αιτία των δεινών της εβδομάδας σου, αφού οι σχετικές ανησυχί-ες ανακινούν διαφωνίες σχεδόν για τα πάντα, από το ποια είναι η σωστή φωτεινότητα για την τηλεόραση μέχρι το πώς πρέπει να μεγαλώνουν τα παιδιά. Αν είσαι ελεύθερος, συνεχίζεις να ρέ-πεις προς διάφορες αστοχίες που τουλάχιστον τείνουν να μένουν στο παρασκήνιο. Στην εργα-σιακή σου ρουτίνα τα πράγματα πηγαίνουν ok, αλλά η δυσκολία σου να συνεννοηθείς δεν αφή-νει τη δουλειά σου να φανεί, ούτε εσένα να δρέ-ψεις τις δάφνες που σου αναλογούν σε επίπεδο καριέρας, το αντίθετο. Το τέλος της εβδομάδας φέρνει κάποιες ανατροπές στα σχέδιά σου για το ΣΚ, ειδικά αν αυτά έχουν να κάνουν με εκδρο-μούλα και την ευρύτερη οικογένειά σου. Τέλος το νευρικό σου σύστημα χρειάζεται φροντίδα αγάπη και προδέρμ αυτόν τον καιρό και οφεί-λεις να κάνεις ό,τι μπορείς για να εκτονώνεις την εσωτερική σου ένταση. Καλλιτεχνίες πάσης φύσεως, διαλογισμός, ήπια σωματική άσκηση, περισσότερος προσωπικός χρόνος και υγιεινή ζωή, όλα βοηθάνε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Γιορτινή μελαγχολία (και άρνηση)
Ο ψυχισμός σου θα μπορούσε να επωφεληθεί από κανένα γιορτινό λαμπιόνι αλλά φαίνεται ότι εσύ είτε λόγω υγείας, είτε λόγω ψυχολογί-ας, το πιθανότερο λόγω και των δύο, δεν έχεις καμία διάθεση να προσπαθήσεις. Κάνε αυτό που σε ανακουφίζει, που είναι οι εξωεπαγγελ-ματικές σου ασχολίες, όπως και το να ζαλίζεις τους φίλους σου με τα θέματα που έχεις σε σπίτι και δουλειά. Κατά τα άλλα περίμενε να περάσει αυτή η περίοδος που προηγείται των γενεθλίων σου και είναι ουσιαστικά το κλείσι-μο όλης της χρονιάς για σένα και, ως τέτοια, σου βγάζει κι όλη την κούραση της χρονιάς. Αν μέσα σε αυτό αποφασίσεις να ξαναδείς ή να ξαναμιλήσεις με παλιότερές σου σχέσεις, δεν πειράζει. Δεν πρόκειται να βγάλεις καμία συνεννόηση ούτως ή άλλως και απλώς θα πι-στοποιηθείς για το πόσο τελειωμένα είναι τα πράγματα. Αν καταφέρεις δε να ακούσεις και τη διαίσθησή σου λίγο, θα γλιτώσεις τον εαυτό σου από έξτρα ταλαιπωρία.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Τα ερωτικά σου αναστατώνουν τα σχέδια και το μυαλό σου
Φαίνεται ότι τα τεκταινόμενα στην ερωτοσε-ξουαλική σου ζωή μονοπωλούν το ενδιαφέρον σου κι έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν μία μικρή αναστάτωση στις ιερές για σένα φιλίες σου. Εφόσον βέβαια δεν έχεις καταστήσει το σύντροφό σου μέλος της παρέας και δεν τον σέρνεις παντού μαζί με το τσούρμο των ανθρώ-πων σου. Κι ενώ η προσοχή σου είναι στραμμέ-νη σε ζητήματα εκτός δουλειάς, στα επαγγελ-ματικά σου τα πράγματα κινούνται γρήγορα, με ενδιαφέρουσες προτάσεις υπό συζήτηση και μια δική σου προσπάθεια να σπρώξεις την καριέρα σου. Το γενικό κλίμα είναι δημιουργικό πάντως και τα δικά σου μάτια στραμμένα στο μετά και το μέλλον (οποία έκπληξης). Σωματι-κά επίσης αισθάνεσαι εντάξει (αν εξαιρέσουμε την ψυχολογική αναστάτωση που σου φέρνει οτιδήποτε αφορά το κρεβάτι σου ή την εγγύ-τητα στη σχέση), αν και αρχίζεις να μυρίζεσαι ότι κουβαλάς πολλή κρυμμένη κούραση που θα φανεί οσονούπω. Εν κατακλείδι, όσο δεν σε πιέ-ζουν υπερβολικά, είσαι καλά κι ευτυχώς αυτό το διάστημα ακόμη και οι συγγενείς σου φαίνεται να υιοθετούν μια χαλαρότερη προσέγγιση που σου ταιριάζει απολύτως.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Πρακτικές έγνοιες και υπερεπιφυλακτικό-τα στα προσωπικά σου
Σε ασυνήθιστα πρακτική διάθεση σε βρίσκει η εβδομάδα, αφού το μυαλό σου ασχολείται κυρίως με την καριέρα σου και το τι ανοίγμα-τα και δεξιότητες χρειάζεταιαι για να αυξήσεις τα εισοδήματά σου. Το μείζον θέμα είναι γιατί δεν μπορείς να εκφραστείς όπως θα ήθελες μέσα από τη δουλειά σου, γιατί οι συνάδερφοί σου δεν σε καταλαβαίνουν και τι μέλλει γενέ-σθαι. Βέβαια οι προβληματισμοί αυτοί είναι δι-κοί σου μόνο κατά το ήμισυ αφού σε μεγάλο βαθμό είναι αποτέλεσμα των διαφωνιών και διαφορών σου με τη σχέση ή την οικογένειά σου. Αν εξαιρέσουμε το οικονομικό, η περίοδος δεν ενδείκνυται ιδιαίτερα για να κουβεντιάσεις οτιδήποτε άλλο, καλύτερα να το αφήσεις για μετά τις γιορτές. Στα προσωπικά σου περνάς το σύντροφό σου, νυν ή υποψήφιο, από σαρά-ντα κόσκινα, για να δεις αν σου κάνει και, ναι, βρίσκεις προβλήματα. Η αλήθεια είναι ότι επι-θυμείς κάτι διαφορετικό και έχεις γίνει υπερε-πιφυλακτικός με οτιδήποτε σου θυμίζει παλιά ξινά σταφύλια. **Α**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

Χριστουγεννιάτικα δώρα και ευχές, με ταχύτητα ACS.

Κανείς δεν μοιράζει γρηγορότερα τα χριστουγεννιάτικα δώρα στον κόσμο από την ACS. Ελάτε, λοιπόν, κι εσείς σε ένα κατάστημα ACS ή σε ένα ACS Smart Point στα συνεργαζόμενα πρατήρια Shell και πραγματοποιήστε τις αποστολές σας. Εξασφαλίστε ότι θα φτάσουν ταχύτητα και ακριβώς όπως πρέπει με τις ασφαλείς συσκευασίες Express που μόνο η ACS διαθέτει και, επιπλέον, κερδίστε έως και πάνω από 50% έκπτωση στο κόστος της αποστολής σας, με την κάρτα ACS Member.

ACS

...σημαίνει καλές γιορτές!

Τέλη: ΑΣΚΛΗΤΡΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311
www.acscourier.gr

WALL VANS OFF THE WALL VANS OFF THE WALL VANS OFF THE WALL VANS OFF THE WALL

NOT JUST ONE THING.

THE SK8-HI

VANS
"OFF THE WALL"

